

17-18-19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ, ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Δεν είμ' εγώ σπορά της τύχης
ο πλαστοργός της νιας ζωής.
Εγώ 'μαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής

Κ. Βάρναλης

 Οδηγητής

#1080 | ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2020 | 2 ευρώ

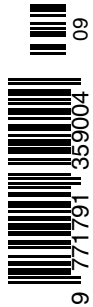
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
για να μπορούμε να "ανασαίνουμε",
για να νικήσει η ζωή

ΦΕΤΟΣ ΑΛΛΙΩΣ...

**ΑΛΛΑ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ!**

Άρθρογραφία για τις επικίνδυνες εξελίξεις στην περιοχή

8-11

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ!

Η ΚΝΕ μπορεί και πρέπει να δυναμώνει ό,τι κι αν «ξημερώσει»

22

Οι χώροι εκπαίδευσης να ανοίξουν με ασφάλεια και με ευθύνη της κυβέρνησης

24-30

Τα «υγειονομικά πρωτόκολλα» των επιχειρηματικών κερδών έφεραν το δεύτερο κύμα της πανδημίας!

12

3 Άρθρο του Σωκράτη Μπουντόλου, μέλους του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ

4 Σχόλια

6 46ο Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή»: «Σοσιαλισμός για να μπορούμε να «ανασαίνουμε», για να νικήσει η ζωή!»

14 Συνέντευξη με τον Παναγιώτη Κατηφέ, επικεφαλής του Τμήματος κατά Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ

16 Για τις πραγματικές αιτίες των φυσικών καταστροφών

18 Συνέντευξη με την Εύη Γεωργιάδου, μέλος της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ: Τα περιβαλλοντικά προβλήματα έχουν πολιτικό, ταξικό χαρακτήρα

19 7 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα: Δηλώνουμε ότι δεν ξεχνάμε. Τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά πολεμάμε!

20 Μελετάμε δημιουργικά την ιστορία του Κομμουνιστικού Κινήματος με το βλέμμα στραμμένο στη σύγχρονη στρατηγική ανατροπής του καπιταλισμού!

31 Για την έκθεση της «Επιτροπής Πισσαρίδη»

33 Να καταργηθεί ο απαράδεκτος νόμος για τα οικονομικά των κομμάτων

34 Κάτι τρέχει (πάλι)... στα ανατολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης

36 Αφιέρωμα στο μεγάλο κομμουνιστή εικαστικό Γιώργο Φαρσακίδη

38 Νέα έκδοση της ΙΕ του ΚΣ της ΚΝΕ: Μια πρώτη γνωριμία με την επαναστατική θεωρία

39 Μαθαίνω για τις φυσικές επιστήμες

Η ουσιαστική αλληλεγγύη είναι η διεθνιστική!

Οι νεκροί και οι καταστροφές που άφησαν πίσω τους οι εκρήξεις της 4ης Αυγούστου στη Βυρητό ακόμα μετριούνται, τα πολλά ερωτήματα για τις αιτίες και τις ευθύνες ακόμα μένουν εν πολλοίς αναπάντητα. Ένα είναι σίγουρο: οι σταθερές αξίες των ιμπεριαλιστών που στο αίμα βλέπουν χρήμα και την ευαισθησία την κάνουν επένδυση.

Η ΕΕ, οι ΗΠΑ, η Τουρκία κ.α. μετέτρεψαν τον πολύπαθο Λίβανο και την μεγάλη καταστροφή στη Βυρητό σε πεδίο όξυνσης των εντεινόμενων γεωπολιτικών ανταγωνισμών στην Ανατολική Μεσόγειο και σε ευκαιρία νέων επεμβάσεων στο εσωτερικό του Λιβάνου.

Στον αντίποδα στέκονται Κομμουνιστικά Κόμματα και Κομμουνιστικές Νεολαίες από όλο τον κόσμο εκφράζοντας έμπρακτα τη γνήσια αλληλεγγύη τους στους πληγέντες.

Το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή - με ανακοίνωσή του - εξέφρασε τη βαθιά οδύνη και την αλληλεγγύη του στο λαό του Λιβάνου, υπογραμμίζοντας τα σοβαρά ερωτήματα για τις πραγματικές αιτίες.

Η **Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων του ΚΣ της ΚΝΕ** βρίσκεται σε διαρκή επαφή με τη Νεολαία του Λιβανέζικου ΚΚ, την **Ένωση Λιβανέζικης Δημοκρατικής Νεολαίας**, στην οποία έχει εκφράσει και την αλληλεγγύη των νέων κομμουνιστών της Ελλάδας προς τη νεολαία του Λιβάνου.

Η **ΚΝΕ** εκφράζει έμπρακτα τη διεθνιστική αλληλεγγύη της προς το λαό και τη νεολαία του Λιβάνου, στηρίζοντας παράλληλα την πρωτοβουλία της **Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαιών** που καλεί τις οργανώσεις-μέλη της σε δράσεις αλληλεγγύης και συλλογή χρημάτων προκειμένου να στηριχθούν τα θύματα της έκρηξης. **Στις κεντρικές εκδηλώσεις του 46ου Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή θα υπάρχουν συγκεκριμένα σημεία, όπου οι επισκέπτες θα μπορούν να συνεισφέρουν τη βοήθεια τους.**

Ήδη στην Ελλάδα, σωματεία, σύλλογοι και μαζικοί φορείς του κινήματος συγκεντρώνουν αναγκαίο υλικό για τους πληγέντες της καταστροφής.

Μέλη της Ένωσης Λιβανέζικης Δημοκρατικής Νεολαίας βοηθούν στην αποκατάσταση των καταστροφών

Είναι ώρα για μάχη, είναι ώρα για ζωή

Οι εξελίξεις έχουν τη δική τους δυναμική. Συγκεντρώνεται πολλή «καύσιμη ύλη». **Ο λαός στενάζει, ανησυχεί και διαμορφώνει στάση απέναντι στα πράγματα. Προσπαθεί να εξηγήσει όσα δραματικά συμβαίνουν σε συμπιεσμένο χρόνο.** Αυτό βέβαια δεν συμβαίνει στο «κενό». Η αστική τάξη και όλοι οι μηχανισμοί της επιστρατεύουν επιθετικά στην προπαγάνδα τους το πρόταγμα της «εθνικής ομοψυχίας», παρεμβαίνουν πολύπλευρα και με εξειδικευμένο σχέδιο σε

κάθε χώρο. Σε περίοδο κρίσεων χρειάζονται όσο ποτέ τη συναίνεση της πλειοψηφίας του λαού στην κυρίαρχη πολιτική. Όμως αυτό θα είναι ρευστό. **Οι απαιτήσεις της ιδεολογικής μας αντιπίθεσης μεγαλώνουν.** Η οργάνωση του πολιτικού ανοίγματος μπορεί σε ορισμένες φάσεις να χρειάζεται προσαρμογή αλλά απαραίτητα στοχεύει στην πλειοψηφία, έχει σαφήνεια και καθιστά συγκεκριμένα τα κριτήρια για να αλλάξει ο συσχετισμός δύναμης εκεί που παρεμβαίνει η κάθε ΟΒ.

Υπάρχουν δύο Ελλάδες

Χρειάζεται να έχουμε υπομονή, να ακούμε τον προβληματισμό κάθε νέου και νέας που ζουν πρωτόγνωρες καταστάσεις, και είναι λογικό να έχουν επιφυλάξεις στα δικά μας επιχειρήματα. **Θα υπάρχει αντιφατικότητα στη σκέψη της νεολαίας.** Η οργή για τις φρικιαστικές εικόνες της περιόδου συνυπάρχει με το «δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα». Το σιχτίρισμα απέναντι στα «μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, που για αυτά γίνονται όλα» με το ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος να οργανώνεται η οικονομία και η κοινωνία. Η αναγνώριση του γεγονότος πως ΗΠΑ-NATO-ΕΕ «δεν μας προστατεύουν» με την άποψη πως «σε αυτό το πλαίσιο δεν μπορεί υπάρχει καλύτερος σύμμαχος» κ.λπ. Σε κάθε περίπτωση είναι κρίσιμο να εκτιμάμε σωστά το τι προβληματίζει, σε τι πρέπει να δώσουμε απάντηση. **Είναι δεδομένο ότι το ερώτημα «που πάνε τα πράγματα;» βρίσκεται στα χείλη της συντριπτικής πλειοψηφίας της νέας γενιάς.**

Σε περιόδους τόσο πυκνών εξελίξεων είναι πιο έκδηλο ότι **ολόκληρη η κοινωνία χωρίζεται σε δύο μεγάλα στρατόπεδα, σε δυο αντίπαλες τάξεις που τα συμφέροντα της μιας δεν μπορούν να συμβαδίσουν με της άλλης.**

Τα παραδείγματα είναι πολλά. Ο Υπουργός Επικρατείας, με αφορμή το άνοιγμα των σχολείων σε συνθήκες πανδημίας, δήλωσε πως «**θα επιθυμούσαμε λίγους μαθητές σε μεγάλες αίθουσες... αυτό όμως θα ήταν τεχνικά αδύνατον και δημοσιονομικά δυσβάστακτο**». Την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση της ΝΔ χαρίζει εκατομμύρια ακόμα και στις εταιρείες που διαχειρίζονται οδικούς άξονες επειδή είχαν απώλειες εσόδων από τα διόδια! Την ώρα που χιλιάδες οικο-

γένειες έχουν να δουν εισόδημα στο σπίτι από τον περασμένο Οκτώβρη, η κυβέρνηση ανακοινώνει το σχέδιο της για αναδιαμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος που με δικά τους στοιχεία «κλέβοντας» των ιδρώτα και τα δεδουλευμένα νέων εργαζόμενων θα εξασφαλίζουν επενδυτικά πακέτα στους μεγάλους ομίλους 99 δισεκατομμυρίων στα επόμενα χρόνια. Την ώρα που ο πλούτος της περιοχής θα μπορούσε να είναι «ευλογία» για να ζουν με ευημερία και ειρήνη οι λαοί όλων των γύρω χωρών αν οι ίδιοι έκαναν κουμάντο στον τόπο τους, τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας «στύβονται» στις μυλόπετρες των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, μεγαλώνουν οι κίνδυνοι για μεγαλύτερη ανάφλεξη, γιατί αυτό επιβάλλει η «εθνική γραμμή» αναβάθμισης της «γεωστρατηγικής θέσης» της χώρας, οι συνολικότερες επιδιώξεις των τεράστιων συμφερόντων που ανταγωνίζονται στην περιοχή.

Όλα τα παραπάνω δεν αποτελούν απλά μια κυβερνητική πολιτική. Για αυτό και όλα τα αστικά κόμματα, με πρώτο και καλύτερο **τον ΣΥΡΙΖΑ του «παρών», «βάζουμε πλάτη» και «θα λογαριαστούμε μετά», παρά το όποιο περιτύλιγμα βάζουν στην αντιπαράθεση με την ΝΔ μιλούν συνεχώς για την ανάγκη «εθνικής συνοχής», κάνουν επίκληση συνεχώς στην «εθνική στρατηγική» κλπ.**

Η δική μας «κόκκινη πολιτεία» είναι φάρος ελπίδας και δύναμης

Για να βρεθεί το νήμα στον λαβύρινθο των εξελίξεων, χρειάζεται να ενισχυθεί το ταξικό κριτήριο. **Για να ρίχνουμε φως στο σκοτάδι του «δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική» χρειάζεται να επιμένουμε στο ότι τίποτα δεν μένει για πάντα ακλόνητο.** Για να

πειθούμε για την προοπτική της πάλης, είναι απαραίτητο να αναδεικνύουμε πως ο σοσιαλισμός στηρίζεται σε πραγματικά υλικά που δημιουργεί ο εργαζόμενος άνθρωπος. Είναι το μοναδικά καινοτόμο, το επόμενο βήμα στην ιστορική εξέλιξη γιατί λύνει τις αγιάτρευτες αντιθέσεις του καπιταλιστικού συστήματος. Για να εμπιστευτεί ο λαός την ακατανίκητη δύναμη του, χρειάζεται να δίνουμε το καλύτερο μας εαυτό ώστε να αναπτύσσεται η συλλογική συζήτηση και δράση, να εξειδικεύονται αιτήματα και διεκδικήσεις σε κάθε χώρο, να μεγαλώνει η αμφισβήτηση στην αστική πολιτική.

Ο πήχης μπροστά στις εκδηλώσεις του 46ου Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή» ανεβαίνει. Το Φεστιβάλ είναι φέτος αλλιώς, όχι μόνο γιατί με ευθύνη προσαρμόζεται με βάση τις οδηγίες των επιστημόνων και των κομμουνιστών γιατρών. **Είναι αλλιώς γιατί** το σύνθημα «Σοσιαλισμός, για να μπορούμε να ανασαίνουμε, για να νικήσει η ζωή» θα συζητηθεί με περισσότερους. Γιατί στις εκδηλώσεις του θα βρεθούν όλοι αυτοί που μαζί με τα μέλη της ΚΝΕ θα είναι μπροστάρηδες στον αγώνα για την προστασία της υγείας και των δικαιωμάτων της νεολαίας σε κάθε χώρο που αυτή ζει εργάζεται και μορφώνεται. **Είναι αλλιώς γιατί** πρέπει να επιβεβαιώσει και πάλι ότι «μεγαλώνει το δέντρο και απλώνει κλαριά». Γιατί θα είναι περισσότεροι αυτοί που με οργανωμένη απειθαρχία θα συγκρούονται με το σύστημα και στο τέλος θα τα καταφέρνουν. Οι δυσκολίες μεγαλώνουν, αλλά μέσα από φωτιά και σίδερο ανθρωπύει ο άνθρωπος και νικάει η ζωή!

Σωκράτης Μπουντόλος, μέλος του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ

Μια καθόλου αθώα μόδα

Εξαιρετικά αρνητική εντύπωση -και όχι άδικα- έχει προκαλέσει η νέα τάση του tik-tok με εφήβους να παριστάνουν τα θύματα του Άουσβιτς και άλλων στρατοπέδων συγκέντρωσης. Είναι να αναρωτιέται κανείς πώς γίνεται με τόση ελαφρότητα να αναπαράγεται εν είδει παιχνιδιού η ναζιστική φρικαλεότητα και μάλιστα να δικαιολογείται ως τρόπος διατήρησης της ιστορικής μνήμης.

Τέτοιου είδους τάσεις παρουσιάζονται ως αυθόρμητα δημιουργήματα των χρηστών κάτι που φυσικά είναι αφέλεια να το πιστεύει κανείς από τη στιγμή που όλα τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης ανήκουν σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους και έχουν τη δυνατότητα άσκησης επιρροής σε εκατομμύρια ανθρώπους μέσω των διάφορων τάσεων. Αλλά ακόμα και έτσι να είναι, ποιος ο λόγος να ενθαρρύνεται μια προσβλητική και επικίνδυνη τάση που υποτιμά τη βαθιά γνώση της ιστορίας υποβαθμίζοντας σε παιχνίδι του tik-tok τη βαρβαρότητα σε τέτοιο βαθμό που τη συνηθίζει; Ρητορικό το ερώτημα.

Φρίκη

Εξοργιστικές είναι οι ειδήσεις που έρχονται συνεχώς στο φως της δημοσιότητας από τις ΗΠΑ. Μαύροι και λευκοί πυροβολούνται στο ψαχνό από αστυνομικούς σε παραλήρημα καταστολής. Από κοντά και ακροδεξιά-φασιστικά κατακάθια που συνδράμουν το έργο της αστυνομίας για την τήρηση της «τάξης και της ασφάλειας». Έτσι και ο 17χρονος δράστης της Κενόσα **«αποφάσισε να πάρει τον νόμο στα χέρια του και να σκοτώσει αθώους διαδηλωτές»**, που διαμαρτύρονταν για τον πισώπλατο πυροβολισμό αφροαμερικανού από λευκό αστυνομικό. Η χώρα της οποίας η αστική τάξη αρέσκεται να κάνει μαθήματα δημοκρατίας, θρέφει και εξοπλίζει τέτοιους εγκληματίες ενάντια σε όποιον διαμαρτύρεται για την κοινωνική αδικία που διογκώνεται, επιβεβαιώνοντας ότι αυτά τα «βλαστάρια» ανθίζουν σε όλες τις «δημοκρατίες» του καπιταλιστικού κόσμου.

Η πολλή «ατομική ευθύνη» βλέπει...

Ξαναχτύπησε ο γνωστός φωστήρας βουλευτής της ΝΔ Κυρανάκης, αυτή τη φορά λέγοντας ότι οι νέοι δεν βρίσκουν δουλειά επειδή... δεν ψάχνουν στο ίντερνετ και δεν έχουν καλά δομημένο βιογραφικό. Προφανώς πιστεύει ότι αν οι πάνω από 1 εκατομμύριο άνεργοι στη χώρα μας ακολουθούσαν τις «συμβουλές» του θα έβρισκαν και εκείνοι δουλειά στην Κομισιόν ως υπάλληλοι του Γιούνκερ... Πέρα από την πλάκα όμως θέλει περίσσιο θράσος και κυνισμό να κουνάς το δάχτυλο σε όλους αυτούς που με την πολιτική της κυβέρνησής σου, αλλά και την προηγούμενης, έχεις στείλει στην ουρά του ΟΑΕΔ να ζουν με 300 και 400 ευρώ το μήνα και να παλεύουν να βγάλουν το μήνα. **Αλλά ποιος έχασε την τσίπα του για να την βρουν όλοι αυτοί που μετά την πανδημία επεκτείνουν την «ατομική ευθύνη» και στην ανεργία;**

Ποιον κοροϊδεύουν;

Για λόγους «καλής γειτονίας» με την Τουρκία έφαγαν το ξύλο διαδηλωτές στη Θεσσαλονίκη που διαμαρτύρονταν με αφορμή τον θάνατο μιας ακόμη απεργού πείνας (Αμπρού Τιμτίκ) με έναν από αυτούς να βρίσκεται στο έδαφος με ένα γόνατο αστυνομικού στο λαιμό του... θυμίζοντας μας κάτι από Αμερική. Όσο αποτροπιασμό δημιουργούν αυτές οι εικόνες, άλλο τόσο γελοίες ακούγονται αυτού του είδους οι δικαιολογίες περί καλής γειτονίας και αποφυγής προκλήσεων. Μάλλον η καταστολή λαϊκών κινητοποιήσεων είναι ένας από τους κοινούς κώδικες όλων των αντιλαϊκών κυβερνήσεων, ανεξάρτητα από τις κόντρες που έχουν οι αστικές τάξεις που υπηρετούν!

Το «No Politica» σπάει στην πράξη

«Δεν μπορούμε να είμαστε συγκεντρωμένοι στο μπάσκετ. Όταν παίζουμε στο παρκέ, εκπροσωπούμε το Μιλγουόκι και πρέπει να παίζουμε σε υψηλό επίπεδο, να προσπαθούμε στον υπερθετικό βαθμό. Το κάναμε και τώρα ζητάμε το ίδιο και από τους νομοθέτες. Ζητάμε δικαιοσύνη για τον Τζέικομπ Μπλέικ, ζητάμε ανάληψη ευθυνών». Αυτή ήταν, μεταξύ άλλων, η **δήλωση των αθλητών των Μπακς όταν αρνήθηκαν να αγωνιστούν απέναντι στους Ορλάντο Μάτζικ** σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το κύμα βίας και καταστολής απέναντι στους αφροαμερικανούς στις ΗΠΑ. Το παράδειγμα της ομάδας του Γιάννη ακολούθησαν σύσσωμοι οι παίκτες του NBA μέσω ανακοίνωσης της Ένωσής τους, ενώ στο πλευρό τους στάθηκαν και οι διαιτητές της λίγκας αλλά και 100 υπάλληλοι του NBA που προχώρησαν σε απεργία.

Οι μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στον ρατσισμό, τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό στη «Μέκκα» του καπιταλισμού δεν μπορούσαν να μην επηρεάσουν και τον αθλητισμό. Η κίνηση αυτή είναι απάντηση στους υπερασπιστές του αντιδραστικού «No Politica», δηλαδή όσων υποστηρίζουν ότι η ο αθλητισμός δεν πρέπει να εμπλέκεται με την πολιτική. Βέβαια, «τυχαίνει» πολλοί από όσους υπερασπίζονται αυτό το δόγμα να είναι οι ίδιοι που ασκούν τις πολιτικές του ρατσισμού και της φτώχειας και φυσικά τα μεγαλύτερα τσιράκια τους... οι φασίστες. Μετά την κίνηση των αθλητών του NBA, που έλαβε καθολική αποδοχή, συνιστούμε σε όλους αυτούς... ξύδι!

«Φάτε» σκουπίδια κερνάει ο ΣΚΑΪ

Πρεμιέρα έκανε πρόσφατα από τις οθόνες του σταθμού το από παλιά γνωστό τηλε-σκουπίδι Big Brother. Η αλήθεια είναι πως η περιβαλλοντική «ευαισθησία» του Σκάι είναι γνωστή στο πανελλήνιο... Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε όμως ότι θα έδειχνε και προθυμία να μετατραπεί σε χωματερή. Είναι επίσης γνωστοί για τον τρόπο που βιάζουν την πραγματικότητα, αλλά αποτελεί «αναβάθμιση» ακόμα και για αυτούς ότι προβάλλουν κάτι που βιάζει με τέτοιο τρόπο την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Στην επάνοδο του «Μεγάλου Αδερφού» στους τηλεοπτικούς δέκτες υπάρχει μια «ζεστή αγκαλιά» για προβολή φασιστικών παραγοντίσκων, η σεξουαλική επιλογή του κάθε ανθρώπου γίνεται εμπορεύσιμο προϊόν, αναπαράγονται με τον πιο χυδαίο τρόπο μια σειρά στερεότυπα. Βούρκος το σύστημα που καθαγιάζουν, βρωμερά απόνερα τα τηλεοπτικά τους προϊόντα.

«Το πολύ πολύ να είναι λίγο μαύρο το χρώμα»...

... αυτό ήταν το μόνο σχόλιο που βρήκε να κάνει η υπουργός Πολιτισμού Λ. Μενδώνη με αφορμή την **πυρκαγιά που έπληξε τον αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών**, αποσιωπώντας για ακόμη μία φορά τις τραγικές ελλείψεις, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, ακόμα και σε περιοχές που βρίσκονται μνημεία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Όσο και αν προσπαθεί η κυβέρνηση να κρύψει κάτω από το χαλί τις ευθύνες της, με επικοινωνιακά τερτίπια για την υποβάθμιση των καταστροφών το γεγονός διαχρονικά κανένα ουσιαστικό μέτρο δεν έχει παρθεί για την αντιπυρική προστασία και πρόληψη, τη στελέχωση του Πυροσβεστικού Σώματος, την αφήνει έκθετη στον λαό.

Δεδομένο

Πληθαίνουν τα δημοσιεύματα σε έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο τις τελευταίες ημέρες για τις τιμές των ενοικίων που έχουν εκτιναχθεί σε περιοχές που αναζητούν κατοικία οι φοιτητές. Αναλύσεις επί αναλύσεων. «**Επιδρά στην αγορά η μειωμένη ζήτηση για Airbnb**», «**τα σπίτια είναι ανακαινισμένα και πρέπει να αποδώσουν την επένδυση**» κ.λπ. Σαν κάτι να λείπει από τα ρεπορτάζ... **Γιατί πρέπει να είναι δεδομένο οι χιλιάδες φοιτητές και οι οικογένειές τους να βάζουν κάθε χρόνο και πιο βαθιά το χέρι στη τσέπη;** Λες να φταίει που πανελλαδικά καλύπτεται κατά μέσο όρο μόνο το 9% των αναγκών σε στέγαση από τις υπάρχουσες φοιτητικές εστίες; Λες να παίζει κάποιο ρόλο που κάποιες πόλεις και ιδρύματα δεν έχουν καν ή όπου υπάρχουν επικρατούν άθλιες συνθήκες διαβίωσης; Μπα... Το να διασφαλίζεται το δικαίωμα των παιδιών σε δωρεάν και υψηλών προδιαγραφών φοιτητική στέγη στον 21^ο αιώνα είναι, μάλλον, ουτοπία...

Με την όρεξη θα μείνουν

Φωτιά έπιασαν οι γραφίδες του αστικού τύπου αρθρογραφώντας για το Γράμμο, το ΚΚΕ, την ταξική σύγκρουση του 1946-1949. Άλλοι ξερασαν το γνώριμο μίσος τους και την απαξίωση τους γι' αυτή την ηρωική στιγμή στην ιστορία του λαού μας, και άλλοι βρήκαν την αφορμή να καλέσουν σε ταξική «ειρήνη». Περισσότερο από όλα όμως έδειξαν την ενόχληση τους για τις τιμές που αποδίδει το ΚΚΕ σε όσους πάλεψαν για την κοινωνική απελευθέρωση. Δεν θέλουν με τίποτα να δουν όλοι αυτοί οι γραφιάδες, ιστορικοί και δημοσιολογούντες το σύστημα που υποστηρίζουν να μπαίνει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Γι' αυτό και φοβούνται τα συμπεράσματα που αντλεί το ΚΚΕ από τη μελέτη της ιστορίας του. Εμείς όμως -ιδιαίτερα η νέα γενιά το μυαλό της οποίας στοχοποιούν- τους το δηλώνουμε: Θα μείνουν με την όρεξη!

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

ΔΙΑΒΑΣΑ

Na «απαντάς» στις αλημνείες της Κεραμέως σχετικά με τον αριθμό παιδιών ανά τάξη με στερεότυπα για τη σχέση των γυναικών με τα μαθηματικά. Κώστα Γαβρόγλου, εμείς σε καταλαβαίνουμε. Μήπως μπορούσες να πεις και τίποτα πιο σοβαρό; Άλλωστε και όταν ήσουν εσύ υπουργός πάλι σαν τις σαρδέλες ήταν οι μαθητές στις τάξεις. Τώρα που το ξασκαφέφτομαι, ίσως θα ήταν καλύτερα σε τέτοιες περιπτώσεις να μην μιλάς καθόλου...

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ

Na λες ότι ο χρόνος εργασίας εργαζομένου που μπαίνει σε καραντίνα με οδηγία του ΕΟΔΥ θα αναπληρώνεται. Την άλλη μέρα διάβασα ότι προωθείς 3 ώρες παραπάνω δουλειά τη μέρα χωρίς αμοιβή υπερωρίας. Γιάννη Βρούτση, μην είσαι τσίπης. Σκέψου και το ενδεχόμενο να πληρώνει αποζημίωση ο εργαζόμενος που αρρωσταίνει στον εργοδότη. Ίσως έτσι να σε συμπαθήσουν ακόμα περισσότερο τα αφεντικά σου.

ΣΕ ΑΚΟΥΣΑ

Ούτε λίγο ούτε πολύ να λες ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα ασφάλειας από τον κορονοϊό σε μια σχολική αίθουσα με 25 παιδιά, αλλά ίσως να είναι και καλύτερα από τα 15! Επειδή είσαι καθηγητής Πανεπιστημίου δεν πιστεύω ότι οι γνώσεις σου δεν μπορούν να συναγωνιστούν τις γνώσεις ενός μαθητή δημοτικού, σίγουρα όμως μπορώ να πιστέψω ότι η κυβέρνηση σε έψησε να μας ταΐσεις κουτόχορτο, για να δικαιολογήσουν το άνοιγμα των σχολείων σαν να μην υπάρχει πανδημία! Ε κύριε καθηγητά;

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

για να μπορούμε να “ανασαίνουμε”,
για να νικήσει η ζωή

Το μεγαλύτερο πολιτικό και πολιτιστικό γεγονός της χώρας για τη νεολαία δεν θα μπορούσε να λείψει και φέτος δίνο- ντας αέρα αισιοδοξίας και διεκδίκησης. Φέτος βέβαια θα είναι «αλλιώς», με προσαρμοσμένες εκδηλώσεις λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, είναι, όμως, όπως πάντα **το πρώτο αγωνιστικό ραντεβού της χρονιάς.**

Ριχνόμαστε στη μάχη για να είναι το Φεστιβάλ αντάξιο της ιστορίας του

Παρ’ όλες τις προσαρμογές το Φετινό φεστιβάλ δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τα προηγούμενα, ακριβώς γιατί ο πολιτικός πήχης παραμένει ψηλά. Η αναγκαιότητα του Σοσιαλισμού είναι περισσότερο από ποτέ επιτακτική. Τώρα που χιλιάδες νέοι και νέες νιώθουν ότι τα πάντα τα σκεπάζει το σκοτάδι και δεν μπορούν να «ανασάνουν», το Φεστιβάλ έρχεται να παίξει για μια ακόμη φορά τον κρίσιμο ρόλο του. Με το μήνυμά του σε χιλιάδες νέους σε όλη τη χώρα δείχνει την ανάγκη της εποχής μας, φωτίζει τον δρόμο στο μέλλον. **Η νεολαία, με τη συμμετοχή της στις εκδηλώσεις, θα δώσει αποφασιστική απάντηση στην κυβέρνηση, το**

κράτος και το σύστημα, που της κουνάνε το δάχτυλο, για να κρύψουν τις εγκληματικές ευθύνες τους.

Ριχνόμαστε στη μάχη για την ενίσχυση του Φεστιβάλ με το κουπόνι στο χέρι, γιατί η επιτυχία του κρίνεται και από τη μεγαλύτερη δυνατή συνεισφορά των χιλιάδων μελών και φίλων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, των χιλιάδων νέων που κάθε χρόνο το ενισχύουν. Φέτος όμως η ενίσχυση του Φεστιβάλ παίρνει και ένα άλλο νόημα. Δίνει ηχηρή απάντηση στην απαράδεκτη μεθόδευση της κυβέρνησης να επιβάλει πρόστιμο στο ΚΚΕ επειδή δεν εφαρμόζει τον απαράδεκτο και χαφιέδικο νόμο για τα οικονομικά των κομμάτων.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων στην Αθήνα

Η κορύφωση των εκδηλώσεων, στις 19 Σεπτέμβρη με την ομιλία του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα, είχε ανακοινωθεί ότι θα πραγματοποιηθεί στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας. Με μια αιφνιδιαστική απόφαση, όμως, που γεννά πολλά ερωτήματα για παρασκηνακές παρεμβάσεις, η διοίκηση του Ερασιτέχνη

Παναθηναϊκού ακύρωσε τη συμφωνία. Έτσι, λοιπόν, η πραγματοποίηση των κεντρικών εκδηλώσεων του 46ου Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή» θα πραγματοποιηθεί στο γήπεδο της Πανεπιστημιούπολης Ζωγράφου. Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων είναι το εξής:

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

- 20:00 Χαιρετισμός του Ιάσονα Φανού, μέλους του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ
- 20:30 Stand-up comedy με τον Χριστόφορο Ζα-ραλίο
- 21:30 Αφιέρωμα στο λαϊκό τραγούδι με τον Γιώργο Μαργαρίτη

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

- 20:00 Ομιλία από τον Γραμματέα του ΚΣ της ΚΝΕ, Νίκο Αμπατιέλο
- 21:00 Συναυλία με το συγκρότημα «Υπεραστι-κοί»
- 22:00 Συναυλία με τον Μίλτο Πασχαλίδη

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

- **20:00 Ομιλία από τον ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, Δημήτρη Κουτσούμπα**
- 21:00 Αφιέρωμα στον Θάνο Μικρούτσικο. Ενορχήστρωση: Θύμιος Παπαδόπουλος. Συμμετέχουν: Ρίτα Αντωνοπούλου, Χρήστος Θηβαίος, Κώστας Θωμαΐδης, Γιώργος Κιμούλης, Γιώργος Μεράντζας, Γιώργος Νταλάρας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κυριακή 13/9 στο πρώην στρατόπεδο Παύλου Μελά
Οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν στις 7.30 μ.μ. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- Αφιέρωμα στον Νίκο Καββαδία από τους Γιώργο Αετόπουλο και Κώστα Καρμπά.
- Μουσικό - αφηγηματικό αφιέρωμα με τίτλο: «Την πιο όμορφη θάλασσα δεν την έχουμε ταξιδέψει ακόμη! Στην κοινή πάλη των λαών είναι η ελπίδα!», από το

συγκρότημα της ΟΠ Κεντρικής Μακεδονίας της ΚΝΕ.

- **Ομιλία από τον Νίκο Αμπατιέλο, Γραμματέα του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ.**
- Λαϊκό μουσικό πρόγραμμα με τίτλο: «Κάνουμε «βάρδια» στα λαϊκά» με τους Νίκο Ταλέα, Βασίλη Πρατσινάκη και Μαρία Φραγκούλη.

ΠΑΤΡΑ

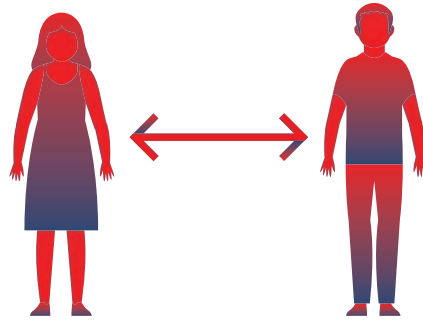
Σάββατο 12/9, στο Παμπλοποννησιακό Στάδιο

Οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν στις 9 μμ. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- Ομιλία από τον **Κύριλλο Παπασταύρου**, μέλος του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ
- Συναυλία - αφιέρωμα στον **Θάνο Μικρούτσικο** με τους **Κώστα Θωμαΐδη, Γιώργο Μεράτζα και Πολυξένη Καράκογλου.**

Τα μέτρα ασφαλείας στις κεντρικές εκδηλώσεις του 46ου Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή»

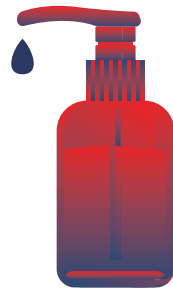
Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ έχουν αποδείξει από την πρώτη στιγμή της εκδήλωσης της πανδημίας στη χώρα μας ότι **αντιμετωπίζουν την κατάσταση με ισχυρό αίσθημα ευθύνης**, όπως επίσης και ότι μπορούν να πάρουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, προσαρμόζοντας τη λειτουργία και τη δράση τους. Αυτή η στάση πηγάζει από την πεποίθησή ότι ο λαός πρέπει να μείνει δυνατός και υγιής, με τη δράση του να διεκδικήσει, να βάλει τη σφραγίδα του στις εξελίξεις, να χαράξει νέα πορεία προς τα μπρος, να βγει νικητής. Στις κεντρικές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ:

Φροντίζουμε για τις μεταξύ μας αποστάσεις

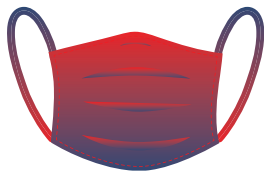
Τις εκδηλώσεις τις παρακολουθούμε καθιστοί

Θα διατίθεται αντισηπτικό και θα εξασφαλιστεί τακτική καθαριότητα

Θα λειτουργεί ιατρείο

Η χρήση μάσκας είναι υποχρεωτική κατά την είσοδο, έξοδο και κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ

Κατά την είσοδο στο Φεστιβάλ θα γίνεται θερμομέτρηση

Μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία της ΚΝΕ

Ανταποκρινόμενη στην έκκληση των νοσοκομειακών γιατρών για προσφορά αίματος, μπροστά στις μεγάλες ανάγκες που υπάρχουν, η ΚΝΕ παίρνει την πρωτοβουλία για τη διοργάνωση αιμοδοσιών σε όλη την Ελλάδα, στο πλαίσιο του 46ου Φεστιβάλ ΚΝΕ - «Οδηγητή» καλώντας τα μέλη και τους φίλους της να συμμετάσχουν μαζικά.

Σε ανακοίνωση το **Γραφείο Τύπου του ΚΣ της ΚΝΕ** σημειώνει:

«Η υποβάθμιση συνολικά των αιμοδοσιών τα τελευταία χρόνια, το κλείσιμο των αντίστοιχων μονάδων, η έλλειψη προσωπικού στις αιμοδοσίες που λειτουργούν, καθώς και η έλλειψη σχετικής διαπαιδαγώγησης του λαού και της νεολαίας, με τη διαχρονική ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, έχουν ως αποτέλεσμα την τεράστια αναντιστοιχία ανάμεσα στις ανάγκες και τη διαθεσιμότητα σε αίμα στη χώρα μας. Ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες, αλλά και σε έκτακτες περιόδους, όπως αυτή που διανύουμε, λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, η κατάσταση επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο.

Η μαζική συμμετοχή της νεολαίας στις αιμοδοσίες, στην προσπάθεια κάλυψης των αναγκών για

αίμα, θα είναι η καλύτερη απάντηση στην κυβέρνηση, που αντί να καλέσει τη νεολαία να δώσει μαζικά αίμα, να εξασφαλίσει δωρεάν τεστ κορονοϊού για όλους τους νέους, επιλέγει να της «κουνά το δάχτυλο» και να τη στοχοποιεί για την έξαρση της πανδημίας, προκειμένου να κρύψει τις δικές της εγκληματικές ευθύνες.

Η ΚΝΕ, με αίσθημα ευθύνης, όπως έκανε και στην πρώτη φάση της πανδημίας στη χώρα μας, καλεί τους νέους και τις νέες να πρωτοστατήσουν στη διεκδίκηση άμεσων μέτρων αποφασιστικής στήριξης του δημόσιου συστήματος Υγείας, με μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, αλλά και στα νοσοκομεία. Η διοργάνωση αιμοδοσιών σε όλη την Ελλάδα θα αποτελέσει άλλη μια μορφή αλληλεγγύης και συμπράξεως στον τιτάριο αγώνα που δίνουν οι υγειονομικοί στα νοσοκομεία, στις ΜΕΘ και τα χειρουργεία, για να σώσουν ανθρώπινες ζωές, για την προστασία της υγείας του λαού.

Καλούμε τα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ, τους νέους και τις νέες όλης της χώρας να συμμετάσχουν μαζικά».

Οι Γερόντοι

**Στίχοι: Γιάννης Ρίτσος
Μουσική:
Θάνος Μικρούτσικος**

Τούτοι οι γερόντοι δε μιλάνε.
Τα παιδιά τους βγήκαν στο κλαρί.
Ετούτοι χώσαν την καρδιά τους στο βουνό σαν ένα βαρέλι με μπαρούτι.
Δίπλα στα μάτια τους έχουν ένα δεντράκι καλοσύνη, ανάμεσα στα φρύδια τους ένα γεράκι δύναμη, κι ένα μουλάρι από θυμό μες στην καρδιά τους που δε σηκώνει τ' άδικο
Και τώρα κάθονται εδώ στη Μακρόνησο στο άνοιγμα του τσαντιριού, αγνάντια στη θάλασσα, σαν πέτρινα λιοντάρια στη μασσιά της νύχτας, με τα νύχια μπηγμένα στην πέτρα.
Δε μιλάνε.
Κοιτάνε πέρα την αντιφεγγιά της Αθήνας, κοιτάνε τον ποταμό του Ιορδάνη, σφίγγοντας μια πέτρα στη χωματένια φύχτα τους, σφίγγοντας μες στα μάτια τους τα σκάγια των άστρων, σφίγγοντας μες στο φυλλοκάρδι τους μια δυνατή σιωπή, εκείνη τη σιωπή που γίνεται πριν απ' τ' αστροπελέκι.

Με αφορμή το αφιέρωμα στον Θάνο Μικρούτσικο που θα παρουσιαστεί στο Φεστιβάλ, αλλά και την **τοποθέτηση του μνημείου της ΚΕ του ΚΚΕ στη Μακρόνησο** επιλέξαμε αυτό το εμβληματικό τραγούδι από την «Καντάτα για τη Μακρόνησο». Η «Καντάτα» αποτελεί ένα από τα εμβληματικότερα έργα του Θάνου Μικρούτσικου και ένα από τα σημαντικότερα της σύγχρονης ελληνικής μουσικής.

Το συγκεκριμένο ποίημα, «Οι Γερόντοι», από τη συλλογή του Γιάννη Ρίτσου «Μακρονησιώτικα», γράφτηκε τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1949 στο κολαστήριο της Μακρονήσου. Τα ποιήματα κατάφεραν να φυλαχθούν με τη βοήθεια συνεξόριστων του ποιητή που τα έθαψαν στο χόμα μέσα σε σφραγισμένα μπουκάλια και τα διέσωσε στη συνέχεια ο Μάνος Κατράκης.

Ο Γιάννης Ρίτσος κατάφερε να αποδώσει με έναν έξοχο ποιητικό λόγο από τη μία τη βαρβαρότητα στο κολαστήριο της Μακρονήσου, και από την άλλη τον ηρωισμό των αγωνιστών της Μακρονήσου που «κάθονται (...) σαν πέτρινα λιοντάρια στην μασσιά της νύχτας». Ο Θάνος Μικρούτσικος συνέλαβε και απέδωσε και μουσικά τη διαχρονική αξία των ποιημάτων αυτών του Γιάννη Ρίτσου, ένα εγκώμιο στο νέο ανθρωπισμό που μπορεί να ανθίζει και να αναπτυχθεί κάτω από τις πιο ακραίες συνθήκες πόνου, απόγνωσης καταδικάζοντας ακόμα και τον ίδιο τον θάνατο.

Σε κάθε γωνιά του πλανήτη ο ιμπεριαλισμός δείχνει ότι είναι εγκληματικός για τους λαούς!

«Ο ευρωπαϊκός πόλεμος, που προετοίμαζαν επί δεκαετίες οι κυβερνήσεις και τα αστικά κόμματα όλων των χωρών ξέσπασε. Η αύξηση των εξοπλισμών, η όξυνση στο έπακρο της πάλης για αγορές στην εποχή του νεότατου, του ιμπεριαλιστικού σταδίου του καπιταλισμού των προηγμένων χωρών (...) έπρεπε αναπόφευκτα να οδηγήσουν και οδήγησαν σ' αυτόν τον πόλεμο. (...) Στη σοσιαλδημοκρατία πέφτει πρώτ' απ' όλα το καθήκον να αποκαλύψει αυτήν την αληθινή σημασία του πολέμου και να ξεσκεπάσει αμείλικτα την ψευτιά, τα σοφίσματα και τις «πατριωτικές» φράσεις που διαδίδουν οι κυρίαρχες τάξεις, οι τσιφλικάδες και η αστική τάξη, για να υπερασπίσουν τον πόλεμο.»¹

B. I. Λένιν

Νέα στοιχεία... πιο επικίνδυνα «παιχνίδια»

Το τελευταίο διάστημα υπάρχουν στοιχεία που διαφοροποιούν την κατάσταση, φανερώνουν ότι δεν πρόκειται για «μία από τα ίδια»:

Ο ήδη εντεινόμενος ανταγωνισμός ανάμεσα στα αστικά κράτη, ειδικά στις πιο ανεπτυγμένες καπιταλιστικές δυνάμεις που έχουν την πρωτοκαθεδρία στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα (ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία, ΕΕ), ενισχύεται από τις επιπτώσεις της οικονομικής καπιταλιστικής ύφεσης που επιταχύνθηκε λόγω της πανδημίας του κορονοϊού.

Οι μεταξύ τους αντιπαράθεσεις είναι ακόμα πιο επιτακτικό να λυθούν, καθώς είναι ακόμα πιο επιτακτικό να μοιραστούν οι ζωτικής σημασίας πλουτοπαραγωγικές πηγές, οι αγορές, οι δρόμοι μεταφοράς εμπορευμάτων, ενέργειας κτλ, ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, προκειμένου να ενισχύσουν την κερδοφορία τους, να επικρατήσουν στους ανταγωνισμούς.

Κάνοντας ένα «ζουμ» στις περιοχές που βρίσκονται στο κέντρο του ενδιαφέροντος το τελευταίο διάστημα και όχι μόνο, θα δούμε ότι πρόκειται ακριβώς για τέτοιες περιοχές. Αυτό αφορά και το Αιγαίο και συνολικά την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Οι αντιπαράθεσεις αυτές φυσικά αφορούν και το εσωτερικό των διάφορων ιμπεριαλιστικών ενώσεων, στη βάση των αντιτιθέμενων οικονομικών συμφερόντων, και τη συνακόλουθη προσπάθεια ανακατάταξης των συμμαχιών ανάμεσα σε κράτη για την διεύρυνση της επιρροής τους σε βάρος των αντιπάλων τους.

Ενδεικτικά, **ήδη εκδηλώνεται η αντιπαράθεση στο εσωτερικό της ΕΕ, με επίκεντρο σε αυτήν την φάση τις σχέσεις Γαλλίας - Γερμανίας.** Ο χαρακτήρας της ΕΕ, οι σχέσεις με το NATO και τη Ρωσία, η διεύρυνση της ΕΕ και η ένταξη νέων κρατών (πχ Δυτικά Βαλκάνια)

αποτελούν πλευρές αυτής της αντιπαράθεσης. Η Γαλλία προσπαθεί να κάνει ακόμα πιο εμφανή την παρουσία της στην Ανατολική Μεσόγειο (ειδικά με αφορμή τις εξελίξεις στην Βυρητό τον Αύγουστο), ενώ η Γερμανία είναι πιο προσεκτική στις σχέσεις με την Τουρκία, καθώς έχει οικονομικές και στρατιωτικές συμφωνίες, θέλει να προφυλάξει την πρόσδεσή της στην ΕΕ και το NATO.

Από την άλλη, η Τουρκία επιδιώκει σχέσεις τόσο με τη Ρωσία, όσο και με το NATO, ανάλογα με το ποιος εξυπηρετεί τα συμφέροντά της σε κάθε φάση. Κρατάει αντιφατική στάση απέναντι στα διάφορα κράτη - μέλη της ΕΕ. Είναι χαρακτηριστική η ευθεία δήλωση - απειλή του Ερντογάν απέναντι στον ελληνικό και γαλλικό λαό, καθώς οι συγκεκριμένες αστικές τάξεις νιώθει να «απειλούν» περισσότερο τις διεκδικήσεις της τουρκικής αστικής τάξης στο Αιγαίο.

Η αντιπαράθεση ανάμεσα σε NATO, Ρωσία και Κίνα δυναμώνει και για το ποιος θα έχει μεγαλύτερη επιρροή σε Ανατολική Ευρώπη, Δυτικά Βαλκάνια και Μέση Ανατολή.

Σε ειδική Σύνοδο Κορυφής που έχει οριστεί για το Σεπτέμβριο θα συνεχιστούν οι συζητήσεις που στρώνουν το έδαφος της συνεκμετάλλευσης και των οδονηρών συμβιβασμών για τα κυριαρχικά δικαιώματα του ελληνικού λαού

Ακόμα και αν τα λόγια αυτά μας φαίνονται μακρινά, κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Το τελευταίο διάστημα, γινόμαστε μάρτυρες πλήθους εξελίξεων, που καθόλου ξεκομμένες δεν είναι και αφορούν τη ζωή και το μέλλον της νεολαίας.

Από την Λευκορωσία μέχρι την Αίγυπτο, από την Λιβύη μέχρι τον Λίβανο, στο Αιγαίο και συνολικά την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου πυκνώνουν τα σύννεφα των ανταγωνισμών ανάμεσα σε διαπλεκόμενα οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά συμφέροντα.

Οι επιδιώξεις των αστικών τάξεων είναι εχθρικές για τους λαούς της περιοχής

Σε αυτό το έδαφος, τα διαφορετικά κράτη της περιοχής και οι αστικές τους τάξεις, προσπαθούν να επιτύχουν τα δικά τους ξεχωριστά συμφέροντα. Έτσι, **η τουρκική αστική τάξη επιμένει στο δόγμα της «Γαλάζιας Πατρίδας»**, προκειμένου να παίξει ακόμα πιο καθοριστικό ρόλο στην περιοχή της Μ. Ανατολής, αμφισβητεί σύνορα και κυριαρχικά δικαιώματα κρατών, όπως είναι η Ελλάδα και η Κύπρος, με τις πλάτες του NATO και της Ρωσίας.

Από την άλλη, **η ελληνική αστική τάξη επιδιώκει, στα πλαίσια των συμμαχιών που συμμετέχει, να μπει πιο επιθετικά στο μοίρασμα της λείας.** Προσπαθεί να αναβαθμίσει διαρκώς τον ρόλο της στα πλαίσια του NATO στην περιοχή (σταθερά 4 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο για τις ανάγκες του NATO, νέες βάσεις, αποστολή στρατευμάτων κ.ά.), προσπαθεί να παίξει πιο ενεργό ρόλο μέσα στην ΕΕ. Αυτή είναι η πολιτική της «γεωστρατηγικής αναβάθμισης» της θέσης της Ελλάδας που πιστά υπηρετούν όλες οι κυβερνήσεις (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, η «εθνική τους στρατηγική».

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο και μόνο, μπορούμε να εξηγήσουμε ουσιαστικά και σε βάθος:

Την αυξημένη παρουσία ΗΠΑ, NATO, ΕΕ, Ρωσίας στην Λευκορωσία, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τις εκλογές στη χώρα και την φανερό παρεμβασή τους σε όλες τις εξελίξεις εκεί.

¹ Β.Ι. Λένιν, «Ο πόλεμος και η σοσιαλδημοκρατία της Ρωσίας», από τη συλλογή «Ο Λένιν για τον πόλεμο και την επανάσταση», σελ. 17, εκδ. Σύγχρονης Εποχής

Από πρόσφατη ΝΑΤΟϊκή άσκηση στη Μεσόγειο με ελληνική συμμετοχή

Τις αμφίσημες δηλώσεις από κρατικούς αξιωματούχους και εκπροσώπους ιμπεριαλιστικών οργανισμών για την έκρηξη στην Βυρηττό και τις αιτίες της, τις εξελίξεις που ακολούθησαν της έκρηξης και την παραίτηση της κυβέρνησης του Λιβάνου, την εσπευσμένη επέμβαση δήθεν για «βοήθεια» και «αλληλεγγύη» στην πολύπαθη Βυρηττό από όλες τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που κατά τα άλλα έχουν μακελέψει τους λαούς της περιοχής με τις επεμβάσεις τους όλα αυτά τα χρόνια.

Την εντεινόμενη αμφισβήτηση από την Τουρκία των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας στην Μεσόγειο, την αμφισβήτηση διακρατικών συμβάσεων και συμφωνιών, είτε αυτές αφορούν τον προσδιορισμό των συνόρων ανάμεσα στα κράτη, είτε τον καθορισμό ΑΟΖ και κυριαρχικών δικαιωμάτων. Τις χιλιάδες παραβιάσεις και την **πολυήμερη παραμονή του τουρκικού ερευνητικού πλοίου Oruc Reis στην περιοχή της ελληνικής υφαλοκρηπίδας**. Την κλιμάκωση των προκλητικών δηλώσεων από την τουρκική κυβέρνηση, που επαναλαμβάνει σε όλους τους τόνους ότι θεωρεί casus belli, δηλαδή αιτία πολέμου, την κατοχύρωση από την Ελλάδα των κυριαρχικών της δικαιωμάτων στο Αιγαίο.

Την **εσπευσμένη προσπάθεια της ελληνικής κυβέρνησης να καθορίσει ΑΟΖ με Ιταλία και Αίγυπτο**, διαμορφώνοντας ταυτόχρονα δυσμενείς όρους διαπραγμάτευσης της Ελλάδας με την Τουρκία. Σε πρόσφατο άρθρο στον Ριζοσπάστη αναφέρεται «...η κυβερνητική πρακτική για τις συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο δείχνει ότι πίσω από τις μεγαλοστομίες κρύβονται μελετημένοι συμβιβασμοί που υπηρετούν τον «κεντρικό» συμβιβασμό με την Τουρκία. Και ένα από τα συστατικά στοιχεία αυτού του συμβιβασμού που θα ευνοήσει τη λογική της συνεκμετάλλευσης, είναι η μειωμένη επήρεια των νησιών. Η τουρκική κυβέρνηση μιλάει για μηδενική επήρεια και η κυβέρνηση προωθεί στην πράξη τη μειωμένη ή και μηδενική σε κάποια νησιά και στο δρόμο αυτό, με την παρέμβαση των «συμβάσεων», αναζητείται η λύση.»

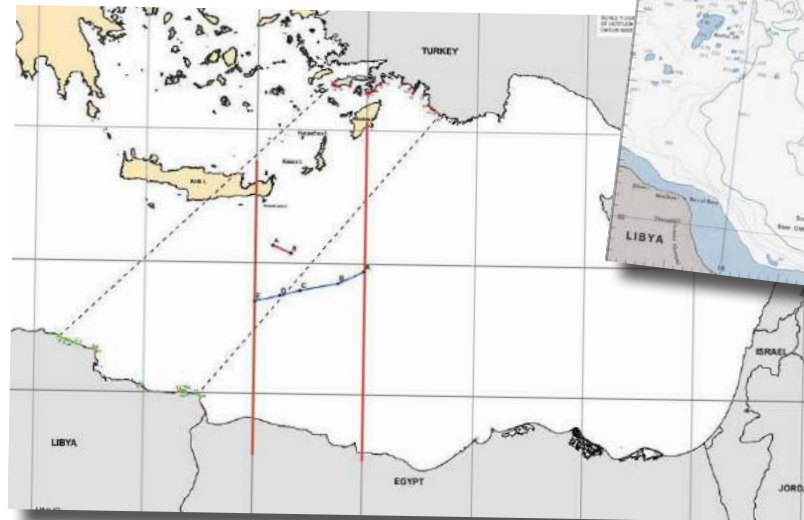
Ο λαός να επαγρυπνεί για τις εξελίξεις, να κάνει αποφασιστική παρέμβαση

Επομένως, **οι σχέσεις που διαμορφώνονται ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία αποτελούν ένα κομμάτι του παζλ στην κατάσταση και στον συσχετισμό που διαμορφώνεται στην ευρύτερη περιοχή, τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών και κρατών (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ρωσία, Κίνα, ΕΕ), των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων.**

Σε αυτή την κατεύθυνση και το κλίμα εθνικής ομοψυχίας που όλα τα αστικά κόμματα και οι κυβερνήσεις στη χώρα μας προσπαθούν να επιβάλλουν, στόχο έχει τη με καλύτερους όρους εξυπηρέτηση των συμφερόντων την ελληνικής αστικής τάξης. Η προσπάθεια αυτή γίνεται με δύο τρόπους: καλλιεργώντας από τη μια τον εφησυχασμό απέναντι στους επικίνδυνους σχεδιασμούς και από την άλλη τον συμβιβασμό με την κατάσταση και την καλλιέργεια αυταπατών.

Την ίδια στιγμή που η Τουρκία δέσμευε με NAVTEX το μισό Αιγαίο, μιλούσαν για αποκλιμάκωση της επιθετικής στάσης της Τουρκίας και επιτυχία των διαπραγματευτικών χαρτιών της κυβέρνησης. Αποκαλούν «εθνική επιτυχία» και χαρακτηρίζουν ως «ιστορικές» τις συμφωνίες για οριοθέτηση ΑΟΖ με την Αίγυπτο και την Ιταλία, την ίδια στιγμή που επί της ουσίας με αυτές δέχονται την μειωμένη επήρεια νησιών, παραχωρούν κυριαρχικά δικαιώματα, έστω και αν περιορίζονται στο δικαίωμα στην αλιεία σε αυτήν την φάση (συμφωνία με Ιταλία), αφήνουν ανοιχτά θέματα στο Αιγαίο, πετάνε νησιά εκτός της συμφωνίας και της διαμόρφωσης ΑΟΖ (συμφωνία με Αίγυπτο).

Κυβέρνηση και αστικά κόμματα ενισχύουν την αντίληψη ότι ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ παρέχουν ασφάλεια

Οι ΑΟΖ που συμφωνήθηκαν μεταξύ Ελλάδας-Ιταλίας και Ελλάδας-Αιγύπτου προβλέπουν μειωμένη επήρεια σε νησιά σε Ιόνιο και Αιγαίο, ήταν αποτέλεσμα παζαριού και μοιρασιάς του πλούτου της περιοχής από την αστική μας τάξη με τις αστικές τάξεις αυτών των χωρών

αποκρύβοντας την ευθύνη που έχουν για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην περιοχή, όπως φαίνεται και από τις δικές τους δηλώσεις. Οι ΗΠΑ, για παράδειγμα, αναφέρονται σε «αμφισβητούμενα ύδατα» στο Αιγαίο, το ΝΑΤΟ αναγνωρίζει τις «γκρίζες ζώνες» σε αυτό, δεν αναγνωρίζει σύνορα ανάμεσα στα μέλη του κ.ά.

Μπροστά στις καταγιστικές εξελίξεις το εργατικό-λαϊκό κίνημα πρέπει να επιδείξει ετοιμότητα και επαγρύπνηση. Τα μέλη και οι φίλοι του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, παίζουν καθοριστικό ρόλο σε αυτό με την δουλειά διαφώτισης και αποκάλυψης της ουσίας των εξελίξεων, του αντιδραστικού ρόλου του αστικού κράτους, αλλά και την προσπάθεια διαμόρφωσης κλίματος αμφισβήτησης **απέναντι σε όλων των ειδών τους αστικούς σχεδιασμούς, στις αστικές κυβερνήσεις τόσο κατά την περίοδο του ιμπεριαλιστικού πολέμου, όσο και την περίοδο της «ειρήνης» με το πιστόλι στο κρόταφο των λαών την οποία διανύουμε!**

Ψάξ' το παραπάνω

• Ομιλία **Δημήτρη Κουτσούμπα**, ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, στη Βουλή για την κύρωση των συμφωνιών μεταξύ Ελλάδας-Ιταλίας και Ελλάδας-Αιγύπτου, **Ριζοσπάστης, 29-30 Αυγούστου 2020**

• Άρθρο **Γιώργου Μαρίνου**, μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ με τίτλο: «Συμφωνία Ελλάδας-Ιταλίας για τον καθορισμό θαλάσσιων ζωνών. Στην υπηρεσία της αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών», **Ριζοσπάστης, 13-14 Ιούνη 2020**

Ιμπεριαλιστικές συμφωνίες

«Ειρήνης»

Ο λαός και η νεολαία παρακολουθούν με έντονη ανησυχία τις εξελίξεις στα πλαίσια της όξυνσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Πλοία των στόλων και των δύο χωρών είναι σε πολεμική διάταξη στο Αιγαίο, υπάρχει μεγάλη συγκέντρωση πολεμικών μέσων στη περιοχή, σχεδόν καθημερινά πραγματοποιούνται στρατιωτικές ασκήσεις από ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Οι καταστροφικές επιπτώσεις των πολεμικών συρράξεων δεν είναι εικόνες από ένα μακρινό παρελθόν. Οι λαοί της περιοχής ζουν εδώ και τώρα τη μιζέρια, το σκοτάδι και τον θάνατο των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Στην Υεμένη, από τον πόλεμο που ξέσπασε πριν από 5 χρόνια, πάνω από 7.000 παιδιά έχουν χάσει τη ζωή τους ενώ εκατοντάδες χιλιάδες υποσιτίζονται. Στο Αφγανιστάν όπου ο πόλεμος έχει «σταματήσει», με στοιχεία του

2019 κατά μέσο όρο χάνουν τη ζωή τους 74 άνθρωποι την ημέρα.

Είναι εύλογο η πλειοψηφία της νεολαίας, γνωρίζοντας το δράμα που γεννά μια πολεμική εμπλοκή, να αναζητά το πώς με κάθε τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί η ειρήνη και η σταθερότητα. Πάνω σε αυτό το έδαφος η κυβέρνηση, αλλά και το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων βιάζουν την πραγματικότητα. Όλοι αυτοί, ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ που ευθύνονται για τη συμμετοχή της χώρας μας σε πολεμικές επεμβάσεις εκτός συνόρων, μιλούν για προετοιμασία συμφωνιών που θα διασφαλίζουν την ειρήνη και θα σέβονται τις αρχές του διεθνούς δικαίου. Λένε πως οι όποιοι συμβιβασμοί, γίνονται για να βγουν όλοι κερδισμένοι, να υπάρχει «δίκαιη» εκμετάλλευση του πλούτου που υπάρχει. Είναι όμως έτσι;

Μόνιμα το πιστόλι στον κρόταφο των λαών

Είναι λογικό να υπάρχει στη σκέψη πολλών ότι οποιαδήποτε συμφωνία είναι καλύτερη από μια πολεμική αναμέτρηση. Όμως στο σύστημα που ζούμε τα πάντα καθορίζονται από τον οικονομικό ανταγωνισμό ανάμεσα σε μεγάλους ομίλους, στα αστικά κράτη που μαλώνουν σαν «βουβάλια» για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα των δικών τους μονοπωλίων. Στον καπιταλισμό είναι νόμος να υπάρχει ανισόμετρα ανάπτυξη, ο συσχετισμός δύναμης να αλλάζει (ας σκεφτεί κανείς ότι στις αρχές του προηγούμενου αιώνα η Ινδία ήταν αποικία της Αγγλίας αλλά τώρα η οικονομία της υπερτερεί της Αγγλικής) και σε αυτό το πλαίσιο να οξύνονται συνεχώς οι συγκρούσεις. Πάνω σε αυτό το έδαφος οι όποιες συμφωνίες και συμβιβασμοί είναι εύθραυστοι και παροδικοί, η «ειρήνη» στο κόσμο που ζούμε «γεννά» τις πολεμικές αναμετρήσεις.

«Καλά όλα αυτά, αλλά πολύ θεωρητικά», μπορεί καλοπροαίρετα να ανταπαντήσει κάποιος. Ας δούμε λοιπόν ορισμένα παραδείγματα.

- **Στη Συρία** μέσα στη δεκαετή πορεία των συγκρούσεων έχουν κατά καιρούς γίνει συμφωνίες ανακωχής και ειρηνευτικές πρωτοβουλίες. Η συμφωνία τον Ιούνη του 2012 ήταν ουσιαστικά επεισόδιο της συνέχισης του πολέμου. Μέχρι το τέλος του 2015 οι νεκροί είχαν ξεπεράσει τους 260.000. Η μετέπειτα συμφωνία της «Ασάνα», τον Μάη του 2017 δεν απέτρεψε την Τουρκία να πραγματοποιήσει άλλα 2 πολεμικές επιχειρήσεις στα εδάφη της χώρας.

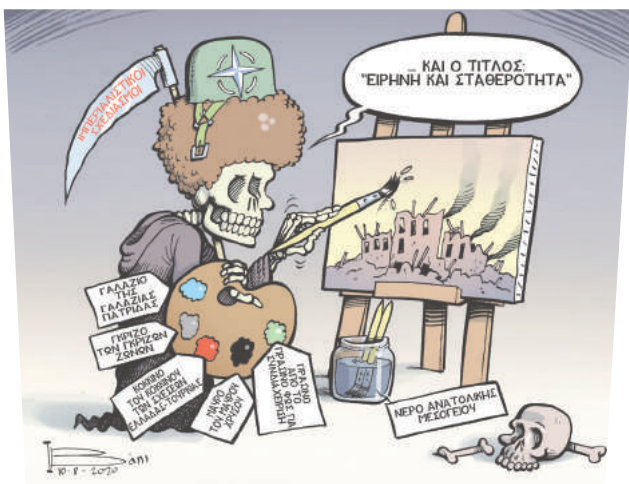
- **Το πολύχρονο δράμα του λαού της Παλαιστίνης συνεχίζεται** μέσα από «συμφωνίες ειρήνευσης» που διαιωνίζουν την ισραηλινή κατοχή. Το σχέδιο του Τραμπ για την περιοχή που ονομάστηκε «Συμφωνία του Αιώνα» ανάμεσα στα άλλα παραχωρεί την Ιερουσαλήμ στο Ισραήλ, τεμαχίζονται κι άλλο τα Παλαιστινιακά εδάφη.

- Το 1999 στη Γαλλία έγινε «**ειρηνευτική διαδικασία**» για τη Γιουγκοσλαβία. Τον Μάρτη του ίδιου χρόνου ξεκίνησαν οι νατοϊκοί βομβαρδισμοί, στη χώρα έπεσαν 37.000 βόμβες διασποράς που προκάλεσαν τρομερές απώλειες στον άμαχο πληθυσμό.

- Η ίδια η **εξέλιξη των ελληνοτουρκικών σχέσεων τα τελευταία χρόνια** και οι διάφορες συμφωνίες που έχουν γίνει, επιβεβαιώνουν ότι προετοιμάζουν την επόμενη εμπλοκή. Η συμφωνία στη Μαδρίτη, ανάμεσα σε Ελλάδα-Τουρκία με την εποπτεία του ΝΑΤΟ το 1997, που ακολούθησε μετά το «θερμό» επεισόδιο στα Ίμια το 1996 κατοχύρωσε τα «ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο». Τα όσα έχουν ακολουθήσει από τότε αποδεικνύουν ότι οι διεκδικήσεις της άρχουσας τάξης στη Τουρκία δυναμώνουν ακριβώς και μέσα στα πλαίσια αυτών των «συμφωνιών δίκαιης διευθέτησης των διαφορών».

Ο λαός μπορεί να σπάσει το φαύλο κύκλο της επικίνδυνης αστικής πολιτικής

Το εκβιαστικό δίλλημα που σερβίρεται από τις αστικές δυνάμεις, «συμβιβασμός ή πόλεμος» είναι επικίνδυνο και ψεύτικο. Η παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας στα πλαίσια του συμβιβασμού που επιδιώκεται να γίνει με την Τουρκία, δεν διασφαλίζει την ειρήνη. **Εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ ΕΕ αλλά και της ελληνικής αστικής τάξης που διεκδικεί ανάλογα με το «μπόι» της μερίδιο από τη λεία των ανταγωνισμών.** Η κάθε συμφωνία λοιπόν, που δεν αποκλείεται να έρθει και σαν αποτέλεσμα ενός πολεμικού επεισοδίου, θα προετοιμάσει την επόμενη σύγκρουση. Ακριβώς γιατί θα συμβάλει στην όξυνση της αντιπαράθεσης ανάμεσα σε ενεργειακούς κολοσσούς και αντίπαλα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα που έχουν ήδη βγάλει τα μαχαίρια τους στην περιοχή. Ο λαός και η νεολαία πρέπει να παρέμβουν αποφασιστικά στις εξελίξεις. Να παλέψουν για καμία αλλαγή των συνόρων, να εναντιωθούν σε κάθε περίπτωση θερμού επεισοδίου και πολεμικής εμπλοκής. Όμως τα παραπάνω για να μην είναι μόνο «θεωρίες» πρέπει να συμβαδίζουν με την πάλη για απεμπλοκή της χώρας από ΝΑΤΟ-ΕΕ, με το διώξιμο των στρατιωτικών βάσεων, με το λαό να κάνει κουμάντο στον τόπο του.

Η οπορτουνιστική μορφή της αστικής αντιπαράθεσης

Ρόλο διαβρωτικό για το κίνημα παίζουν μια σειρά οπορτουνιστικές δυνάμεις, όπως είναι το ΝΑΡ, οι οποίες παρεμβαίνουν στους χώρους νεολαίας με τις θέσεις και τη δράση τους. Τελικά πρωτοστατούν στην στοίχισή του πίσω από τις επιδιώξεις της αστικής τάξης.

Σημασία έχουν και αυτά που λένε αλλά και αυτά που αποκρύπτουν

Παρουσιάζοντας τον ανταγωνισμό Ελλάδας - Τουρκίας κατά βάση ως ένα «διμερές ζήτημα», προβάλλοντας ως έναν επιμέρους παράγοντα έως και αποκρύπτοντας το ρόλο των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ στον ανταγωνισμό τους με Ρωσία - Κίνα στην περιοχή, συμβάλλουν αντικειμενικά στην εδραίωση της αντίληψης που προπαγανδίζει η αστική τάξη ότι το μόνο πρόβλημα είναι επιθετικότητα της Τουρκίας (ακόμα και αν φραστικά στα κείμενά τους λένε το αντίθετο).

Οι εξελίξεις στην λεκάνη της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής, των Βαλκανίων, της Βόρειας Αφρικής, δεν μπορούν να κατανοηθούν αν δεν ενταχθούν στην μεγάλη εικόνα των ανταγωνισμών ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, όπως είναι το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα, και τους μονοπωλιακούς ομίλους που δραστηριοποιούνται ή θέλουν να δραστηριοποιηθούν στην περιοχή. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αναπτύσσεται η επιθετικότητα της τούρκικης αστικής τάξης και οι επιδιώξεις της ελληνικής αστικής τάξης. Αυτός είναι ο πραγματικός αντίπαλος: οι εγχώριες αστικές τάξεις, οι συμμαχίες και ενώσεις στις οποίες συμμετέχουν.

Στηρίζουν τελικά την επιδίωξη της αστικής τάξης της Ελλάδας για αναβάθμιση της θέσης της στην περιοχή, που προωθείται με παραχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων και συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο μετά από διαπραγματεύσεις. Τι άλλο άραγε εννοούν όταν μιλάνε σε κείμενά τους και ανακοινώσεις για «έντιμες συνεννοήσεις» ανάμεσα σε Ελλάδα - Τουρκία στον καθορισμό των χωρικών υδάτων και των θαλασσιών ζωνών, με «λογική» και «δικαιοσύνη».

Πρόκειται για παραδοχή της θέσης για «αμφισβητούμενα νερά» στο Αιγαίο, αναγνωρίζοντας έτσι την ανάγκη προσφυγής στο Δικαστήριο της Χάγης ή διμερούς συμφωνίας που αποτελούν ακριβώς επιδιώξεις της ελληνικής αστικής τάξης στο πλαίσιο αναβάθμισης του ρόλου της στην Ανατολική Μεσόγειο, προκειμένου να προχωρήσει και η συνεκμετάλλευση από τους μονοπωλιακούς ομίλους και τις άρχουσες τάξεις της περιοχής.

Υπάρχουν δύο πατρίδες...

Στηρίζουν το καπιταλιστικό σύστημα όταν διακηρύσσουν την «αντίθεση σε ΚΑΘΕ υποθαλάσσια εξόρυξη στην Ανατολική Μεσόγειο από ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ και αν γίνεται και υπό ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ εθνική "σημαία ευκαιρίας"»! Καλλιεργούν ένα κάλπικο κοσμοπολιτισμό μέσα από την ζύμωση της θέσης «Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ των μονοπωλίων».

Δεν αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν δύο πατρίδες... Η πατρίδα του κεφαλαίου, των μονοπωλίων, της άρχουσας τάξης και η πατρίδα της εργατικής εξουσίας... Το να μην αποκαλύπτεις τη δυνατότητα ο λαός να γίνει κυρίαρχος στον τόπο του, ότι μπορεί να αξιοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές πηγές που υπάρχουν για την κάλυψη των δικών του αναγκών και αντίστοιχα, να συνάψει αμοιβαίες σχέσεις φιλίας και συνεργασίας με τους γειτονικούς λαούς, αποτελεί παραδοχή της «αιωνιότητας» αυτού του συστήματος, ότι αποτελεί «μονόδρομο».

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ συνδέουν την πάλη για την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, με την αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και ενώσεις όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, με την πάλη για καμία εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, για να κλείσουν όλες οι βάσεις που υπάρχουν στη χώρα μας και να σταματήσει η αποστολή στρατευμάτων. Αγώνας που είναι αδιάρρηκτα δεμένος με την πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού, την πάλη για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Πόσο ριζοσπαστικό είναι το σύνθημά «πάλη για την αποτροπή του πολέμου»;

Ιμπεριαλιστικός πόλεμος γεννιέται αντικειμενικά μέσα από την ιμπεριαλιστική ειρήνη, αφού τότε οι ανταγωνισμοί οξύνονται. Οι συμμαχίες και οι έχθρες διαμορφώνονται σε αυτές τις συνθήκες. Από αυτόν τον φαύλο κύκλο οι λαοί ποτέ δεν θα μπορέσουν να βγουν αν δεν ανατραπεί το σύστημα της εκμετάλλευσης που γεννάει εκμετάλλευση, κρίσεις, ανταγωνισμούς.

Το να καλλιεργείς αυταπάτες ότι στα πλαίσια αυτού του συστήματος μπορούν να καταργηθούν οι πόλεμοι, τελικά οδηγεί στον εγκλωβισμό στην αστική πολιτική και στον συμβιβασμό.

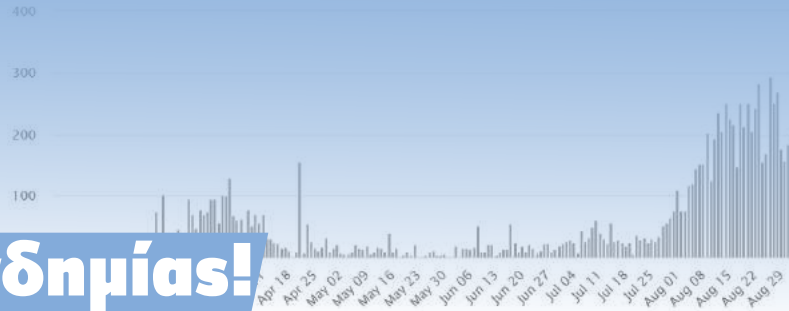
Είναι, λοιπόν, καθοριστικής σημασίας για την ισχυροποίηση του εργατικού - λαϊκού κινήματος, την προετοιμασία και ετοιμότητά του απέναντι σε όλες τις εξελίξεις, η αντιπαράθεση με αυτές τις αντιλήψεις, που καλλιεργούν μια πασιφιστική αντίληψη, υποταγμένη στις αστικές επιδιώξεις, όσο και η αντιπαράθεση με τις δυνάμεις αυτές (ΛΑΕ, Σύλλογος Κορδάτος, Εργατικός Αγώνας κá) που καλούν τον λαό σε αγώνα για «εθνική ανεξαρτησία», αποκρύπτοντας το ποιος είναι ο πραγματικός αντίπαλος.

1. Κείμενο του Κώστα Τριχιά μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ στις 30/8/2020

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ πρωτοστατούν στην οργάνωση της πάλης του λαού σε όλες τις συνθήκες

Όπως αναφέρεται στο Πρόγραμμα του ΚΚΕ: «Σε περίπτωση ιμπεριαλιστικής πολεμικής εμπλοκής της Ελλάδας, είτε σε αμυντικό είτε σε επιθετικό πόλεμο, το Κόμμα πρέπει να ηγηθεί της αυτοτελούς οργάνωσης της εργατικής - λαϊκής πάλης με όλες τις μορφές, ώστε να οδηγήσει σε ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης ως εισβολέα, έμπρακτα να συνδεθεί με την κατάκτηση της εξουσίας. Με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του Κόμματος να συγκροτηθεί εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης, με σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο». Και συνεχίζει: «Η πάλη, για την υπεράσπιση των συνόρων, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας, από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, είναι αναπόσπαστη από την πάλη για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου. Δεν έχει καμία σχέση με την υπεράσπιση των σχεδίων του ενός ή άλλου ιμπεριαλιστικού πούλου, της κερδοφορίας του ενός ή του άλλου μονοπωλιακού ομίλου».

Τα «υγειονομικά πρωτόκολλα» των επιχειρηματικών κερδών έφεραν το δεύτερο κύμα της πανδημίας!

Λίγους μήνες πριν, κατά τη διάρκεια του πρώτου κύματος της πανδημίας CoViD-19 στη χώρα μας, ακούγαμε από κυβερνητικά στελέχη και από καλοταϊσμένα αστικά ΜΜΕ ότι «η κυβέρνηση βάζει την ανθρώπινη ζωή πάνω από την οικονομία και παίρνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται χωρίς να υπολογίζει το οικονομικό κόστος». Ως μέτρο σύγκρισης προβάλλονταν άλλες καπιταλιστικές χώρες που, σε πρώτη φάση, ακολούθησαν πιο «χαλαρή» τακτική αντιμετώπισης της πανδημίας. Έχου-

με αναφερθεί πολλές φορές στους λόγους που, ακόμα και όταν η κυβέρνηση έπαιρνε περιοριστικά μέτρα, έβαζε πάνω από όλα τα συμφέροντα του κεφαλαίου και δεν θα τους επαναλάβουμε εδώ.

Είναι αλήθεια, όμως, ότι αυτή η συζήτηση φαντάζει πολύ μακρινή και κάπως αστεία σήμερα, όταν η κατά γράμμα εφαρμογή των «πρωτοκόλλων» των επιχειρηματικών κερδών σε όλους τους τομείς, μας έχει οδηγήσει για τα καλά στο δεύτερο κύμα της πανδημίας.

«Από τουρίστα δεν κολλάει»

Δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιήθηκε το «άνοιγμα» της χώρας για τον εξωτερικό τουρισμό. Κάπου στις αρχές του καλοκαιριού η κυβέρνηση αποφάνθηκε ότι «ο κορονοϊός νικήθηκε» και με φόντο το ηλιοβασιλέμα της Σαντορίνης έστειλε στο εξωτερικό το μήνυμα «ανοίξαμε και σας περιμένουμε». Ήταν μάλιστα από τις κυβερνήσεις που πίεσαν περισσότερο στα όργανα της ΕΕ ώστε να μην υπάρχουν καν κενές θέσεις στα αεροπλάνα γιατί αυτό απαιτούσαν τα κέρδη των αεροπορικών εταιρειών. Τότε ήταν που όλοι γίναμε λίγο σοφότεροι μαθαίνοντας ότι «στο αεροπλάνο δεν κολλάει»...

Τεστ στα αεροδρόμια γίνονται μόνο δειγματοληπτικά, περίπου στο 12% των τουριστών. Ακόμα και το αυτονόητο μέτρο, να μένει σε καραντίνα ο τουρίστας που έχει υποβληθεί σε τεστ μέχρι να βγει το αποτέλεσμα, η κυβέρνηση το πήρε άρον-άρον πίσω μετά από την απειλή του τουριστικού κολοσσού TUI ότι θα προχωρήσει σε ακυρώσεις κρατήσεων. Το αποτέλεσμα ήταν τουρίστες να μαθαίνουν ότι είναι θετικοί αφού πρώτα έχουν κάνει τις βόλτες τους για 2-3 μέρες διασπείροντας τον ιό.

Την ώρα που η κυβέρνηση κουνούσε το δάχτυλο στη «ανεύθυνη νεολαία» που «συνωστίζεται», **αύξανε, με απαίτηση των εφοπλιστών, το όριο πληρότητας των πλοίων από το 65% στο 85%.** Έφτασαν μέχρι το σημείο, πάλι κατ' απαίτηση των μεγαλοεπιχειρηματιών του τουρισμού, να **αποκρύπτουν την ακριβή γεωγραφική κατανομή των θετικών κρουσμάτων** «για να μην στοχοποιηθούν νησιά» όπως είπαν, δηλαδή για να μην θιγούν τα κέρδη τους.

Μετά από όλα αυτά -και πολλά ακόμα- μόνο οργή μπορούν να προκαλέσουν τα «κατηγορηματικά όχι» του Χαρδαλιά στο ερώτημα αν ευθύνονται οι όροι με τους οποίους

Τα αποτελέσματα της απόφασης της κυβέρνησης να ανεβάσει την πληρότητα των πλοίων στο 85% μετά από απαίτηση των εφοπλιστών

άνοιξε ο τουρισμός για τη δραματική αύξηση των θετικών κρουσμάτων. Οι αλχημείες της κυβέρνησης δεν αντέχουν σε οποιαδήποτε κριτική. Όλοι θυμόμαστε ότι **χάρη στην υπεύθυνη στάση του λαού και της νεολαίας τα κρούσματα παρέμεναν σχεδόν μηδενικά ακόμα και βδομάδες μετά την άρση των περιοριστικών μέτρων** (ενδεικτικά, μόλις 14 κρούσματα στις 16/6). Άρχισαν να αυξάνονται ταυτόχρονα με το άνοιγμα των συνόρων, με την πλειοψηφία τους τότε να αφορά κρούσματα στις πύλες εισόδου της χώρας (για παράδειγμα, 36 από τα 43 κρούσματα στις 6/7). Όπως είναι λογικό η διασπορά στη συνέχεια «άγγιξε» και τον ντόπιο πληθυσμό με αποτέλεσμα να φτάσουμε στα τριψήφια νούμερα που ακούμε καθημερινά και με το τέλος των διακοπών μεταφέρθηκε στα αστικά κέντρα.

Το υγειονομικό πρωτόκολλο της «παστής σαρδέλας» στα αστικά μέσα μεταφοράς

Και ενώ στα νησιά και τις άλλες τουριστικές περιοχές συνέβαιναν τα παραπάνω, στις πόλεις όσοι χρησιμοποιούν τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς συνεχίζουν να ρισκάρουν την υγεία τους και να τεστάρουν τα νεύρα τους καθημερινά, προσπαθώντας να φτάσουν στον προορισμό τους.

Είναι πραγματικά εξωφρενικό το γεγονός ότι μισό χρόνο μετά το ξέσπασμα της πανδημίας και ενώ η κατάσταση στα ΜΜΜ ήταν άθλια και πριν από αυτή, τα μόνα «μέτρα» που πήρε η κυβέρνηση ήταν η κατάργηση των μισών θέσεων καθήμενων σε κάθε όχημα και η υποχρεωτική χρήση μάσκας! Τώρα, αν οι όρθιοι επιβάτες υποχρεώνονται σε εναγκαλισμούς, τι να γίνει; Μάλλον φταίει που δεν έχουν αυξημένο το αίσθημα της... ατομικής ευθύνης, ώστε να περιμένουν άλλα 40 λεπτά στη στάση για να πάρουν το επόμενο λεωφορείο που, ως δια μαγείας, θα είναι άδειο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι **από το στόλο της Αττικής, που αριθμεί περίπου 1.100 λεωφορεία και τρόλεϊ, στην κυκλοφορία σήμερα μπορούν να βγαίνουν γύρω στα 800 - 820, αφού για τα υπόλοιπα δεν υπάρχουν οδηγοί.** Οι τελευταίες προσλήψεις προσωπικού έγιναν το 2008, δηλαδή πριν από 12 ολόκληρα χρόνια.

Τώρα, μετά την πολύμηνη κατακραυγή, η κυβέρνηση εξαγγέλλει «λύσεις» για την «αναβάθμιση» των συγκοινωνιών κομμένες και ραμμένες στο στόχο της επέκτασης της επιχειρηματικής δράσης, όπως η ενοίκιαση παλιών οχημάτων (δεκαετίας) μέσω leasing, η σύμπραξη με τα ΚΤΕΛ μέσω ΣΔΙΤ και προσλήψεις προσωπικού, χωρίς να διευκρινίζει με τι εργασιακές σχέσεις.

Καθημερινές εικόνες συνωστισμού στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς

«Κουκούλωμα» και ατομική ευθύνη στους χώρους δουλειάς

Στους χώρους δουλειάς, κυριολεκτικά, υπάρχει μόνο ένα πρωτόκολλο: αυτό της εργοδοσίας. Η κυβέρνηση, συνεχίζοντας το έργο των προηγούμενων, έχει δώσει στους εργοδότες όλο το νομοθετικό πλαίσιο που τους επιτρέπει να αποφασίζουν με αποκλειστικό κριτήριο την κερδοφορία τους για το πότε, πώς και από πού θα δουλέψει ο εργαζόμενος, αν θα απολυθεί, αν θα μπει σε αναστολή εργασίας, αν θα δουλέψει εκ περιτροπής, τότε θα πληρωθεί τα επιδόματα που δικαιούται, αν και τότε θα πάρει άδεια και πολλά ακόμα.

Αυτή η πραγματικότητα, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία ελέγχων στους χώρους δουλειάς έχει δημιουργήσει μια πραγματική ζούγκλα με την οποία έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι, η οποία, εκτός των άλλων είναι και επικίνδυνη για την υγεία τους. Ενδεικτικά, **σήμερα υπάρχουν μόνο 250 Επιθεωρητές Υγείας και Ασφαλείας στις μάχιμες υπηρεσίες της πρώτης γραμμής για να καλύψουν τον έλεγχο εκατοντάδων χιλιάδων επιχειρήσεων σε ολόκληρη την Ελλάδα.** Κάπως έτσι φτάσαμε να έχουμε τα γνωστά περιστατικά με τα δεκάδες κρούσματα σε εργοστάσια στην Χαλκιδική, στην Καβάλα και αλλού. Σε πολλές περιπτώσεις θετικών κρουσμάτων, εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι δέχονται πιέσεις από την εργοδοσία να μην «βγει παραέξω» το γεγονός και να συνεχίσουν να εργάζονται σαν να μη συμβαίνει τίποτα, χωρίς καν να πραγματοποιηθεί τεστ σε όλους.

Οι προτροπές της κυβέρνησης να υποβληθεί σε έλεγχο κάθε εργαζόμενος που επιστρέφει από την άδεια είναι κενό γράμμα, αφού και αυτό τις περισσότερες φορές επαφίεται στην ατομική ευθύνη και στις αντοχές της τσέπης του καθενός. Ταυτόχρονα, **η ανασφάλεια για το αύριο γίνεται όλο και μεγαλύτερη** καθώς κυβέρνηση και κεφάλαιο επιδιώκουν να φορτώσουν και τη νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση στους εργαζόμενους. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τα τέλη Αυγούστου οι εργαζόμενοι σε καθεστώς αναστολής δεν είχαν πληρωθεί ακόμα για τον Ιούλη...

Σε κινητοποίηση που πραγματοποιήθηκε στις 26 Αυγούστου, τα σωματεία απαίτησαν να μπει τέρμα στις απαράδεκτες καθυστερήσεις στην καταβολή της αποζημίωσης «ειδικού σκοπού» και να παρθούν μέτρα για τη στήριξη των εργαζομένων, για την προστασία των δικαιωμάτων και της υγείας τους.

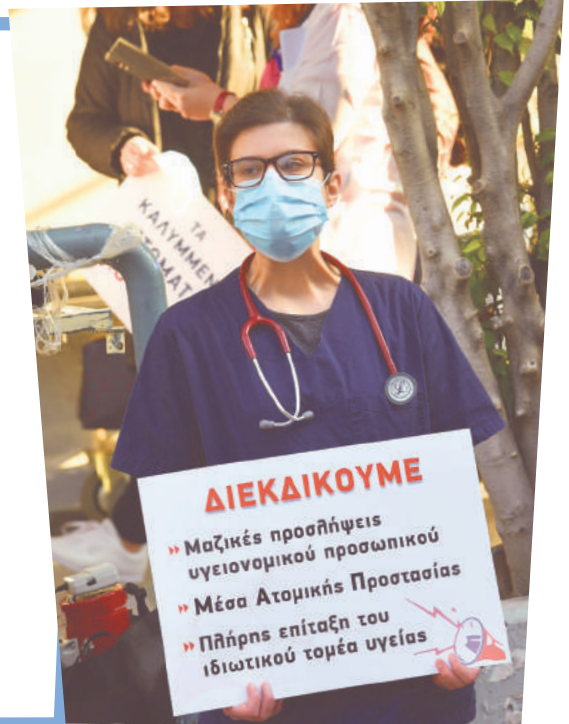
Το δημόσιο σύστημα υγείας παραμένει ανοχύρωτο

Στην πρώτη φάση της πανδημίας η κυβέρνηση μας έκλεισε στα σπίτια μας ομολογώντας την αποτυχία της, όπως και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, να εξασφαλίσουν ένα δημόσιο σύστημα υγείας που θα μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες μας, πόσο μάλλον στις συνθήκες μιας πανδημίας. Τι έκανε όμως στον χρόνο που μεσολάβησε;

- Ο προϋπολογισμός για την Υγεία το Α' εξάμηνο του 2020, την περίοδο της πανδημίας δηλαδή, ήταν **κατά 131 εκατομμύρια ευρώ λιγότερος** από το αντίστοιχο περσινό.
- Στο δημόσιο σύστημα Υγείας, όπου βρίσκονται σε έλλειψη ακόμα και τα σεντόνια, **οι κενές οργανικές θέσεις είναι πάνω από 30.000.**
- Συγκρίνοντας τον Ιούνιο του 2020 με τον Ιούνιο του 2013, **το μόνιμο υγειονομικό προσωπικό έχει μειωθεί κατά 14%.**
- Οι 6.000 προσλήψεις για τις οποίες μιλά η κυβέρνηση (αν έχουν γίνει και αυτές) **αφορούν συμβασιούχους και έχουν ημερομηνία λήξης, αποτελούν «σταγόνα στον ωκεανό».**

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού συνεχίστηκε η προσπάθεια να «μπαλωθούν» τα κενά σε προσωπικό και εξοπλισμό με συνεχείς μετακινήσεις από τμήμα σε τμήμα και από πόλη σε πόλη. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του **μοριακού αναλυτή που μεταφέρθηκε από τη Σύρο στην Αθήνα** επειδή τα τεστ στις Κυκλάδες... δεν ήταν πολλά.

Για να μην είμαστε, όμως, άδικοι, η κυβέρνηση δεν έμεινε τελείως άπραγη. Ψήφισε μέσα στο κατακαλόκαιρο νόμο για τη σύσταση ανώνυμης εταιρείας με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Οργανισμός διασφάλισης της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών», κατά τα πρότυπα λειτουργίας των συστημάτων Υγείας των χωρών της ΕΕ και των άλλων καπιταλιστικών χωρών. Αυτά τα πρότυπα είναι που οδήγησαν σε εκατόμβες νεκρών, με δείκτες αξιολόγησης, όπως η πληρότητα των κλινών (λες και μιλάμε για ξενοδοχεία), που οδήγησε στο κλείσιμο κρεβατιών, τμημάτων, ολόκληρων νοσοκομείων, με αποτέλεσμα οι γιατροί να αναγκάζονται να αποφασίσουν ποιον θα διασωληνώσουν και σε ποιον θα στερήσουν τη δυνατότητα να ζήσει.

Ένα χρήσιμο συμπέρασμα

Από τα παραπάνω παραδείγματα φαίνεται ξεκάθαρα ότι **η κυβέρνηση έπαιξε στον «τζόγο» των επιχειρηματικών κερδών τις θυσίες που έκανε όλο το προηγούμενο διάστημα ο λαός και η νεολαία** πειθαρχώντας στις οδηγίες των επιστημόνων. Αποτέλεσμα αυτού του «τζογαρίσματος» είναι η σημερινή κατάσταση με τα πάνω από 1.000 κρούσματα κάθε βδομάδα, με τη συνεχή αύξηση των ανθρώπων που χαροπαλεύουν στις ΜΕΘ.

Η εμπειρία της πανδημίας του κορονοϊού, τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς, έχει αποδείξει περίτρανα ότι δεν υπάρχει καμία αστική κυβέρνηση, ανεξάρτητα από προσδιορισμούς και επί μέρους διαφοροποιήσεις στην τακτική, που να θέλει ή να μπορεί να βάλει τις σύγχρονες ανάγκες του λαού και της νεολαίας, όπως είναι η προστασία της υγείας, πάνω από τις απαιτήσεις της καπιταλιστικής οικονομίας. Υπέρτατο κριτήριο στο σύστημα που ζούμε ήταν, είναι και θα είναι αυτό της μεγιστοποίησης του καπιταλιστικού κέρδους και όλα τα υπόλοιπα, υποχρεωτικά, έπονται. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο **είναι αναγκαίο η διεκδίκηση για άμεσα μέτρα προστασίας της υγείας στους χώρους μάθησης και εργασίας, για διενέργεια μαζικών τεστ, για ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας κλπ να στοχεύει παράλληλα στον πραγματικό αντίπαλο: το κεφάλαιο, τα κόμματά του και την εξουσία του.**

Το «μετά» που δεν ήρθε ποτέ...

Πολύτιμο στήριγμα της επικίνδυνης κυβερνητικής πολιτικής αποτελεί και η δήθεν αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ. Κανείς δεν πρέπει να ξεχάσει το κάλεσμα σιωπητηρίου που απηύθυνε στον λαό και τη νεολαία στην πρώτη φάση της πανδημίας με το περιβόητο «θα λογαριαστούμε μετά». Αυτό το «μετά», βέβαια, όπως ήταν αναμενόμενο δεν ήρθε ποτέ. **Σήμερα αθώνει την κυβέρνηση της ΝΔ κάνοντας μια αστεία κριτική που συνοψίζεται στη φράση «η κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο»,** λες και δεν ήταν σχεδιασμένη η θυσία της υγείας μας για τις ανάγκες των κερδών. Δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε ποιο θα ήταν το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ αν ήταν εκείνος κυβέρνηση. Αρκεί να θυμηθούμε την... οργισμένη αντίδραση της αρμόδιας τομεάρχη τουρισμού, Κ. Νοτοπούλου (σ.σ. «ο τουρισμός της χώρας μπαίνει στο «απόσπασμα», «η χώρα δυσφημίζεται διεθνώς» και άλλα παρόμοια), όταν ανακοινώθηκε ότι οι τουρίστες που φτάνουν στη χώρα θα έπρεπε να συμπληρώνουν υποχρεωτικά μια... φόρμα!

« Το ΚΚΕ παλεύει για τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό, για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά και όχι με ελεύθερα τα ναρκωτικά... »

Με αφορμή τη νέα Έκδοση του Τμήματος κατά των Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ, που αποτελεί εξέλιξη των επεξεργασιών και επικαιροποίηση των θέσεων του Κόμματος γύρω από το κοινωνικό φαινόμενο της χρήσης και εξάρτησης από τα ναρκωτικά, ο **“Οδηγητής”** συζήτησε με τον **Παναγιώτη Κατηφέ, υπεύθυνο του Τμήματος Κατά των Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ.**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Εξέλιξη φαινομένου

“Οδηγητής”: Τι οδήγησε στην πρωτοβουλία επεξεργασίας της νέας έκδοσης του Τμήματος κατά των Ναρκωτικών της ΚΕ του ΚΚΕ;

Για το ΚΚΕ και την ΚΝΕ η πάλη ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, όπως και η πάλη ενάντια στον τρόπο ζωής που συνοδεύει τη χρήση ναρκωτικών, δηλαδή την «απόσυρση», την ψεύτικη φυγή από τα κοινωνικά και προσωπικά προβλήματα, ήταν πάντα ζήτημα «πρώτης γραμμής». Αυτή η πάλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον αγώνα για την κατάργηση του καπιταλισμού, αφού οι ρίζες του κοινωνικού φαινομένου της τοξικοεξάρτησης είναι δεμένες με το εκμεταλλευτικό αυτό σύστημα που έχει να δώσει μόνο φτώχεια, ανεργία, πολέμους, ημιμάθεια, υποκουλτούρα. Γι' αυτό

προσφέρει και τα ναρκωτικά ως τρόπο ζωής, ως μέσο κοινωνικής χειραγώγησης, αλλά και ως εμπόρευμα που αποφέρει τεράστια κέρδη.

Το κοινωνικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης δεν είναι στατικό, βρίσκεται σε διαρκή εξέλιξη και εναλλαγή. Η κοινωνική δομή παίζει καθοριστικό ρόλο στη χρήση ουσιών, μεταβάλλοντάς την τόσο ποσοτικά, όσο και ποιοτικά. Ως Κόμμα προχωρήσαμε στη μελέτη τέτοιων μεταβολών. **Σκοπός της Έκδοσης είναι να προσεγγίσει το κοινωνικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης με βάση τη διαλεκτική υλιστική αντίληψη, ως πολυπαραγοντικό φαινόμενο ακραίας κοινωνικής αλλοτρίωσης, που αντανακλά την καπιταλιστική εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης.** Έχει ως βάση τις προηγούμενες επεξεργασίες και εκδόσεις του Κόμματος και της ΚΝΕ για τα ναρκωτικά, ενώ εμπλουτίζει πλευρές με βάση την εξέλιξη του φαινομένου.

“Ο”: Ποια είναι τα καινούργια στοιχεία με τα οποία καταπιάνεται η Έκδοση;

Π.Κ.: Κεντρικό στοιχείο της Έκδοσης είναι η ενίσχυση της προγραμματικής αντίληψης του Κόμματός μας στο συγκεκριμένο ζήτημα, δηλαδή πώς θα αντιμετωπίσει η εργατική εξουσία στη χώρα μας το φαινόμενο.

Παράλληλα, υπάρχει εμπλουτισμός στις θέσεις του ΚΚΕ για την αντιμετώπιση του προβλήματος σήμερα, δίνοντας το «ενιαίο της αντίληψής μας» που πρέπει να διαπερνά την πρόληψη, τη θεραπεία, την κοινωνική επανένταξη και την έρευνα, πάνω στην αιτιακή βάση του φαινομένου μέσα στον καπιταλισμό, καταθέτοντας ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πάλης.

Νέο στοιχείο στις επεξεργασίες μας είναι η μελέτη της πείρας από τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στην ΕΣΣΔ, της οποίας η πολιτική ενάντια στα ναρκωτικά στις δύο πρώτες δεκαετίες ύπαρξής της, εξάλειψε την τοξικομανία ως κοινωνικό φαινόμενο.

Επίσης, στοιχείο που ξεχωρίζει στην έκδοση είναι η μελέτη της «οικονομίας» των ναρκωτικών, ως νόμιμο ή παράνομο εμπόρευμα στον καπιταλισμό, ως πεδίο διευ-

ρυσμένης κερδοφορίας για το κεφάλαιο, με ειδική αναφορά στον ειδικό ρόλο που έρχεται να παίξει η κάνναβη.

“Ο”: Το ΚΚΕ έχει σταθερό μέτωπο ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά. Συχνά, όμως, η θέση αυτή λοιδορείται και χαρακτηρίζεται ως “συντηρητική”, “οπισθοδρομική” κ.λπ., επειδή τα τελευταία χρόνια εμφανίζονται νέα δεδομένα και πολιτικές γύρω από την κάνναβη, αλλά και άλλες ναρκωτικές ουσίες. Πώς απαντάτε σε αυτό;

Π.Κ.: Στον 21^ο αιώνα πραγματικά “συντηρητικό” και “οπισθοδρομικό” είναι να υπάρχουν άνεργοι, παιδιά να μην έχουν «ούτε το φαΐ ούτε το βιβλίο», χιλιάδες κόσμος να ξεριζώνονται από τον τόπο τους λόγω των ιμπεριαλιστικών πολέμων, να μην έχει πρόσβαση στην υγεία και στο φάρμακο...

«Οπισθοδρομική» και «συντηρητική» είναι εδώ και αιώνες η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, το να καθορίζονται οι ανθρώπινες ανάγκες και η ικανοποίησή τους από την κερδοφορία του κεφαλαίου. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει και με τα ναρκωτικά. **Το πότε μια ουσία θα “βαφτίζεται” ναρκωτικό και πότε φάρμακο, το πότε θα είναι νόμιμη και πότε παράνομη, στον καπιταλισμό εξαρτάται αποκλειστικά από την κερδοφορία του κεφαλαίου.**

Η αντίληψη που εδώ και δεκαετίες προωθεί η αστική προπαγάνδα «αφού υπάρχουν και θα υπάρχουν τα ναρκωτικά ας δούμε ποια είναι λιγότερο επικίνδυνα, ποια είναι θανατηφόρα και ποια μη», είναι ευθεία βολή στη νομιμοποίηση των ναρκωτικών πρώτα και κύρια στις νεανικές συνειδήσεις. Στη χρήση και στην εξάρτηση, πρωτεύοντα ρόλο δεν έχει η φαρμακολογική και χημική υπόσταση της ουσίας, αλλά η κοινωνική και ψυχολογική διάσταση του φαινομένου. **Τα αίτια που οδηγούν στη συστηματική χρήση και στην εξάρτηση είναι κοινά για όλες τις ουσίες, έτσι δεν μπορούμε να μιλάμε για «σκληρά και μαλακά» ναρκωτικά, αλλά για ναρκωτικά που θέτουν τον άνθρωπο στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής.**

Ξεφυλλίζοντας την έκδοση

Η χρήση ναρκωτικών είναι πρώτα και κύρια ένα κοινωνικό πρόβλημα που έχει τη βάση του στις εκμεταλλευτικές κοινωνικές σχέσεις. Αυτό πασχίζει με τις πολιτικές της να κρύψει η αστική τάξη. Παράλληλα, νομιμοποιεί και αθώνει ναρκωτικές ουσίες με στόχο: την κερδοφορία, την κοινωνική καταστολή και τη διατήρηση της εξουσίας της.

Το μέτωπο που έχει το ΚΚΕ και η ΚΝΕ απέναντι σε όλα τα ναρκωτικά εκπορεύεται από το ότι ο άνθρωπος είναι φύσει και θέσει κοινωνικό ον, χρειάζεται να βρίσκεται στο κέντρο της κοινωνικής ζωής, ως παραγωγός του κοινωνικού πλούτου για την ικανοποίηση των αναγκών του. Το ΚΚΕ παλεύει για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό, για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά και όχι με ελεύθερα τα ναρκωτικά, για μια κοινωνία που ο άνθρωπος και οι ανάγκες του θα έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

“Ο”: Ποια είναι η πρόταση του ΚΚΕ για την αντιμετώπιση της τοξικοεξάρτησης;

Π.Κ.: Τα ναρκωτικά, ως κοινωνικό φαινόμενο, είναι αποτέλεσμα του καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας. Από αυτή την άποψη, η τοξικομανία θα αντιμετωπίζεται στο βαθμό που η πάλη ενάντια της θα συνδέεται με την πάλη ενάντια στην εκμετάλλευση, στην προοπτική κατάργησής της.

Το ΚΚΕ προβάλλει ένα σύνολο θέσεων για την ενεργοποίηση της ταξικής συνείδησης, του ψυχισμού και της ηθικής των νέων της εργατικής τάξης, ώστε να αντιμετωπίζουν με αγωνιστική στάση τη ζωή και τα αδιέξοδα που γεννά ο καπιταλισμός. Αυτό αφορά και τους ήδη τοξικομανείς, που ως μεμονωμένες οντότητες μπορούν να «ξαναπαρουν τη ζωή στα χέρια» τους. Γι’ αυτό προβάλλουμε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο αιτημάτων σε όλο το φάσμα της πρόληψης, της θεραπείας, της κοινωνικής επανένταξης και της έρευνας, που βρίσκεται σε αντίθεση με την πολιτική διαχείρισης της τοξικομανίας της ΕΕ και των κομμάτων του συστήματος.

Η Πρόληψη και κυρίως η πρωτογενής, είναι το κυριότερο στοιχείο για την αντιμετώπιση του προβλήματος, στραμμένη στις αιτίες που στρέφουν κάποιον άνθρωπο στη χρήση και στην εξάρτηση.

Σήμερα στη χώρα μας απαιτείται μια κεντρικά σχεδιασμένη αντιναρκωτική πολιτική, με επαρκή χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, με τόσα θεραπευτικά προγράμματα όσα έχει ανάγκη η χώρα, με θεραπεία που δε θα επιτρέπεται η χορήγηση φαρμάκων και υποκατάστατων ναρκωτικών.

Και με αφορμή την έκδοση αυτή του Κόμματός μας, επιδιώκουμε να ανοίξει ακόμα πιο βαθιά η πολιτική πρόταση διεξόδου του ΚΚΕ για άλλη οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνικής ζωής που θα έχει στο επίκεντρο την ικανοποίηση των διευρυμένων λαϊκών αναγκών, μια κοινωνία που τα ναρκωτικά δε χωρούν, γιατί ο άνθρωπος και οι ανάγκες του δεν μπορούν να είναι στο περιθώριο.

“Ο”: Πώς έχουν επηρεάσει οι κυβερνητικές πολιτικές την εξέλιξη του φαινομένου των ναρκωτικών στη χώρα μας;

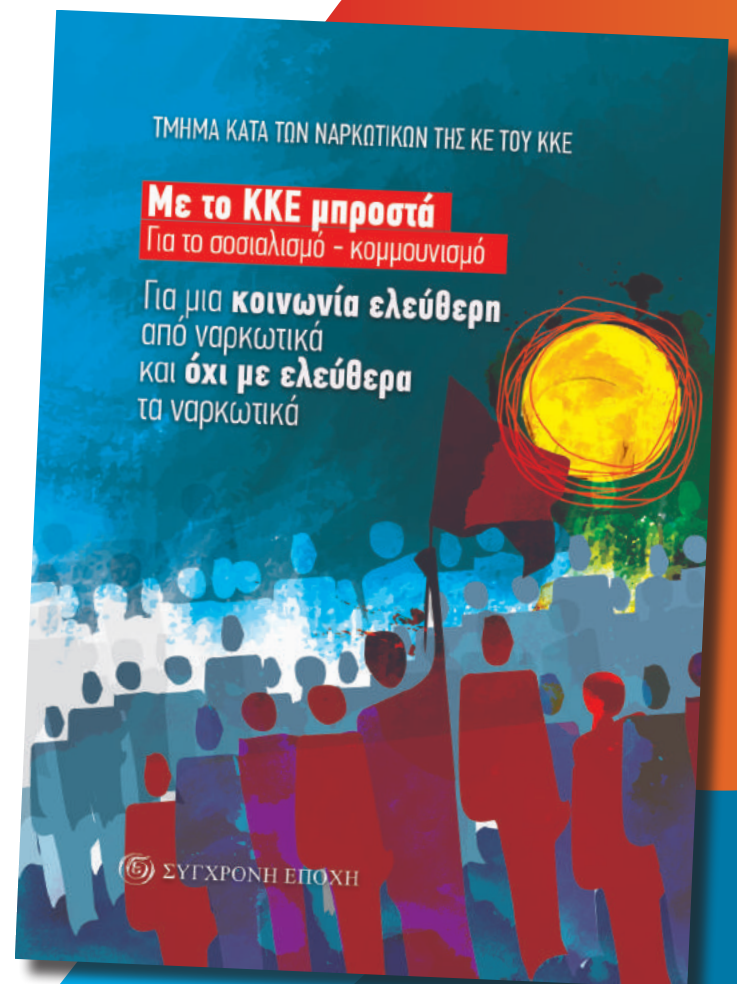
Π.Κ.: Οι πολιτικές όλων των ελληνικών κυβερνήσεων κινούνται με βάση τους Στρατηγικούς Σχεδιασμούς της ΕΕ για τα ναρκωτικά. Η αστική διαχείριση της «μείωσης της βλάβης», που ιατροκοποιεί την εξάρτηση, αποστεώνοντάς την από τις κοινωνικές της αιτίες, όχι μόνο δεν έχει φέρει κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, αλλά έχει γιγαντώσει τον συμβιβασμό με τα ναρκωτικά ως τρόπο ζωής, συμβάλλοντας στην ευρεία διάδοση του φαινομένου.

ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ έχουν διαχρονικές ευθύνες, γιατί πιάνοντας ο ένας το νήμα του άλλου έχουν νομοθετήσει σχε-

τικά με την αθώωση της κάνναβης, τη γενίκευση των υποκατάστατων ηρωίνης ως «θεραπευτική» μέθοδο, τους Χώρους Εποπτευόμενης Χρήσης κ.ά. Αυτές οι πολιτικές έχουν οδηγήσει σήμερα στην υποβάθμιση της Πρόληψης, στην απαξίωση της «στεγνής» θεραπείας, στην υποτίμηση της έρευνας με βάση τις αιτίες του φαινομένου.

Η αθώωση των ναρκωτικών και η προβολή τους ως «φάρμακο δια πάσα νόσο» έχουν ως αποτέλεσμα η χρήση στη χώρα μας να ξεκινά από τα πρώτα χρόνια του Γυμνασίου, να αυξάνεται διαρκώς η χρήση κοκαΐνης και νέων συνθετικών ναρκωτικών -κυρίως κανναβινοειδών- σε νεότερες ηλικίες, να διαμορφώνεται ένας αυξανόμενος αριθμός εξαρτημένων από υποκατάστατα ηρωίνης, η παράλληλη χρήση διαφορετικών ουσιών να διαμορφώνεται ως κυρίαρχο στοιχείο, να αυξάνονται διαρκώς οι νέοι που ζητούν απεξάρτηση από την κάνναβη.

Πρόσφατη έρευνα του ΕΠΙΨΥ (2020) δείχνει ότι 1 στους 2 μαθητές στη χώρα μας θεωρεί ακίνδυνη την κάνναβη και αυτό σχετίζεται απόλυτα με την πολιτική της ΕΕ και των ελληνικών κυβερνήσεων που προβάλλουν την κάνναβη ως μέσο επενδύσεων και κερδοφορίας και της έχουν προσδώσει κάθε είδους προσδιορισμό εκτός από ναρκωτικό...

ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ

Οι πραγματικές αιτίες**πίσω από την υποκρισία των αστικών κυβερνήσεων**

Οκτώ νεκροί και ανυπολόγιστες καταστροφές ήταν ο τραγικός απολογισμός των πλημμυρών στην Εύβοια στις αρχές του Αυγούστου, ενώ χιλιάδες ήταν οι Αθηναίοι που εισέπνευσαν τα επικίνδυνα αερολύματα από την πυρκαγιά που ξέσπασε τον Δεκαπενταύγουστο σε εργοστάσιο ανακύκλωσης πλαστικών στη Μεταμόρφωση. Για

ακόμα μία φορά ο λαός αναγκάζεται να θρηνεί θύματα εξαιτίας της έλλειψης πρόληψης απέναντι σε τέτοια φαινόμενα. Αυτό που δεν μπορούν με τίποτα να καλύψουν το νερό και η λάσπη που έφερε η πλημμύρα και ο μαύρος καπνός της πυρκαγιάς είναι οι τεράστιες ευθύνες της σημερινής, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Διάχυτη και δικαιολογημένη είναι και η οργή των κατοίκων για την ανυπολόγιστη καταστροφή, καθώς για μια ακόμα φορά η Εύβοια δέχθηκε ισχυρότατο πλήγμα λόγω της έλλειψης σχεδιασμού θωράκισης και προστασίας από τα καιρικά φαινόμενα. Χαρακτηριστικό είναι ότι **μετά τις πυρκαγιές του προηγούμενου καλοκαιριού στην περιοχή τα μόνα μέτρα που πάρθηκαν ήταν να τοποθετηθούν... σακιά με άμμο δίπλα στα ρέματα και τα ποτάμια.** Σε χιλιάδες υπολογίζονται τα σπίτια που έχουν υποστεί ζημιές, αυτοκίνητα καταστράφηκαν ολοσχερώς ή έχουν υποστεί σημαντικές ζημιές. Καλλιέργειες, επίσης, πλημμύρισαν και πολλά καταστήματα έχουν καταστροφές, ενώ μέχρι και δύο εβδομάδες μετά τις πλημμύρες κυβέρνηση και Τοπική Διοίκηση εναπόθεσαν στην **«ατομική ευθύνη»** των κατοίκων την αποκατάσταση των τεράστιων ζημιών.

Οι μνήμες από τις πολύνεκρες καταστροφές στη **Μάνδρα, το Μάτι και τη Χαλκιδική** τα προηγούμενα χρόνια είναι ακόμα νωπές και το εύλογο ερώτημα

που γεννάται είναι πώς είναι δυνατόν τον 21^ο αιώνα που η εξέλιξη της τεχνολογίας έχει φτάσει σε δυσθεώρητα μεγέθη, την ώρα που υπάρχει εξειδικευμένο επιστημονικό δυναμικό, **η ανθρώπινη ζωή να είναι έρμαιο φαινομένων όπως οι πλημμύρες και οι πυρκαγιές.** Συγκεκριμένα, τα τελευταία χρόνια ο λαός θρήνησε **24 νεκρούς** στη Μάνδρα το 2017 από πλημμύρες, **102** από τις φονικές πυρκαγιές στο Μάτι και την Ανατολική Αττική και **6** από τις πλημμύρες στη Χαλκιδική το 2019. Στον τραγικό κατάλογο των ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους έρχονται να προστεθούν τα **8 θύματα** από την Εύβοια.

Δικαιολογίες «καρμπόν»

Οι ευθύνες των αστικών κομμάτων που εναλλάσσονται στις κυβερνήσεις για τις τραγωδίες από πλημμύρες, πυρκαγιές κ.ά. είναι τεράστιες. **Η διαχρονική έλλειψη αντιπλημμυρικών έργων, αντιπυρικής προστασί-**

ας καθώς και η αποψίλωση του Πυροσβεστικού Σώματος, φέρουν φαρδιά πλατιά την υπογραφή των κυβερνήσεων ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και των διοικήσεών τους στην τοπική αυτοδιοίκηση. Οι δικαιολογίες που χρησιμοποίησαν τα στελέχη αυτών των κομμάτων και ο αστικός Τύπος για να κρύψουν τις ευθύνες τους μετά από τις καταστροφές θα αποτελούσαν ανέκδοτο αν δεν είχαν στοιχίσει ζωές ανθρώπων, περιουσίες και φυσικό πλούτο των περιοχών που επλήγησαν. Η ομοιότητα των επιχειρημάτων είναι χαρακτηριστική και η υποκρισία τους απέναντι στα θύματα και τον λαό ακόμα μεγαλύτερη. Μάλιστα, δεν δίστασαν ακόμα να κουνήσουν και το δάχτυλο στα θύματα και να τα μετατρέψουν σε θύτες για να καλύψουν τα τραγικά αποτελέσματα της αντιλαϊκής πολιτικής τους. Από την άλλη η κριτική των αστικών κομμάτων, όταν βρίσκονταν στην αντιπολίτευση αναλωνόταν αποκλειστικά στην «ανικανότητα» της κυβέρνησης, με σκοπό να αποπροσανατολιστεί ο λαός από τις πραγματικές αιτίες.

Μάνδρα 2017

Ρ. Δούρου: «...η σφοδρότητα του πλημμυρικού φαινομένου στη Μάνδρα, ήταν τέτοια που αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας ακόμη και διεθνών ερευνητικών κέντρων. Φαινόμενο που σύμφωνα με τους επιστήμονες συμβαίνει μία φορά στα 200 χρόνια, κατά άλλους μία φορά στα 500 χρόνια».

Μάτι 2018

Αλ. Τσίπρας: «Έχουν φτιαχτεί οικισμοί με μάντρες πάνω στη θάλασσα, έχουν φτιαχτεί σπίτια και οικισμοί ολόκληροι σαν το Μάτι πάνω στη θάλασσα και έχουν πάρει και ρεύμα, δεν είναι μόνο ότι δοθήκαν άδειες οικοδόμησης, πήρα και ευθύνες που δεν μου αναλογούσαν για την ανεπάρκεια την πολυετή».

Δ. Τζανακόπουλος: «Ο συνδυασμός των σφοδρών δυτικών ανέμων και των πολλαπλών παράλληλων μετώπων, δημιούργησε μια πρωτοφανή σε έκταση και δυσκολία κατάσταση για τις πυροσβεστικές δυνάμεις». «...τα τρία πύρινα μέτωπα στην Αττική δημιούργησαν πρωτοφανή και ανυπέρβλητο κλοιό. Ειδικά το πύρινο μέτωπο στο Νέο Βουτζά, εξελίχθηκε μέσα σε ελάχιστο χρόνο σε καταστροφική πυρκαγιά, καθώς η ταχύτητα του ανέμου έφθασε ακόμη και τα 9 μποφόρ».

Συμπολιτευόμενος και αντιπολιτευόμενος Τύπος τα «έριξαν» από την μία στις ευθύνες των θυμάτων και από την άλλη στην «ανικανότητα» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για Μάνδρα και Μάτι

Χαλκιδική 2019

Στ. Πέτσας: «Πρέπει οι πολίτες να αποκτήσουν μεγαλύτερη εξοικείωση με τα ζητήματα της πολιτικής προστασίας», ώστε να είναι ενήμεροι και να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα αυτοπροστασίας».

Εύβοια 2020

Κ. Μητσοτάκης: «Βρεθήκαμε μπροστά σε μια πρωτοφανή νεροποντή, μια καταιγίδα η οποία έριξε σε περιοχές παραπάνω από 300 χιλιοστά όταν οι προβλέψεις ήταν για κάτω από 100. Έβρεξε με άλλα λόγια στην Εύβοια, σε λίγες ώρες, όσο βρέχει στην Αθήνα ολόκληρο τον χειμώνα».

Ν. Χαρδαλιάς: «Δυστυχώς, η ένταση του φαινομένου ήταν πολύ μεγάλη και χτύπησε και στον τομέα των υποδομών. Η πρόβλεψη που είχαμε έκανε εκτίμηση για 63 χιλιοστά βροχής σε 24 ώρες, ενώ η βροχή έφτασε τα 350 χιλιοστά μέσα σε έξι ώρες. Δεν είχαμε σωστή πρόβλεψη. Θα είχαμε ενεργήσει διαφορετικά».

Η ανάληψη της κυβέρνησης από τη ΝΔ απλά άλλαξε τους ρόλους για τον αστικό Τύπο...

Η ομοιότητα των υποκριτικών επιχειρημάτων που έχουν χρησιμοποιήσει για να δικαιολογήσουν τα θύματα και τις τεράστιες καταστροφές είναι τόσο μεγάλη που μπορεί ο καθένας απλά να αλλάξει τα πρόσωπα που τις έκαναν και τις ημερομηνίες και πάλι το νόημα να είναι το ίδιο. Άλλωστε δεν είναι φαινόμενο των τελευταίων ετών τέτοιου είδους δηλώσεις. Ήδη από το 2007 και τις τεράστιες πυρκαγιές στην Ηλεία, ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Β. Πολύδωρας είχε μιλήσει για την «ασύμμετρη απειλή» και τον «στρατηγό άνεμο» που έκανε τις φλόγες ανεξέλεγκτες... Το ίδιο έργο συνεχίζεται λοιπόν μέχρι και σήμερα. «Άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς», λέει η λαϊκή παροιμία και περιγράφει πολύ εύστοχα την περίφημη «συνέχεια του κράτους», δηλαδή **την κοινή αντιλαϊκή πολιτική που έχουν ακολουθήσει όλες οι κυβερνήσεις πάνω και στα ζητήματα της πρόληψης των φυσικών καταστροφών**. Ένα ακόμα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ακόμα ότι πρόσωπα του κρατικού μηχανισμού που έπαιξαν αρνητικό ρόλο, κατηγορήθηκαν ακόμα, για την διαχείρισή τους σε καταστροφές όπως οι προαναφερθείσες, παραμένουν ή αναβαθμίζονται ακόμα και αν οι κυβερνήσεις αλλάζουν. Για παράδειγμα, ο πρώην αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος, Β. Καπελιός, ο οποίος, σύμφωνα με την κατάθεση του πραγματογνώμονα, εσκεμμένα άφησε χωρίς εναέρια μέσα τα Κύθηρα και τη Μάνη το 2017, είναι σήμερα αντιπερι-

φερειάρχης Πελοποννήσου με τη ΝΔ. Επίσης, γενικός γραμματέας του υπουργείου Πολιτικής Προστασίας τοποθετήθηκε από την κυβέρνηση της ΝΔ ο επί ΣΥΡΙΖΑ αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., τον οποίο η ΝΔ κατηγορούσε για τη διαχείριση της καταστροφής στο Μάτι. Σε άλλη μια ένδειξη «συνέχειας» του κρατικού μηχανισμού, η ΝΔ αναβάθμισε σε υποστράτηγο της Πυροσβεστικής τον επιχειρησιακό επικεφαλής στο Μάτι. **Όσο λοιπόν και αν προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι φυσιολογικό και αναπόφευκτο κάθε χρόνο να θρηνούμε νεκρούς από τέτοιες καταστροφές, η αλήθεια είναι ότι η ευθύνη βαραίνει αποκλειστικά τις πολιτικές εκείνες που αφήνουν τον λαό αθωράκι στο.**

Οι ευθύνες των πολιτικών τους

Την ώρα που όλες οι κυβερνήσεις τα προηγούμενα χρόνια, όπως και σήμερα, απομυζούσαν την εργατική τάξη και το λαό μέσα από τις αντιλαϊκές πολιτικές, τα χρήματα που διατίθενται από τους κρατικούς και τους προϋπολογισμούς των Περιφερειών σε αντιπυρική θωράκιση, δασοπροστασία και αντιπλημμυρικά έργα είναι πενιχρά. Οι συνεχόμενες μειώσεις στη χρηματοδότηση για τους τομείς της δασοπροστασίας και πυρόσβεσης, έχουν φτάσει την Δασική Υπηρεσία **να λαμβάνει το 0,035% του κρατικού προϋπολογισμού**, όταν μόνο για τους ΝΑΤΟικούς εξοπλισμούς δίνεται από όλες τις

ελληνικές κυβερνήσεις το 2%, περίπου 4 δεσ εκατομμύρια ευρώ. Από το πρόγραμμα «ΕΣΠΑ 2014-2020» ελάχιστοι πόροι διατίθενται για την αντιπλημμυρική προστασία της Αττικής, ενώ και όλοι οι προϋπολογισμοί της Περιφέρειας Αττικής, όλων των διοικήσεων, αποδίδουν ελάχιστα χρήματα για παρόμοια έργα.

Στο καπιταλιστικό σύστημα, που έχει για θεό το κέρδος, αντιπλημμυρικά έργα και αντιπυρική προστασία δεν επιλέγονται να γίνουν **γιατί δεν αποφέρουν κέρδη για τους κεφαλαιοκράτες**. Αντίθετα προτιμούνται έργα ανταποδοτικά, όπως τα βαφτίζει η ΕΕ, δηλαδή εκείνα που μετά την κατασκευή τους αποφέρουν νέα κέρδη, όπως έργα στον Τουρισμό, τις Μεταφορές κ.ά. Η πηγή του κακού για τις καταστροφές από τις πυρκαγιές, τις πλημμύρες, τις γκρεμισμένες γέφυρες, λόγω έλλειψης σύγχρονου, κεντρικού και επιστημονικού σχεδιασμού, **βρίσκεται στο βάρβαρο αυτό σύστημα που λειτουργεί με μοναδικό γνώμονα το κέρδος των λίγων και εις βάρος της ζωής του λαού**. Χρειάζεται σήμερα να ενταθεί η διεκδίκηση για έργα και υποδομές που θα υπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες. Συνολικά μέσα στο κίνημα να συναντηθεί αυτή η διεκδίκηση με τον αγώνα για τα προβλήματα που ταλαιπωρούν το λαό, να συναντηθεί σε μια μεγάλη κοινωνική συμμαχία που θα βάζει στο στόχαστρο το σημερινό βάρβαρο δρόμο ανάπτυξης, το σάπιο αστικό κράτος, το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και τα κόμματα που το υπηρετούν.

Τα περιβαλλοντικά προβλήματα έχουν πολιτικό, ταξικό χαρακτήρα

Ανθρώπινες ζωές και λαϊκές περιουσίες χάνονται από πλημμύρες και πυρκαγιές και ακούμε ότι φταίει η κλιματική αλλαγή. Οι σχεδιασμοί ιμπεριαλιστικών οργανισμών και αστικών κυβερνήσεων για ενίσχυση της «πράσινης ανάπτυξης» βαφτίζονται περιβαλλοντικές «ευαισθησίες» που θα αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Την ίδια ώρα όμως, άλλα ζητήματα που αφορούν την ποιότητα ζωής της λαϊκής οικογένειας και σχετίζονται με το περιβάλλον συνειδητά υποβαθμίζονται. Για όλα αυτά τα ζητήματα ο «Οδηγητής» συζήτησε με την **Εύη Γεωργιάδου Δρ. Χημικό Μηχανικό, Μέλος της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ.**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

«Οδηγητής»: Δεν αποτελεί θετική εξέλιξη ότι σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο καταγράφεται μια στροφή προς την πολιτική που στοχεύει στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής;

Εύη Γεωργιάδου: Η κλιματική αλλαγή αποτελεί πολύπλευρο ζήτημα γύρω από το οποίο διεξάγεται επιστημονική συζήτηση και ως προς το ίδιο το πρόβλημα, το μέγεθος και τα χαρακτηριστικά του και ως προς την αντιμετώπισή του. Ωστόσο, πρέπει να επισημάνουμε ότι **το ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος δεν περιορίζεται στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής.** Με το περιβάλλον σχετίζονται πολλές πλευρές, με πολλαπλές συνέπειες, μεταξύ των οποίων η σημαντικότερη είναι οι σοβαρές επιπτώσεις άμεσα και σε βάθος χρόνου στην υγεία μας, στη ζωή μας. Το πρόσφατο παράδειγμα της πυρκαγιάς στη Μεταμόρφωση που γέμισε με τοξικούς καπνούς την Αττική, είναι χαρακτηριστικό. Αναφερόμαστε σε πλευρές όπως η ρύπανση του περιβάλλοντος από βιομηχανικές και άλλες δραστηριότητες (ατμοσφαιρική ρύπανση, ρύπανση υδροφόρου ορίζοντα, βιομηχανικά ατυχήματα μεγάλης έκτασης, τροφική αλυσίδα κ.λπ.), η καταστροφή των δασών, οι κίνδυνοι από φυσικά φαινόμενα όπως πλημμύρες, σεισμοί, δασικές πυρκαγιές και θεελλώδεις άνεμοι, η εμπορευματοποίηση του νερού, η διαμόρφωση συνολικά του κοινωνικού χώρου σε σχέση με την κάλυψη των

κοινωνικών αναγκών. **Το κάλπικο ενδιαφέρον των αστικών κυβερνήσεων για το περιβάλλον εστιάζεται στη στήριξη των «πράσινων επενδύσεων» μεγάλων ομίλων.** Η έλλειψη ουσιαστικής πολιτικής για την προστασία του περιβάλλοντος αποτυπώνεται στο θλιβερό απολογισμό νεκρών, αστέγων και ζημιών στα λαϊκά νοικοκυριά μετά από φυσικές καταστροφές στο Μάτι, τη Μάνδρα, την Εύβοια και τόσα άλλα παραδείγματα.

«Ο»: Δηλαδή η στρατηγική της «πράσινης οικονομίας» δεν θα προστατεύσει το περιβάλλον;

Ε.Γ.: Στην πραγματικότητα, οι «πράσινες» επενδύσεις έχουν ως στόχο το να βρεθεί διέξοδος για κερδοφόρες επενδύσεις στο υπερσυσσωρευμένο κεφάλαιο που λιμνάζει. Στην πράξη **δίνουν κίνητρα και δυνατότητες σε επιχειρηματικούς ομίλους να εμπορευτούν τη διαχείριση περιβαλλοντικών προβλημάτων που γεννά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.** Αποκρύπτουν όμως τις «μαύρες» ελαστικές εργασιακές σχέσεις που συνοδεύουν αυτές τις επενδύσεις, τις συνέπειες στα λαϊκά νοικοκυριά με το πανάκριβο «πράσινο ρεύμα», τους πράσινους φόρους και την «υποχρεωτική» αγορά νέων «οικολογικών αυτοκινήτων». Δεν λένε κουβέντα για την έκρηξη της ανεργίας, τη σπατάλη ενέργειας απ' την αύξηση της ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο με την εφαρμογή του σχεδίου απολιγνιτοποίησης της χώρας, προσπαθούν να υποβαθμίσουν την καταστροφή των δασών από την εμπορευματοποίηση και εγκατάσταση γιγαντιαίων αιολικών πάρκων κ.ά.

Την ίδια στιγμή που η κυβερνητική πολιτική και της σημερινής κυβέρνησης και των προηγούμενων με βάση τις πολιτικές της ΕΕ στηρίζει πολλαπλά τους επιχειρηματικούς ομίλους, οι πόροι που δίνονται για ουσιαστική πολιτική προστασία και προστασία από τη ρύπανση του περιβάλλοντος, για αντιπλημμυρικά έργα, έργα αντισεισμικής θωράκισης κ.λπ., είναι ψίχουλα και οι προτεραιότητες διαμορφώνονται με γνώμονα τα κέρδη των ομίλων.

«Ο»: Υπάρχει λύση για την προστασία του περιβάλλοντος;

Ε.Γ.: Για να φωτίσουμε τη λύση στο πρόβλημα πρέπει να κατανοήσουμε βαθύτερα την αιτία του. Στο σημερινό σύστημα, τον καπιταλισμό, ο αέρας, η γη, το νερό, τα δάση, η υγεία μας, η ίδια η εργατική δύναμη, αντιμετωπίζονται ως εμπορεύματα και όχι ως κοινωνικά αγαθά. Οι όροι με τους οποίους λειτουργούν και αδειοδοτούνται οι επιχειρηματικές δραστηριότητες, τα μέτρα προστασίας που δεν λαμβάνονται και ο κρατικός έλεγχος που είναι ψευδεπίγραφος, η απουσία μέτρων αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης, η έλλειψη μέτρων πρόληψης ατυχημάτων, δασικών πυρκαγιών, η έλλειψη μέτρων προστασίας για τη ρύπανση της ατμόσφαιρας και τη διαχείριση αποβλήτων, η έλλειψη ενημέρωσης και εκπαίδευσης του πληθυσμού για την περίπτωση φυσικών καταστροφών και βιομηχανικών ατυχημάτων μεγάλης έκτασης, είναι ορισμένες μόνο από τις πλευρές που δείχνουν τον πολιτικό, ταξικό χαρακτήρα του προβλήματος και τον πραγματικό ένοχο που είναι η καπιταλιστική κερδοφορία.

Μόνο ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός στον σοσιαλισμό, όπου ο σκοπός της παραγωγής θα καθορίζεται με γνώμονα το σύνολο των σύγχρονων αναγκών της κοινωνίας, **μπορεί να διασφαλίσει την ισόρροπη σχέση ανθρώπου και φύσης, συνυπολογίζοντας τις ανάγκες του λαού και τις δυνατότητες της κοινωνικής παραγωγής.**

«Ο»: Τελικά η νεολαία σήμερα, έχει νόημα να κινητοποιηθεί για το περιβάλλον;

Ε.Γ.: Οι νέοι και οι νέες μπορούν και πρέπει να πρωτοστατήσουν στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες που οργανώνονται από τα ταξικά σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τους φοιτητικούς συλλόγους και συλλόγους της ΟΓΕ για την προστασία του περιβάλλοντος και την πολιτική προστασία, σηματοδοτώντας τον πραγματικό αντίπαλο, το σύστημα που υπηρετεί την κερδοφορία του κεφαλαίου. Αγωνιστικές πρωτοβουλίες που συγκρούονται με την κυρίαρχη πολιτική και δεν περιορίζονται σε μια λογική να «φύγει το πρόβλημα από την αυλή μου». **Αγωνιστικές πρωτοβουλίες που αποκαλύπτουν τον πραγματικό ένοχο που θυσιάζει τις ανάγκες μας στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους.** Αυτοί οι αγώνες ενάντια στην εμπορευματοποίηση του νερού και των δασών, ενάντια στη ρύπανση των πόλεων, για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και των κατοίκων, ανοίγουν τον δρόμο της ανατροπής, για να ζήσουμε τη ζωή που μας αξίζει στο σοσιαλισμό.

Δηλώνουμε ότι δεν ξεχνάμε. Τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά πολεμάμε!

Στις 18 Σεπτέμβρη του 2013, ο αντιφασίστας μουσικός Παύλος Φύσσας έπεφτε νεκρός στο Κερατσίνι από χέρι χρυσαυγίτη. Είχε προηγηθεί η δολοφονική επίθεση χρυσαυγιτών σε κομμουνιστές εργάτες στο Πέραμα, επιθέσεις σε μετανάστες και Έλληνες εργάτες. Ο Παύλος κοίταζε το «τέρας» στα μάτια και έμεινε όρθιος, θα τον τιμάμε πάντα. Το φρικιαστικό αυτό έγκλημα, όπως αποκαλύφθηκε με πλήθος στοιχείων και με αφορμή τη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης, εντάσσεται στο πλαίσιο μιας συλλογικής οργανωμένης - καθοδηγούμενης δράσης

Ο Παύλος στοχοποιήθηκε γιατί ήταν αντιφασίστας

Δολοφονήθηκε από το στέλεχος της ναζιστικής οργάνωσης στη Νίκαια, Γ. Ρουπακιά, με άμεση συνεργεία των ταγμάτων εφόδου. Χρυσαιγίτες της τοπικής είδαν τον Π. Φύσσα στην καφετέρια, ενημέρωσαν την οργάνωση και συγκεντρώθηκε το τάγμα εφόδου. Πριν, πειθαρχώντας στις οδηγίες του πυρηνάρχη είχαν εξοπλιστεί με ρόπαλα, σιδεροροθιές, σιλέτα, ενώ τους δόθηκαν και σχετικές οδηγίες. Η δολοφονική επίθεση οργανώθηκε, «με τηλεφωνήματα και μηνύματα», από το μηχανισμό της ναζιστικής οργάνωσης. **Ξεκάθαρα έχει αποδειχτεί ότι ο Παύλος Φύσσας ήταν στοχοποιημένος και τον έψαχνε η ναζιστική οργάνωση.**

Σημαντικό στοιχείο που προκύπτει επίσης από τις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου είναι η εκ των προτέρων ενημέρωση του ιεραρχικά ανώτερου οργάνου (π.χ. περιφερειάρχη - βουλευτή). Οι τηλεφωνικές επικοινωνίες μεταξύ των χρυσαυγιτών και της ηγεσίας τους διακόπτονται το χρονικό διάστημα της επίθεσης και της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και συνεχίζονται μετά, με κύρια την κλήση μεταξύ Ι. Λαγού και αρχηγού της Χρυσής Αυγής. **Ο μαφιόζικος τρόπος με τον οποίο έδρασαν, επίσης, θυμίζει τη δολοφονική επίθεση ενάντια στα μέλη του ΚΚΕ στο Πέραμα.**

Τάγματα εφόδου της ΧΑ που διέπρατταν τα ναζιστικά εγκλήματα... όπως το χτύπημα στους κομμουνιστές συνδικαλιστές εργάτες στο Πέραμα

Θα τους στείλουμε εκεί που ανήκουν, στα σκουπίδια της Ιστορίας

Η πάλη ενάντια στους φασίστες δεν είναι επετειακή. Χρόνια τα μέλη και οι φίλοι του ΚΚΕ και της ΚΝΕ μέσα στους φορείς του κινήματος πρωτοστατούν για να μην έχουν τόπο να σταθούν. Έχουν πάρει πληρωμένη απάντηση όποτε βγαίνουν από τις τρύπες, όταν κινούμενοι στο σκοτάδι προσπαθούν να χύσουν το δηλητήριο τους. Αυτό που επιβεβαιώνει και η εξέλιξη της δίκης όλα αυτά τα χρόνια είναι πως **οι φασίστες αποτελούν το σιδερένιο χέρι του συστήματος, είναι τα τσιράκια των αφεντικών.** Έχουν φανερές και αθέατες σχέσεις με κρατικούς μηχανισμούς και εργοδοσία. Οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια έχουν μεγάλες ευθύνες για την καθυστέρηση της δίκης, ενώ είναι απαράδεκτη η διάταξη του νέου ποινικού κώδικα που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ

από κεντρικά, περιφερειακά και τοπικά όργανα, με αποτέλεσμα το θάνατο, τους τραυματισμούς, την απόπειρα δολοφονιών και άλλα αδικήματα. Μετά από μια δίκη που απαράδεκτα διήρκεσε 5,5 χρόνια φτάνουμε πλέον στη στιγμή της ετυμηγορίας. Η αυτονόητη απαίτηση για τη παραδειγματική τιμωρία των μαντρόσκυλων του συστήματος, δεν οδηγεί σε εφησυχασμό. Οι χρυσαυγίτες είναι εγκληματίες γιατί είναι φασίστες και ο φασισμός τσακίζεται μαζί με το σύστημα που τον γεννά.

ρίχνοντας στα μαλακά τους εγκληματίες της Χ.Α. Η χυδαία δήλωση της εισαγγελέα Α. Οικονόμου πως της είναι «ποινικά αδιάφορο αν είναι ναζί», οι κατά καιρούς δηλώσεις αστών πολιτικών και δημοσιογράφων πως δεν θα είχαν πρόβλημα να συζητάνε με μια «σοβαρή» ΧΑ, αποτυπώνουν και αυτές με τον τρόπο τους ότι ο ναζισμός δεν είναι κάτι ξένο στην αστική δημοκρατία.

Ήταν 10:16 το βράδυ όταν στις εκδηλώσεις του 40^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή», 1 χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου, σίγησαν τα πάντα για να αποδοθεί ο ελάχιστος φόρος τιμής στον αντιφασίστα μουσικό. **Ο όρκος έχει δοθεί. Το φασισμό θα τον τσακίσει η πάλη του λαού.** Ο Παύλος θα ζει στο δρόμο του αγώνα, εκεί που θα κρίνεται το δίκιο του λαού, εκεί που ο λαός θα σπάσει μια για πάντα το αυγό του φιδιού.

Η συγκέντρωση του 39^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή» μία ημέρα μετά τη δολοφονία Φύσσα έδωσε ηχηρό μήνυμα ότι ο φασισμός και το σύστημα που τον γεννά θα τσακιστεί από τη λαϊκή πάλη

Βίντεο-ντοκιμαντέρ της ΚΝΕ αφιερωμένο στον Π. Φύσσα!

Με αφορμή τη συμπλήρωση των 7 χρόνων από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η Επιτροπή Προπαγάνδας του ΚΣ της ΚΝΕ ετοιμάζει βίντεο-ντοκιμαντέρ που θα προβληθεί από το κανάλι της ΚΝΕ στο youtube στις 18 Σεπτέμβρη, ημέρα της δολοφονίας του Παύλου από τη ναζιστική εγκληματική Χρυσή Αυγή. Θα ακολουθήσουν κι άλλες πρωτοβουλίες, όπως podcast για τη δίκη ης ΧΑ που οδεύει προς ολοκλήρωση με καλεσμένους συνηγόρους της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ.

Μελετάμε δημιουργικά την ιστορία

του Κομμουνιστικού Κινήματος με το βλέμμα στραμμένο στη σύγχρονη στρατηγική ανατροπής του καπιταλισμού!

Η μελέτη των συμπερασμάτων που προσφέρει η ιστορία και ιδιαίτερα η ιστορία του Κομμουνιστικού Κινήματος τον 20^ο αιώνα είναι απαραίτητη δεδομένου ότι η μάχη ενάντια στη δικτατορία του κεφαλαίου που οξύνθηκε τότε είναι ακόμα μια ανοιχτή υπόθεση, για την οποία είμαστε αισιόδοξοι ότι οι λαοί θα πουν την τελευταία τους λέξη.

Το ΚΚΕ εδώ και πολλά χρόνια, μελετώντας την Ιστορία του, ως αναπόσπαστο τμήμα της Ιστορίας του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, αντλεί συμπεράσματα ιδιαίτερα από αυτά τα κρίσιμα χρόνια της δεκα-

ετίας του 1940, έχοντας το βλέμμα στραμμένο στη θωράκιση της σύγχρονης στρατηγικής του για την ανατροπή του καπιταλισμού. Σε αυτό το πλαίσιο στο τεύχος Μάη-Ιούνη της ΚΟΜΕΠ δημοσιεύτηκε κείμενο του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, με τίτλο: «**Συμπεράσματα για το πέρασμα από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό - Με αφορμή τα 75 χρόνια από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου**», από το οποίο δημοσιεύουμε ένα απόσπασμα που αφορά τη συνόψιση συμπερασμάτων και εκτιμήσεων για το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

1.....

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν ιμπεριαλιστικός και αυτό αφορά όλα τα καπιταλιστικά κράτη που ενεπλάκησαν σε αυτόν, ανεξάρτητα αν κάποια βαρύνονται για την έναρξή του, όπως η Γερμανία, η Ιταλία, η Βουλγαρία, και κάποια άλλα για τη διαμόρφωση των συνθηκών που τον επέβαλαν, όπως το Ην. Βασίλειο, η Γαλλία, οι ΗΠΑ, για τη μη αντίδραση στις πολεμικές επιθέσεις των πρώτων.

Ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, δηλαδή ο πόλεμος μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κρατών για το μοίρασμα των αγορών, δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η φασιστική συμμαχία, ο Άξονας, επιτέθηκε και ενάντια στη Σοβιετική Ένωση, το πρώτο και μόνο τότε εργατικό κράτος.

Και γι' αυτήν την εξέλιξη ευθύνονται και τα άλλα καπιταλιστικά κράτη, όπως το Ην. Βασίλειο, η Γαλλία, που δεν επιτέθηκαν στη Σοβιετική Ένωση, αλλά δεν απέτρεψαν την προετοιμασία της Γερμανίας ενάντια στην

ΕΣΣΔ. Το αντίθετο, τροφοδότησαν και προσδοκούσαν μια τέτοια επίθεση, για να πετύχουν την ανατροπή του εργατικού κράτους. Αυτές οι επιδιώξεις δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι ο κάθε πόλεμος έχει τη δική του δυναμική, επομένως φέρνει διατάξεις και αναδιατάξεις συμμαχιών και μεταξύ των καπιταλιστικών κρατών, ακόμα και συγκυριακές συμμαχίες όπως των ΗΠΑ με τη Σοβιετική Ένωση από ένα σημείο και μετά, όταν η ναυτική δύναμη των ΗΠΑ δέχτηκε επίθεση από ιαπωνικές δυνάμεις (Περλ Χάρμπορ).

2.....

Η Σοβιετική Ένωση, ως εργατικό κράτος, έδινε τη μάχη όχι για την υπεράσπιση μόνο της ανεξαρτησίας της, αλλά για την υπεράσπιση του εργατικού σοσιαλιστικού της χαρακτήρα. Αυτή η υπεράσπιση αφορούσε και το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα, την πάλη του να διευρυνθεί το πέρασμα από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Από αυτήν την άποψη, τα ΚΚ καπιταλιστικών χωρών μπορούσαν και έπρεπε να κατανοήσουν και να μην εναντιωθούν σε τακτικές κινήσεις της Σοβιετικής Ένωσης για να κερδίσει χρόνο (π.χ. το Σύμφωνο Ρίμπεντροπ - Μόλοτοφ) ή να οργανώσει την άμυνα και την αντεπίθεσή της (π.χ. διαπραγματεύσεις συμφωνίας με ΗΠΑ - Ην. Βασίλειο).

Είναι θεμιτό ένα σοσιαλιστικό κράτος το οποίο κινδυνεύει - σε συνθήκες που το διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα βρίσκεται σε πόλεμο, είναι διασπασμένο - να κάνει και εκείνες τις κινήσεις της εξωτερικής του πολιτικής ώστε και χρόνο να κερδίσει και καλύτερα να μπορέσει να οργανωθεί και να αντιμετωπίσει, ενδεχομένως και από κοινού με κάποιες άλλες δυνάμεις, ζητήματα των στρατιωτικών επιχειρήσεων από το άμεσα εναντίον του επιθετικό μπλοκ. Ακόμα και διαπραγματεύσεις να κάνει και κατά τη διάρκεια του πολέμου, ενδεχομένως και για το θέμα της λήξης του πολέμου, των συμφωνιών ανακωχής που προϋποθέτουν διεθνείς συμβάσεις κ.λπ. Όλα αυτά δικαιολογούνται.

Ωστόσο, οι παράγοντες που διαμορφώνουν την «επόμενη μέρα» και αφορούν την ταξική πάλη είναι πιο σύνθετοι. Ο κάθε πόλεμος έχει και τη δική του δυναμική στο εσωτερικό της κάθε χώρας που εμπλέκεται στον πόλεμο, αρχικά είτε ως επιτιθέμενο κράτος είτε ως κατεχόμενο. Στο κατεχόμενο, π.χ., αναπτύσσεται αντίσταση, ένοπλος αγώνας, σε πολλές περιπτώσεις ο συσχετισμός αλλάζει μέσα στη διαδικασία αυτού του ένοπλου απελευθερωτικού αγώνα, όπως στην Ελλάδα, όπου κυρίως ηγήθηκε το ΚΚΕ και όχι η αστική τάξη της Ελλάδας. Αυτό σημαίνει ότι διαμορφώνεται μια διαδικασία που αλλάζει ο συσχετισμός της ταξικής πάλης, ανάμεσα στην εργατική τάξη και τις λαϊκές δυνάμεις από τη μια μεριά και την αστική κυρίαρχη μέχρι τότε τάξη από την άλλη. Αυτές οι αλλαγές πρέπει να παίξουν ρόλο «στη διεκδίκηση της επόμενης μέρας από ποια τάξη» και όχι μόνο ή κυρίως να καθοριστούν από διαπραγματεύσεις κρατών που κέρδισαν στον πόλεμο, στην προκειμένη

Σοβιετικοί στρατιώτες κρατώντας τα ταπεινωμένα ναζιστικά λάβαρα στην πρώτη παρέλαση για την Αντιφασιστική Νίκη που πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα (επιχρωματισμένη φωτογραφία)

περίπτωση από τα σύμμαχα, αλλά ταξικά διαφορετικά κράτη ΕΣΣΔ - ΗΠΑ - Ην. Βασιλείου. Από αυτήν την άποψη, ο πρώτος λόγος της μεταπολεμικής εξέλιξης σχετίζεται με την εξέλιξη του αγώνα στο εσωτερικό της κάθε χώρας, και σε αυτό πρέπει να έχουν λόγο αποφασιστικό οι εσωτερικές διεργασίες από τη σκοπιά του επαναστατικού εργατικού κινήματος, προσελκύνοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό τη διεθνιστική ταξική αλληλεγγύη του κομμουνιστικού κινήματος ή και του ή των συγκροτημένων σοσιαλιστικών κρατών.

Όμως τα στοιχεία της εξωτερικής πολιτικής ενός σοσιαλιστικού κράτους σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να θεωρητικοποιούνται, να ιδεολογικοποιούνται, να γίνονται στοιχεία της στρατηγικής του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, ούτε από την πλευρά της ΕΣΣΔ, ούτε από την πλευρά των ΚΚ των καπιταλιστικών κρατών. Και στις δύο περιπτώσεις αποδυνάμωσαν τη στρατηγική κατεύθυνση και την ικανότητα του κομμουνιστικού κινήματος σε κάθε καπιταλιστική χώρα.

Οι λαθεμένες ιδεολογικοποιήσεις εκ μέρους του ΚΚΣΕ και η ομοιογενιστική στάση ΚΚ σε σημαντικές καπιταλιστικές χώρες αποτελούσαν τον φαύλο κύκλο που αποδυνάμωνε άμεσα και μακροπρόθεσμα το κομμουνιστικό κίνημα σε σειρά χωρών που ενεπλάκησαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είτε ως επιτιθέμενες (π.χ. Ιταλία) είτε ως κατεχόμενες (π.χ. Ελλάδα).

Το συμπέρασμα είναι ότι η εσωτερική και διεθνής κατάσταση της ταξικής πάλης και η ικανότητα της συνειδητής πρωτοπορίας να συνυπολογίζει τη συσχέτιση και την αλληλεπίδρασή τους είναι σημαντικές σε όλες τις φάσεις της επαναστατικής δραστηριότητας, τόσο κατά τη διάρκεια της επανάστασης και στα πρώτα βήματα της εδραίωσής της όσο και κατά τη διάρκεια της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, μετά από την εδραίωση της επανάστασης και για όσο διάστημα δεν έχουν διαμορφωθεί οι κατάλληλες συνθήκες διεθνώς, ώστε να μπορέσει να ολοκληρωθεί η κομμουνιστική κοινωνία.

3

Τα Κομμουνιστικά Κόμματα, αν και ηγήθηκαν του ένοπλου απελευθερωτικού αγώνα, π.χ. στην Ελλάδα, ή του αντιφασιστικού, π.χ. στην Ιταλία, δεν μπόρεσαν να συνδέσουν αυτόν τον αγώνα με την πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας σε συνθήκες επαναστατικές. Δηλαδή σε συνθήκες που η αστική εξουσία είχε ήδη εμφανίσει βαθύτερη πολιτική κρίση, αστάθεια, είτε κατά την αποχώρηση των κατοχικών δυνάμεων είτε κατά την ήττα των επιτιθέμενων.

Η ισοπεδωμένη από την ατομική βόμβα Χιροσίμα. Οι ΗΠΑ χτύπησαν με ατομικές βόμβες την Ιαπωνία χωρίς να υπάρχει στρατιωτική αναγκαιότητα, δίνοντας όμως ένα μήνυμα ισχύος στην ΕΣΣΔ. Πριν καλά-καλά τελειώσει ο πόλεμος οι ΗΠΑ και όλο το ιμπεριαλιστικό σύστημα έδειξαν το επιθετικό τους πρόσωπο προς το Σοσιαλισμό και τη διάθεση τους να ξεμπερδέψουν μαζί του

Ο Τσόρτσιλ στο Φούλτον στις 5 Μάρτη 1946 μιλά για τη «βαριά σκιά» της Σοβιετικής Ένωσης και για το «σιδηρούν παραπέτασμα» στην Ανατολική Ευρώπη. Η αναγγελία αυτή έμεινε στην ιστοριογραφία ως η επίσημη κήρυξη του Ψυχρού Πολέμου

Τα ΚΚ εγκλωβίστηκαν στην αντιφασιστική γραμμή πάλης, στις εγχώριες ή άλλες (της ΕΣΣΔ) διαπραγματεύσεις για το μεταπολεμικό πολιτικό καθεστώς στη χώρα τους.

Αυτό το πρόβλημα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι για ορισμένες χώρες, π.χ. Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Ρουμανία, η έκβαση των διαπραγματεύσεων της ΕΣΣΔ με τις ΗΠΑ - Ην. Βασίλειο έδειχνε να είναι σχετικά ευνοϊκή ή, καλύτερα, η παρουσία του Κόκκινου Στρατού εγγυήθηκε ευνοϊκή έκβαση σε νέα όξυνση της ταξικής πάλης και σε επίπεδο κυβερνήσεων, ανεξάρτητα από την πρώτη σύνθεσή τους (συμμετείχαν και αστικές δυνάμεις).

Ωστόσο, παρά τη σχετικά ευνοϊκή εξέλιξη σε αυτές τις χώρες, η όλη πορεία της ταξικής πάλης, με ορισμένη ανοχή σε αστικές δυνάμεις, έβαλε την αρνητική σφραγίδα της: Δεν καταργήθηκε πλήρως η καπιταλιστική σχέση (με βάση τα Συντάγματα επιτρεπτόταν η μίσθωση ξένης εργασίας μέχρι ορισμένο όριο και βέβαια με κρατικό έλεγχο για το ύψος του μισθού και τις συνθήκες εργασίας). Είχαν κοινωνικό έρεισμα η δεξιά ομοιογενιστική στροφή στο 20ό Συνέδριο του ΚΚΣΕ, η σταδιακή επικράτηση των αγοραίων θεωριών περί σοσιαλισμού.

4

Και άλλες εξελίξεις, που αποτέλεσαν προϊόν του συσχετισμού μεταξύ ΕΣΣΔ-ΗΠΑ-Ην. Βασιλείου-Γαλλίας, όπως η συγκρότηση δύο κρατών στη Γερμανία, τελικά αποδείχτηκαν μη βιώσιμες (διαίρεση του Βερολίνου, ενσωμάτωση τμήματός του στην καπιταλιστική Γερμα-

νία), τροφοδοτώντας διαρκώς αντεπαναστατικές δράσεις που εμπόδιζαν το επαναστατικό πέρασμα από τον καπιταλισμό στο σοσιαλισμό.

Αλλά και η έκβαση της ταξικής πάλης σε χώρες όπως η Ελλάδα, στον έναν ή άλλο βαθμό, επηρεάστηκε από τις αντιφάσεις της αντίληψης και πολιτικής της «ειρηνικής συνύπαρξης» του σοσιαλισμού με «δημοκρατικά» και «φιλειρηνικά» καπιταλιστικά κράτη, τα οποία θεωρούνταν ότι διέπονταν από πολιτικό ρεαλισμό.

Ο «Ψυχρός Πόλεμος», οι «θερμές» επιθέσεις των ΗΠΑ στην Κορέα, στη Μέση Ανατολή, η συγκρότηση του NATO, αργότερα ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος εναντίον του Βιετνάμ γρήγορα αποκάλυψαν το πραγματικό επιθετικό πρόσωπο των ΗΠΑ, που τίποτε δεν είχε να ζηλέψει από τη ναζιστική γερμανική επιθετικότητα.

Η αντικειμενική εκτίμηση του συσχετισμού δυνάμεων προϋποθέτει πάντα να μην υποτιμάται ο εκμεταλλευτικός, επιθετικός χαρακτήρας της καπιταλιστικής εξουσίας, ανεξάρτητα από τη μορφή του πολιτεύματος ή και τις ιδιαίτερες ιδεολογικές της αναφορές. Γι' αυτό άλλωστε και η «δημοκρατική» ΕΕ πολέμησε την καθοριστική συμβολή της ΕΣΣΔ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την κατατάσσει με τη Γερμανία στην ίδια μοίρα, των «μη δημοκρατικών καθεστώτων», παρακάμπτοντας την τεράστια ταξική τους διαφοροποίηση, από τη μια καπιταλισμός, από την άλλη σοσιαλισμός.

5

Το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα πρέπει σε βάθος να συνειδητοποιήσει όλες τις πτυχές και τα συμπεράσματα από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, να μη φοβηθεί την αλήθεια για τις αδυναμίες και τα λάθη του, αλλά και «να μην πετάξει και το μωρό μαζί με τα νερά», δηλαδή να υπερασπίζεται τον σοσιαλιστικό χαρακτήρα της ΕΣΣΔ, να κρίνει την πολιτική της από τη σκοπιά της εδραίωσης, αντοχής, εμπάθυνσης των νέων κομμουνιστικών σχέσεων σε όλα τα επίπεδα, εγχώρια και διεθνή.

Το ΚΚΕ, εδώ και 30 χρόνια, τόλμησε και τολμά, συνεχίζει την έρευνα, τη μελέτη, τη συλλογική κομματική συζήτηση, τη συντροφική συζήτηση με άλλα ΚΚ, πάντα με στόχο την ισχυροποίηση της ταξικής πάλης για το σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Η ΚΝΕ μπορεί και πρέπει να δυναμώνει ό,τι κι αν «ξημερώσει»

Αυτές τις μέρες, όλα τα καθοδηγητικά όργανα και οι ΟΒ της ΚΝΕ συνεδριάζουν αποτιμώντας τη δράση μας μέσα στο καλοκαίρι, προετοιμάζοντας την παρέμβασή μας τη νέα χρονιά σε όλους τους χώρους όπου εργάζεται, μορφώνεται και ζει η νεολαία των εργατικών λαϊκών στρωμάτων.

Η περίοδος που διανύουμε παραμένει πρωτόγνωρη

Μπροστά μας είναι οι συνέπειες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, σε συνδυασμό με τα ανοιχτά ενδεχόμενα σχετικά με την εξέλιξη της πανδημίας αλλά και σχετικά με την πορεία όξυνσης των διεθνών ανταγωνισμών στην περιοχή μας, στους οποίους εντάσσονται οι «ελληνοτουρκικές» σχέσεις.

Τα παραπάνω **επιδρούν ποικιλότροπα στις νεανικές συνειδήσεις** ενισχύοντας την απογοήτευση, το φόβο, την άποψη ότι «*δεν βγαίνει τίποτα, ο κόσμος δεν καταλαβαίνει*», την αφιέρωση στον ατομικό δρόμο και την απαξίωση των συλλογικών, δημοκρατικών αγωνιστικών διαδικασιών, τη σύγχυση και τον ανορθολογισμό. Όλα, **υπό το βάρος της επίδρασης της αστικής προπαγάνδας, του αντικομμουνισμού** (είτε είναι ωμός και χυδαίος, είτε επιστημονικοφανής και εκλεπτυσμένος), **της δράσης όλων των άλλων πολιτικών δυνάμεων** που -με οποιαδήποτε φρασεολογία και από οποιαδήποτε αφετηρία- κινούνται μέσα στα όρια του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Σε όλη την Οργάνωσή μας γίνεται και πρέπει να ενταθεί η ιδεολογική πολιτική συζήτηση γύρω από τις σύνθετες διεθνείς και εγχώριες πολιτικές εξελίξεις με

άξονα την **επιθετική προβολή των θέσεων και της πολιτικής του ΚΚΕ στη νεολαία για όλα τα θέματα που την απασχολούν**. Στόχος της δράσης μας κι επίκεντρο της αυτοκριτικής μας είναι το πώς θα καταφέρουμε να συζητάμε και να δρούμε πιο αποτελεσματικά, ώστε ολοένα και περισσότεροι νέοι και νέες να παίρνουν την απόφαση να γίνουν μέλη της επαναστατικής νεολαίας του ΚΚΕ.

Οι δυσκολίες θα συνυπάρχουν πάντα με τις δυνατότητες

Αυτές τις μέρες **συμπληρώνονται 52 χρόνια από την ίδρυση της ΚΝΕ**. Τον Αύγουστο του 1968 το Πολιτικό Γραφείο της ΚΕ του ΚΚΕ αποφάσισε τη συγκρότηση Νεολαίας του Κόμματος. Τον Σεπτέμβριο συγκροτείται το πρώτο καθοδηγητικό όργανο της ΚΝΕ και κυκλοφορεί το πρώτο «φύλλο» του «Οδηγητή» (στις 22/9/1968). Η ίδρυση της ΚΝΕ μέσα στη δικτατορία, σε συνθήκες παρανομίας, με χιλιάδες κομμουνιστές και άλλους αγωνιστές

φυλακισμένους κι εκτοπισμένους, με το χαφιεδισμό και την τρομοκρατία του αστικού κράτους να σκεπάζουν το λαό μας, υπογραμμίζουν ότι οι δυσκολίες, ακόμα κι αν πρόκειται για τόσο μεγάλες, πάντα συνυπάρχουν με τις δυνατότητες για την παρέμβαση των κομμουνιστών, κάτι που επιβεβαιώνεται διαχρονικά και σε άλλες συνθήκες, είτε υποχώρησης είτε λαϊκής ανάτασης.

Η ΚΝΕ σταθερά, σε όλη την ιστορική πορεία της ως σήμερα, εξέταζε και εξετάζει τους παράγοντες που επιδρούν στη συνείδηση και στάση της νεολαίας σε κάθε φάση, **όχι μοιρολατρικά ή απλώς για να εντοπίζει τις αντικειμενικές δυσκολίες, αλλά αντιθέτως για να διαμορφώνει πιο εύστοχα συνθήματα, επιχειρήματα και σχέδιο δράσης ώστε περισσότεροι νέοι να ριζοσπαστικοποιούνται**, να σκέφτονται έξω από τα όρια του καπιταλισμού, να συνειδητοποιούν τις δυνατότητες που υπάρχουν για να χτίσουμε μία κοινωνία πραγματικής δικαιοσύνης και ελευθερίας, αληθινής δημοκρατίας, το Σοσιαλισμό.

Γνωρίζουμε ότι για τους κομμουνιστές δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει «ιδανική» ή «εύκολη» περίοδος, χωρίς διαχρονικές δυσκολίες αλλά και νέα στοιχεία, χωρίς επιπρόσθετες προκλήσεις και εμπόδια που πρέπει να ξεπεραστούν.

Για τα μέλη της ΚΝΕ, είναι καθαρό ότι παρά τα σημερινά εμπόδια, **η ίδια αυτή περίοδος, υπό την επίδραση της επαναστατικής μας κοσμοθεωρίας, μπορεί να οδηγήσει πολλούς νέους να βγάλουν σημαντικά συμπεράσματα για τα αδιέξοδα που γεννάει η καπιταλιστική κοινωνία**, να βοηθήσει περισσότερους να έρθουν σε επαφή και να καταλάβουν βασικές έστω αρχές του Μαρξισμού Λενινισμού. Για τα μέλη της ΚΝΕ, είναι επίσης καθαρό ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει αποτελεσματικά έξω από την πάλη και τη διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών μας, έξω από τον κοινό αγώνα για μόρφωση, δουλειά και ζωή με δικαιώματα που αρμόζουν στις δυνατότητες της σύγχρονης εποχής μας.

Περισσότερες αγωνιστικές εστίες αντίστασης - περισσότερες εστίες αμφισβήτησης

Η Οργάνωσή μας θα ωριμάζει, θα γίνεται πιο ικανή και δεισιδυτική, θα μεγαλώνει, στο βαθμό που **κάθε μέλος της ΚΝΕ, ταυτόχρονα με τη φροντίδα να διαβάξει, να ανεβάξει σταθερά το ιδεολογικό πολιτικό του επίπεδο, θα βοηθιέται να είναι πρωταγωνιστής στο μαζικό φορέα που συμμετέχει**, στο σωματείο, στο σύλλογο σπουδαστών κατάρτισης, στο φοιτητικό σύλλογο, στο μαθητικό συμβούλιο, στην επιτροπή αγώνα, στην επιτροπή νέων εργαζομένων και ανέργων της γειτονιάς του, στον αθλητικό ή πολιτιστικό σύλλογο που δραστηριοποιείται κ.λπ. Ο νέος κομμουνιστής καταξιώνεται στο χώρο που δρα γνωρίζοντας καλά τις εξελίξεις που αφορούν αυτό το χώρο, ενημερώνοντας όλους τους νέους για αυτές, για τα δικαιώματά τους. Καθώς ηγείται της αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση, το αστικό κράτος και τα επιχειρηματικά συμφέροντα, με τις πολιτικές δυνάμεις που συνηγορούν στο «*τί να κάνουμε, έτσι έχουν τα πράγματα*». Καθώς ηγείται της διαμόρφωσης συγκεκριμένων διεκδικήσεων και αιτημάτων για τη βελτίωση των συνθηκών που η νεολαία εργάζεται, μορφώνεται, ζει, προτείνοντας συγκεκριμένους τρόπους για να διεκδικηθούν αυτά τα αιτήματα όσο πιο αποτελεσματικά κι από όσο γίνεται περισσότερους. Στην προσπάθεια αυτή παίρνει γνώμη από τον περίγυρό του, πρωτοστατεί στο να γίνονται μαζικές συνελεύσεις για τη συμμετοχή και άλλων στη συζήτηση και πάλι, προτείνει πρωτοβουλίες για να κλιμακώνεται ο αγώνας που αναπτύσσεται, να παίρνει ευρύτερες διαστάσεις, να τον μαθαίνουν περισσότεροι, συνδυάζοντας διάφορες μορφές ενημέρωσης, πίεσης, διεκδίκησης.

Οι πολλοί θα πάνε με το δίκαιο αργά ή γρήγορα

Η πεποίθησή μας ότι η κοινωνία θα 'ρθει στα ίσα της, η γνώση μας ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει αυτό είναι η ισχυροποίηση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, είναι που γεμίζουν υπομονή και αντοχή τους νέους κομμουνιστές, ώστε να δουλεύουμε πεισματικά, ό,τι κι αν μας «ξημερώσει» **για να μεγαλώνει η ΚΝΕ, για να γίνονται περισσότεροι νέοι και νέες μέλη στη μοναδική επαναστατική οργάνωση νεολαίας στην Ελλάδα.**

Η ίδια η αντοχή της ΚΝΕ, η ζωντάνια και η επαναστατική της πειθαρχία, η ικανότητά της να θέτει υψηλούς στόχους και να τους πετυχαίνει, η προσπάθειά της να δοκιμάζει και νέες μορφές και τρόπους επικοινωνίας, να παρεμβαίνει πολύμορφα σε όλα τα μέτωπα που απασχολούν τη νεολαία, αποδεικνύουν στην πράξη ότι η πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, η ένδοξη ιστορία του, οι σύγχρονες επιστημονικές επεξεργασίες του, μπορούν να εμπνεύσουν πολλές χιλιάδες νέους ανθρώπους, να μελετήσουν, να παλέψουν για τη νέα, ανώτερη κοινωνία.

Για τα μέλη της ΚΝΕ δεν υπήρξε και δεν υπάρχει ώρα αναμονής

Χιλιάδες νέοι εργαζόμενοι και άνεργοι, μαθητές, φοιτητές και σπουδαστές, «περιμένουν» τη γνώμη μας, την ανάλυσή μας για τις εξελίξεις, τις προτάσεις μας για το «κάτι» που «πρέπει να γίνει». Οργανώνουμε μαχητικό σχέδιο πλατιάς επικοινωνίας και αγωνιστικής δράσης σε όλους τους χώρους νεολαίας γιατί μόνο το ΚΚΕ και η ΚΝΕ μπορούν να εξηγήσουν τα «ανεξήγητα» κι όσα φαντάζουν μπερδεμένα, να τραβήξουν το πέπλο της συστημικής προπαγάνδας και του αποπροσανατολισμού, να μεταδώσουν την πείρα που λείπει στη νεολαία και αφορά τη δυνατότητα του εργατικού λαϊκού κινήματος να φέρει τα «πάνω-κάτω» υπό προϋποθέσεις, να δώσουν κουράγιο κι ελπίδα, να σταλεί το μήνυμα ότι κάθε λαϊκός άνθρωπος έχει την επιλογή να μην είναι μοναχός του όσο υπάρχει το Κόμμα της εργατικής τάξης.

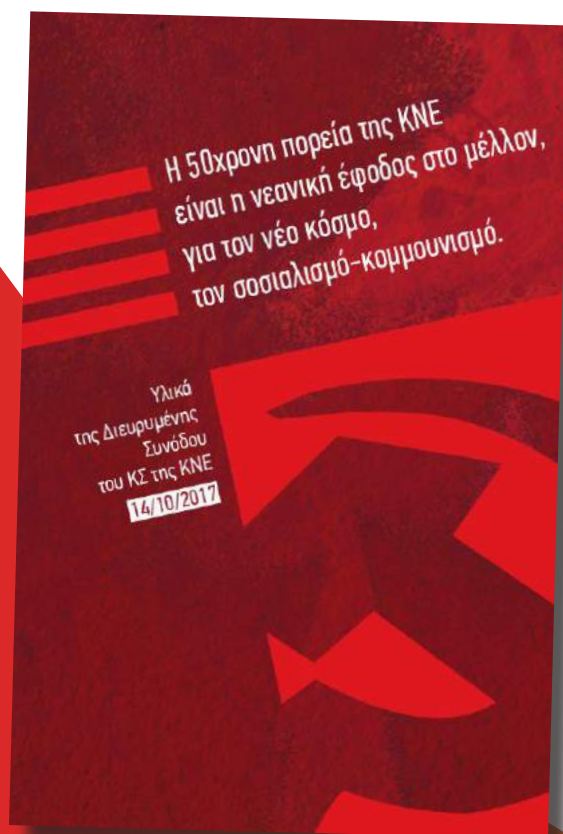
Οι νέοι κομμουνιστές, κέρδιζαν πάντα το σεβασμό και την εμπιστοσύνη της νεολαίας, μέσα στη δύσκολη καθημερινότητα με το παράδειγμά τους. Όπως επιβεβαιώθηκε και στις συνθήκες των περιορισμών με την καραντίνα, δεν είναι μικρή υπόθεση να έχεις γερούς προσωπικούς, συντροφικούς και φιλικούς δεσμούς, να

βρίσκεις αλλά και να έχεις ανοιχτή την πόρτα του σπιτιού σου, κάθε μέλος αλλά και φίλος της ΚΝΕ να απευθύνεται στην Οργάνωσή μας ξέροντας ότι θα δώσει και θα δεχτεί βοήθεια κι αλληλεγγύη. ΚΝΕ ριζωμένη στη νεολαία, ΚΝΕ ικανή να μεγαλώνει, είναι ακατόρθωτο δίχως και αυτά τα χαρακτηριστικά.

Οργανώνουμε συστηματική συζήτηση με ακόμα περισσότερους συνοδοιπόρους και συναγωνιστές μας, με νέους που προβληματίζονται σε προοδευτική κατεύθυνση, **με χιλιάδες από τα καλύτερα παιδιά των εργατικών λαϊκών οικογενειών που η θέση τους είναι μέσα στο επαναστατικό σχολείο της ΚΝΕ.** Διαδίδουμε τον «Οδηγητή», το «Ριζοσπάστη», την ΚΟΜΕΠ και τα βιβλία μας, **συζητάμε με ανοιχτά αυτιά, αφουγκραζόμαστε τις αγωνίες, παίρνουμε υπόψη τη γνώμη των νέων γύρω μας, για όσα κάνουμε αλλά και δεν κάνουμε καλά.**

Προετοιμαζόμαστε, ώστε ό,τι κι αν «ξημερώσει», να δρούμε σταθερά με κριτήριο την υπεράσπιση των λαϊκών δικαιωμάτων, στον αγώνα που έχει πήχη του την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών της νεολαίας και του λαού, για να 'ρθει η κοινωνία στα ίσα της. Για να γίνει αυτό, χρειάζεται περισσότεροι νέοι και νέες να προσφέρουν με τη σκέψη και τη δράση τους στην πιο σπουδαία υπόθεση, να οργανωθούν στην ΚΝΕ.

Ιάσωνας Φανός,
μέλος του Γραφείου του ΚΣ της ΚΝΕ και γραμματέας του ΣΠ Αττικής

Κυκλοφορούν από τη «Σύγχρονη Εποχή» τα υλικά της Διευρυμένης Συνόδου του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ που πραγματοποιήθηκε στις 14 Οκτώβρη 2017 με τίτλο «Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ είναι η νεανική έφοδος στο μέλλον, για το νέο κόσμο, το σοσιαλισμό-κομμουνισμό».

Στις 14 Σεπτέμβρη κάθε σχολείο **κάστρο αγώνα** για το **αυτονόητο δικαίωμα** των μαθητών **σε μόρφωση και ζωή!**

Η νέα σχολική χρονιά είναι εδώ, διαφορετική, αλλά εκρηκτική! Εκρηκτική και ως προς τα τεράστια προβλήματα που συναντούν οι μαθητές, που φέτος θα είναι ακόμα μεγαλύτερα, αλλά και ως προς την οργή των μαθητών! Ουσιαστικά, το άνοιγμα των σχολείων γίνεται χωρίς εξασφάλιση της προστασίας της υγείας των μαθητών, των οικογενειών και καθηγητών τους.

- Η κυβέρνηση, παρά το χρόνο που κέρδισε από τις τεράστιες θυσίες που έκανε ο λαός καθ' όλη τη διάρκεια του πρώτου κύματος της πανδημίας, επέλεξε να μη προετοιμάσει το άνοιγμα των σχολείων. Επέλεξε -και σε αυτές τις συνθήκες- να θεωρεί τους μαθητές «κόστος».

«Δε γίνεται να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών ανά τάξη. Θα κόστιζε 10 εκατ. Ευρώ την ημέρα!»

- Δεν ανακοίνωσε ούτε μία μόνιμη πρόσληψη καθηγητή που να καθιστά πραγματοποιήσιμη τη μείωση των μαθητών ανά τάξη. Μάλλον το υπουργείο κάνει πως δεν ξέρει τα χιλιάδες κενά στα σχολεία...

- Για την καθαριότητα των σχολείων ούτε λόγος για επιπλέον μόνιμες προσλήψεις σε προσωπικό, για οικονομική ενίσχυση των Δήμων που την έχουν αναλάβει, λες και η αναλογία 1 καθαρίστρια για 2 ή 3 σχολικά κτίρια είναι επαρκής...

- Για να μην ξεχάσουμε πως...επέλεξε την περίοδο της καραντίνας, όταν δεν μπορούσαν οι μαθητές να οργανώσουν την αγωνιστική απάντησή τους, να περάσει νόμους που κάνουν το σχολείο ακόμα χειρότερο. Όπως την Τράπεζα Θεμάτων της ΝΔ, το κόψιμο των καλλιτεχνικών μαθημάτων κ.ά. Νόμοι που, μετά και τους προηγούμενους νόμους του Γαβρόγλου, μετατρέπουν και άλλο το σχολείο σε ένα ατέλειωτο εξεταστικό κέντρο. Σαν να μην έφταναν αυτά, η κυβέρνηση επέβαλε να τοποθετηθούν κάμερες μέσα στη σχολική τάξη.

- Δεν έκανε καν προσπάθεια να βρει άλλους χώρους για να στεγαστούν σχολεία με πολύ σοβαρά κτιριακά προβλήματα (βλ. σχολικές μονάδες που έχουν κλείσει, δημόσια κτίρια κ.λπ.).

Κράτα το!

Τα παραπάνω δε συμβαίνουν μόνο στην Ελλάδα. Συμβαίνουν παντού, όπου η διαχείριση της πανδημίας γίνεται με κριτήριο τη διασφάλιση των κερδών των λίγων, και όχι με κριτήριο τις ανάγκες του λαού και την ικανοποίησή τους.

Στην Ιταλία το 25-35% των μαθητών υποχρεώνεται να πάει με τα πόδια στο σχολείο για να μη δημιουργηθεί συνωστισμός στα ΜΜΜ.

Στη Βρετανία διευθυντές σχολείων αποκαλύπτουν ότι δεν υπάρχουν τα απαραίτητα μέτρα για το άνοιγμα των σχολείων, ενώ η κρατική χρηματοδότηση δεν επαρκεί για την καθαριότητα, καθώς το έκτακτο κονδύλι σταμάτησε.

Και γιατί εμείς είμαστε καλύτεροι στην αριθμητική από το Υπουργείο...

Αν ισχύει το «10 εκατομμύρια τη μέρα» για την ασφάλεια των σχολείων... μπορεί η κυβέρνηση να τα βρει από τα 4 δισ. ευρώ που δίνει αυτή (όπως και όλες οι κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια) για στρατιωτικούς εξοπλισμούς που στηρίζουν τα πολεμικά σχέδια του ΝΑΤΟ! Με αυτά τα λεφτά θα λειτουργούσαν με ασφάλεια τα σχολεία για 400 μέρες συνεχόμενα! Για να μην αναφερθούμε στη χρηματοδότηση, τις φοροαπαλλαγές και τα οικονομικά χατίρια της κυβέρνησης σε εφοπλιστές, βιομηχάνους, τραπεζίτες όλο το καλοκαίρι!

Χρειάζονται πολλοί και οργανωμένοι απείθαρχοι για να αλλάξουν τα πράγματα...

Όλα δείχνουν πως δεν μπορούν οι μαθητές να έχουν καμία εμπιστοσύνη στα κυβερνητικά ψέματα. **Από την πρώτη κιόλας μέρα τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ, θα μπουνε ξανά μπροστά για να διεκδικήσουν όλους τους απαραίτητους όρους για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων.** Για να εκφραστεί σε αγωνιστική διάθεση η αμφισβήτηση και ο θυμός που νιώθουν οι μαθητές. Για να οργανωθούν με το πρώτο κουδούνι μαθητικές κινητοποιήσεις σε κάθε σχολείο, πόλη και πανελλαδικά. Για να αναπτυχθούν πρωτοβουλίες αλληλεγγύης ανάμεσα στους μαθητές, να μην αντιμετωπίσει κανείς μόνος του την οικονομική κρίση, που είναι ήδη εδώ και χτυπά τις οικογένειες των μαθητών. Για να ανοίξει η συζήτηση για το ποια πραγματικά είναι τα σύγχρονα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών. Για το σχολείο και τη ζωή που ονειρεύονται και έχουν ανάγκη.

Οι μαθητές έχουν πολύτιμη πείρα, ξέρουν πως μόνο οργανωμένοι μέσα από τα μαθητικά τους συμβούλια, μόνο μέσα από συλλογικό αγώνα μπορούν να έχουν κατακτήσεις. Για αυτό και ειδικά φέτος, είναι μεγάλη ανάγκη να οργανωθούν γρήγορα οι μαθητικές εκλογές σε κάθε σχολείο!

«Και αν ξεχάσεις... να θυμάσαι τις 18 Σεπτέμβρη!» (Rebellion Connexion)

Το άνοιγμα των σχολείων συμπίπτει με τη συμπλήρωση 7 χρόνων από τη δολοφονία του αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα από τη Χρυσή Αυγή. Οι μαθητές θα τιμήσουν και φέτος τη μνήμη του Παύλου, όπως μόνο αυτοί ξέρουν: Με τους αγώνες τους, με τη διοργάνωση δράσεων σε κάθε σχολείο και γειτονιά, στέλνοντας το πιο ηχηρό μήνυμα: Η νέα γενιά έχει ιδανικά... Τσακίζει το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά!

Σαμποτάζ στη μάσκα;

Στο διαδίκτυο το τελευταίο διάστημα κυκλοφορεί ένα κάλεσμα προς τους (Ελληνες) μαθητές για να μη φορέσουν μάσκα στο σχολείο ως ένδειξη αντίδρασης στα κυβερνητικά μέτρα...Για να σκεφτούμε...

Έχουν λόγο να αντιδρούν και να αμφισβητούν οι μαθητές την κυβέρνηση; Να κινητοποιηθούν από την πρώτη μέρα;

Φυσικά και ναι! Όποιος μαθητής σκέφτεται πως η κυβέρνηση τζογάρει τη μόρφωση και την υγεία του, σκέφτεται καλά! Η κυβέρνηση για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι δεν έχει πάρει ουσιαστικά μέτρα για το άνοιγμα των σχολείων και να μην αναλάβει τις ευθύνες της, επιμένει μόνο στη χρήση μάσκας, λέει πως ένας μαθητής αν φοράει μάσκα είναι προστατευμένος και ας κάνει μάθημα ακόμα και σε κοντέινερ 6x6!

Και όλα αυτά συνοδεύονται από αντιφάσεις στη διαχείριση της πανδημίας (πχ τον Ιούνη 15 μαθητές ανά τάξη- τον Σεπτέμβρη 25 και πάει λέγοντας)...

Καλά κάνουν οι μαθητές και δεν δείχνουν καμία εμπιστοσύνη στα κυβερνητικά ψέματα και έχουν ήδη αγωνιστικά αντανάκλαστικά! Μπορούν και πρέπει να διεκδικήσουν το αυτονόητο δικαίωμα τους στη μόρφωση και την υγεία!

Η μάσκα σημαίνει αποδοχή της κυβέρνησης;

Οι μαθητές δε θα φορέσουν μάσκα γιατί τους το είπε η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας. Δεν αποδέχονται το συμβολισμό που θέλει η κυβέρνηση, και συνολικά το σύστημα να επιβάλει στη μάσκα: «Φόρα την και σκάσε! Μείνε σιωπηλός και μη ζητάς και πολλά!»

Όποιος φοράει μάσκα το κάνει για να προστατεύσει τον ίδιο και τους γύρω του. Γιατί παραμένει μέσο προστασίας και το 2020, όπως ήταν και τον 19^ο αιώνα όταν ξεκίνησε η χρήση της από την ανθρωπότητα. Και ένας μαθητής να υπάρχει σε ένα σχολείο που ανήκει σε ευπαθή ομάδα αυτός ή η οικογένειά του, αξίζει και μόνο για αυτόν να υπάρξει αλληλεγγύη και σεβασμός από τους συμμαθητές του.

Ξέρουν, όμως πολύ καλά πως δεν είναι το μοναδικό μέσο προστασίας. Για αυτό και δε θα κάνουν τη χάρη στην κυβέρνηση να βγει από πάνω. Δεν είναι τζάμπα μάγκες. Δε θα δώσουν κανένα περιθώριο στην Υπουργό Παιδείας αντί να απολογείται στους μαθητές και να αναλαμβάνει την ευθύνη της, να λέει με ευκολία «εγώ τα έκανα όλα καλά», «για την πανδημία εσείς φταίτε που δεν φοράτε μάσκα»!

Μήπως, τελικά, δεν είναι και τόσο αθώα τέτοια καλέσματα;

Σε μια περίοδο που ολόκληρη η ανθρωπότητα κλονίζεται από την πανδημία του κορονοϊού και την οικονομική κρίση, ο προβληματισμός και η αμφισβήτηση μεγαλώνουν. Αυξάνονται τα ερωτήματα, η σκέψη βαθιάειν.

Το σύστημα, όμως, θέλει τη σκέψη υποταγμένη. Επενδύει σε αυτό. Αρκείται σε οτιδήποτε δεν αμφισβητεί την εξουσία του, ούτε στις πιο μαύρες στιγμές του, όπως αυτές που ζούμε τους τελευταίους μήνες.

Μόνο βολική μπορεί να είναι για το σύστημα η άποψη πως δεν υπάρχει κορονοϊός. Γιατί; Γιατί αν δεν υπάρχει, πολύ απλά δε χρειάζεται και να διεκδικήσουμε απολύτως τίποτα από την κυβέρνηση.

Βολική είναι και η άποψη πως η μάσκα είναι το πρόβλημα φέτος στα σχολεία. Γιατί; Γιατί αν το πρόβλημα είναι μόνο η μάσκα, να μη γίνει φέτος καμία πρόκληση καθηγητή, να δώσουν οι μαθητές εξετάσεις με τον «κόφτη» της Τράπεζας Θεμάτων και θα είναι όλοι ευχαριστημένοι.

Για αυτό, άλλωστε, αυτές τις κινήσεις τις πρωτοξεκίνησαν τα γνωστά μαντρόσκυλα του συστήματος, φασιστικές και άλλες περιθωριακές ομάδες, που συν τοις άλλοις πρέπει να αποκτήσουν και κοινό ξανά, μετά τις απανωτές πόρτες που τους έχουν ρίξει οι μαθητές και ο λαός μας.

**ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΕΝΑ
ΣΤΟΜΑΤΑ
ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ**

Πάμε...

...αυριόρα!

Classism

at it's finest

Με τον περιβόητο θεσμό της αξιολόγησης στα σχολεία να έχει επανέρθει έντονα στο προσκήνιο το τελευταίο διάστημα από την κυβέρνηση της ΝΔ, είναι χρήσιμο να σταθούμε σε δύο πρόσφατα παραδείγματα των «οφελών» της αξιολόγησης από το εξωτερικό.

«Τιμωρήθηκαν» επειδή προέρχονται από φτωχές οικογένειες

Στο Ηνωμένο Βασίλειο οι φετινές εξετάσεις (A Level) από τις οποίες προκύπτει η βαθμολογία εισαγωγής των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν πραγματοποιήθηκαν λόγω της πανδημίας του κορονοϊού. Η βαθμολογία των μαθητών διαμορφώθηκε, λοιπόν, από έναν αλγόριθμο που συνυπολόγιζε τα αποτελέσματα από τα τεστ των μαθητών εντός της σχολικής χρονιάς, τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών εξετάσεων και τις βαθμολογικές προτάσεις των εκπαιδευτικών για να καταλήξει στους τελικούς βαθμούς του κάθε μαθητή.

Με μεγάλη έκπληξη όμως **το 40% των μαθητών** είδε τη βαθμολογία του να είναι μειωμένη κατά 1-2 μονάδες από αυτό που ανέμεναν, σε κλίμακα 5 μονάδων. Πώς προέκυψε αυτή η μείωση; Στον αλγόριθμο προστέθηκε

το ιστορικό επιδόσεων του κάθε σχολείου, με αποτέλεσμα οι βαθμοί μαθητών από φτωχά και υποβαθμισμένα σχολεία να μειωθούν. Δηλαδή μαθητές που φοιτούν σε σχολεία με ιστορικό χαμηλών βαθμολογιών, είδαν τους βαθμούς τους να μειώνονται ασχέτως των επιδόσεών τους και των προτάσεων των καθηγητών τους, για να «εναρμονιστούν» με το ιστορικό των σχολείων τους. Την ίδια στιγμή που το 40% των πιο φτωχών μαθητών αδικήθηκε, τα ιδιωτικά σχολεία της χώρας είδαν τους βαθμούς των μαθητών τους να αυξάνονται οριακά σε σχέση με την περσινή βαθμολογία.

Οι μαθητές στην Αγγλία διαμαρτύρονται και κινητοποιούνται διεκδικώντας τα αυτονόητα: Ισότητα στην μόρφωση! Πόσο απέχει άραγε αυτή η κατάσταση από την Ελλάδα που οι μαθητές τρέχουν σε φροντιστήρια και κάνουν ιδιαίτερα για να τα βγάλουν πέρα σε ένα σχολείο εξεταστικό κέντρο;

Σχολεία διαφορετικών ταχυτήτων

Ένα ακόμη παράδειγμα από την άλλη άκρη του πλανήτη που δείχνει πως η εκπαίδευση είναι «κομμένη» και «ραμμένη» στα μέτρα αυτού του συστήματος, που κριτήριο έχει πώς θα αυξάνονται τα κέρδη των λίγων και όχι πώς θα καλύπτονται οι ανάγκες των πολλών. Στις ΗΠΑ, λειτουργεί η περιβόητη «αξιολόγηση» των σχολικών μονάδων που τα τελευταία χρόνια προσπαθούν να την παρουσιάσουν ως το «αντίδοτο» για όλα τα στραβά στο σχολείο.

Τι συμβαίνει εκεί που λειτουργεί αυτό το «αντίδοτο»; Στις ΗΠΑ διοικήσεις σχολείων προτείνουν την περικοπή ωρών «δευτερευόντων μαθημάτων», όπως θεωρούν

την αισθητική και τη φυσική αγωγή, προκειμένου να βρεθεί χρόνος για τη βελτίωση των επιδόσεων των μαθητών στα «προτυποποιημένα» τεστ γλωσσικών μαθημάτων. Στη Νέα Υόρκη, πενήντα δάσκαλοι και διευθυντές σχολείων κατηγορήθηκαν ότι παρότρυναν τους μαθητές τους να αντιγράψουν για να βαθμολογηθούν καλά τα σχολεία τους. Σε όλες τις χώρες η αξιολόγηση συνδέεται με τη δημιουργία σχολείων πολλών ταχυτήτων, όπου τελικά η ταξική καταγωγή, η τσέπη των γονιών καθορίζει ακόμα πιο έντονα τη μαθησιακή πορεία.

«Ένα παιδί μεγαλώνει.

Ορκιστείτε να έχει το παιδί το ψωμί και το βιβλίο του.

Να μάθει να γράφει σ' αγαπώ...

Να κρατάει μπράτσο τον ήλιο σε ένα ανθισμένο περιβόλι»

Γ. Ρίτσος

Το δικαίωμα στην μόρφωση δεν κωρά στο σύστημά τους

Όσο και να χρησιμοποιούν ωραίες και εύχες λέξεις για να προωθήσουν την αξιολόγηση, οι μαθητές καθημερινά μέσα και έξω από τις σχολικές τάξεις έρχονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα! **Δεν καθορίζει η αξιολόγηση τι εκπαιδευτικό σύστημα έχεις, αλλά το εκπαιδευτικό σύστημα και η κοινωνία καθορίζουν τι αξιολόγηση θα πάρεις.**

Ας σκεφτούμε... Έχει τις ίδιες ευκαιρίες ένας μαθητής σε δημόσιο σχολείο με ελλείψεις σε καθηγητές και βιβλία ακόμη και 2 μήνες αφού ξεκινήσουν τα μαθήματα, κάνει μάθημα σε κοντέινερ με έναν μαθητή ενός ιδιωτικού σχολείου; Με τι κριτήριο θα αξιολογήσεις τα μαθησιακά τους αποτελέσματα;

Η αξιολόγηση δεν έχει στόχο να γίνει ο εκπαιδευτικός και το δημόσιο σχολείο καλύτερο για να υπηρετήσει τις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες. Το σχολείο που διαμορφώνεται, μέσω και της αξιολόγησης, είναι ακόμη πιο σκληρό και ανταγωνιστικό, υποβαθμίζει ακόμα περισσότερο τη μόρφωσή!

Οι μαθητές τόσα χρόνια με τους αγώνες και τη δράση τους έχουν κάνει τη δική τους αξιολόγηση:

Δεν θέλουμε σχολεία και μαθητές πολλών ταχυτήτων!

Η μόρφωση είναι δικαίωμα για όλους!

Από κινητοποιήσεις μαθητών στο Ηνωμένο Βασίλειο

Να ανοίξουν όλα τα Δημόσια ΙΕΚ

με ασφάλεια

και με ευθύνη της κυβέρνησης!

Στις εξαγγελίες του Υπουργείου Παιδείας για τη νέα χρονιά οι σπουδαστές είναι «στο ίδιο έργο θεατές» καθώς η σημερινή κατάσταση δεν διαφέρει καθόλου από αυτή που αντιμετώπισαν λίγο πριν το καλοκαίρι. Το νέο στοιχείο είναι **το θράσος της κυβέρνησης που έχει ανέβει πλέον επίπεδο**, αφού για την περσινή χρονιά είδε να «ολοκληρώνεται επιτυχώς» με τις σχολές κλειστές και την «ασύγχρονη εκπαίδευση» που εφηύρε να είναι από μόνη της ανέκδοτο.

Τεράστια εμπόδια για τους εργαζόμενους σπουδαστές

Αντί η κυβέρνηση να εξασφαλίσει την ολοκλήρωση των σπουδών και την εύρεση της πρακτικής με δική της ευθύνη, ώστε να πάρουν στα χέρια τους οι σπουδαστές την «Βεβαίωση Επαγγελματικής Κατάρτισης», τους ζητά να πάνε 1 με 30 Σεπτέμβρη στις σχολές τους να κάνουν εργαστήρια (για τα οποία κανείς δεν έχει ενημερωθεί), χωρίς να απαντά τι θα κάνουν αυτοί που λείπουν για σεζόν ή δουλεύουν στον τόπο τους με ωράρια που δεν τους επιτρέπουν να πάνε στη σχολή.

«Νόμος» οι απαιτήσεις των βιομηχάνων

Το μόνο που πρόλαβε να κάνει ολοκληρωμένα η κυβέρνηση ήταν να προωθήσει το «special report» του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών με τις απαιτήσεις του για σπουδαστές των Δ.ΙΕΚ με ακόμα λιγότερες γνώσεις, με γενικευμένη απληρωσιά στην πρακτική, αλλά και γενίκευση της μαθητείας για την οποία το κράτος επιδοτεί το μεγαλύτερο μέρος του μισθού με χρήματα των φορολογουμένων. Ταυτόχρονα, το δικαίωμα στη δουλειά πάνω στο αντικείμενο σπουδών με πλήρη ασφάλιση είναι ανύπαρκτο. Στόχος κυβέρνησης και μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων φαίνεται να είναι ο προσανατολισμός περισσότερων νέων προς τα Δ.ΙΕΚ ακόμα και μετά το Γυμνάσιο, αλλά και η θεσμοθετημένη εκπροσώπηση των εργοδοτών για να λύνουν και να δένουν με βάση τις ανάγκες της κερδοφορίας τους σε όλη την κλίμακα των Δ.ΙΕΚ.

Την ίδια στιγμή οι οικογένειες των σπουδαστών μετρούν περισσότερους ανέργους, απλήρωτους, σε αναστολή με το μέλλον να είναι αβέβαιο. Όσοι σπουδαστές δούλεψαν σεζόν γνώρισαν από πρώτο χέρι πως τα μέτρα της κυβέρνησης για το άνοιγμα του τουρισμού το μόνο που εξασφάλισαν είναι τα λύσουν τα χέρια της εργοδοσίας, με τους εργαζόμενους να δουλεύουν ανασφάλιστοι, ατελείωτες ώρες, με υποτυπώδη μέτρα προστασίας.

Οι σπουδαστές να μην αφήσουν το παρόν και το μέλλον τους στα χέρια της κυβέρνησης

Η κυβερνητική πολιτική είναι αυτή που «κλείνει» τις σχολές και περιορίζει στο ελάχιστο την πραγματική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, τα δικαιώματα στη δουλειά. Η περίοδος της καραντίνας και του καλοκαιριού δεν αξιοποιήθηκε για να ανακαινιστούν αίθουσες και εργαστήρια, να βρεθούν νέοι χώροι, να προσληφθούν μόνιμοι εκπαιδευτές και εργαζόμενοι στην καθαριότητα. **Αν ήθελε η κυβέρνηση προλάβανε μέχρι και να χτίσει καινούρια κτίρια με σύγχρονα εργαστήρια και όχι απαρχαιωμένες τεχνολογίας, όπως είναι τα περισσότερα αυτή τη στιγμή.** Θα μπορούσε να εκδώσει δωρεάν συγγράμματα για όλους τους σπουδαστές, ώστε να μην κάνουν μαθήματα από σημειώσεις, να εντάξει και τα ΙΕΚ στις πλατφόρμες «σύγχρονης εκπαίδευσης», να γίνει υποχρεωτική η πληρωμή και η πλήρης ασφάλιση όλων σπουδαστών βγαίνουν στην πρακτική άσκηση, με πραγματική επιτήρηση, αιτήματα τόσο των σπουδαστών όσο και των καθηγητών από όλη τη χώρα.

Οι σπουδαστές και οι οικογένειές τους έχουν ήδη πληρώσει πολλά! Να μην δεχτούν να πληρώσουν ξανά!

Η πείρα της περσινής περιόδου απέδειξε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο ότι για τα εμπόδια που ζει κάθε σπουδαστής δεν φταίει το κακό του το ριζικό. Ταυτόχρονα απέδειξε ότι μονόδρομος είναι η συλλογική συζήτηση, η οργάνωση και η διεκδίκηση. Αυτό είναι το πραγματικά αποτελεσματικό. Οι σπουδαστές ενωμένοι στις Επιτροπές Αγώνα σε κάθε Δ.ΙΕΚ, στους Συλλόγους τους όπου υπήρχαν, ήταν που μέσα από τον αγώνα τους κατάφεραν να πληρωθούν οι εργαζόμενοι και ταυτόχρονα πρακτικάριοι σπουδαστές που βρισκόταν σε αναστολή εργασίας, που πάλεψαν για μέτρα προστασίας μέσα στις σχολές, για την διανομή πάσο για τις μετακινήσεις.

Οι σπουδαστές γνωρίζουν πως στις αγωνίες τους, στα εμπόδια και στη «φωνή» τους έχουν δίπλα τους το ΚΚΕ και την ΚΝΕ. Κάθε διεκδίκηση, διαμαρτυρία, ακόμα και επιστολή σπουδαστή φτάνει στη Βουλή από το ΚΚΕ, μετατρέπεται σε δύναμη οργάνωσης του αγώνα, Σε όσα Δ.ΙΕΚ, από άκρη σε άκρη της χώρας υπάρχει αγωνιστής μέλος της ΚΝΕ δίνει σε αυτή την υπόθεση τον καλύτερό του εαυτό.

Την προστασία της ζωής και των δικαιωμάτων τους, οι σπουδαστές μπορούν να την εξασφαλίσουν οι ίδιοι, ενωμένοι, με το κεφάλι ψηλά από την πρώτη μέρα!

Σίμος Ιορδανίδης,
μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ και της Εργατικής Επιτροπής του ΚΣ

Οι σπουδαστές των Δ.ΙΕΚ δεν πρέπει να δεχθούν τίποτα λιγότερο από:

- **Να ανοίξουν οι σχολές στην ώρα τους με όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις!** Με επαρκές μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό, και προσωπικό καθαριότητας, τηρώντας τα υγειονομικά μέτρα για την διεξαγωγή των μαθημάτων.
- **Να δοθεί η «Βεβαίωση Επαγγελματικής Κατάρτισης»,** σε όλους σπουδαστές λόγω των έκτακτων μέτρων και με ευθύνη της κυβέρνησης δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους ή την πρακτική τους άσκηση, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να αναζητήσουν εργασία στο αντικείμενο τους.
- **Να μην αποτελέσει εμπόδιο** για τις σπουδές ή την επιτυχή ολοκλήρωσή τους, το γεγονός ότι αυτή την περίοδο ακόμα πολλοί σπουδαστές πραγματοποιούν την πρακτική τους άσκηση ή εργάζονται σεζόν με αποτέλεσμα να μην μπορούν να παρακολουθήσουν τα περσινά εργαστήρια που θα πραγματοποιηθούν τον Σεπτέμβρη.

Να ανοίξουν τώρα οι σχολές,

με όλα τα αναγκαία μέτρα προστασίας

της δημόσιας υγείας!

Μια ανάσα πριν την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς, με την εξεταστική Σεπτεμβρίου ήδη να βρίσκεται σε εξέλιξη σε πολλά ιδρύματα και εν μέσω του δεύτερου κύματος της πανδημίας του κορονοϊού, οι φοιτητές βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια εκρηκτική κατάσταση για τις σπουδές και το μέλλον μας. Τα μέτρα που ανακοίνωσε το Υπουργείο Παιδείας για τα πανεπιστήμια αποτελούν κοροϊδία, σίγουρα απέχουν χιλιόμετρα από τη δήλωση της υπουργού ότι «οι φοιτητές επιστρέφουν κανονικά στα Πανεπιστήμιά τους».

Το όριο των 50 φοιτητών για να πραγματοποιηθούν διαζώσης θεωρητικές διαλέξεις πρακτικά σημαίνει ότι δεκάδες

σχολές, παιδαγωγικές, κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές κ.ά. θα παραμείνουν κλειστές μέχρι... νεωτέρας! Οι υπόλοιπες θα φυτοζωούν, με το μεγαλύτερο μέρος των μαθημάτων να γίνεται τηλεματικά. Το διδακτικό προσωπικό των 2000 συμβασιούχων μέσω ΕΣΠΑ που παρουσιάζει η κυβέρνηση ως έκτακτη ενίσχυση των ιδρυμάτων, δεν επαρκούν για να καλύψουν ούτε τα ήδη υπάρχοντα κενά. Απέχουν σίγουρα κατά πολύ από τις αυξημένες ανάγκες σε περίοδο πανδημίας για τη διαζώσης διδασκαλία σε ολιγομελή τμήματα, για την οποία η κυβέρνηση πετάει το μπαλάκι στις διοικήσεις, στο όνομα της «αυτονομίας», του «αυτοδιοίκητου» των πανεπιστημίων.

Κανένα ουσιαστικό μέτρο δεν έχει ληφθεί για τη θωράκιση των πανεπιστημίων σε συνθήκες πανδημίας

Οι φοιτητές έχουμε κάθε λόγο να ανησυχούμε ακούγοντας την υπουργό να δηλώνει ότι «το προηγούμενο εξάμηνο ολοκληρώθηκε με επιτυχία» και να υπόσχεται πως «μαζί θα τα καταφέρουμε και πάλι» τη νέα χρονιά. Γιατί ξέρουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει το «success story» που θέλουν να συνεχίσουν κυβέρνηση και υπουργείο. Τα μέτρα-κοροϊδία για τα πανεπιστήμια το μόνο που εξασφαλίζουν είναι τη χωρίς προηγούμενο επιδείνωση των σπουδών μας! Προστίθενται στη διαχρονική υποχρηματοδότηση, στις σαρωτικές αναδιρθρώσεις, στη συνολική απαξίωση των σπουδών που χτίζουν τόσα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις.

Η κυβέρνηση στην ουσία μας σπρώχνει να παραιτηθούμε από τις σπουδές μας!

Θέλουν να αποδεχτούμε την όπως-όπως ολοκλήρωση των εξαμήνων, με κενά που θα συσσωρευτούν και πιθανά να αναγκαστούμε να τα καλύψουμε από την τσέπη μας με σεμινάρια και φροντιστήρια. Η κυβέρνηση της «αριστείας» που μας κατηγορούσε για «ήσσονα προσπάθεια», αναγνωρίζει μόνο στα λόγια ότι η διαζώσης διδασκαλία είναι προϋπόθεση για την ολοκληρωμένη κατανόηση του διδακτικού αντικειμένου, ότι δεν υποκαθίσταται από την οθόνη ενός υπολογιστή. Το υποκριτικό της ενδιαφέρον για το επίπεδο των σπουδών μας εξαντλείται στο να προσθέτει επιπλέον ταξικούς φραγμούς για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στο όνομα της «αυτονομίας», ανοίγοντας συζήτηση για βάση εισαγωγής σε τουλάχιστον ένα εξεταζόμενο μάθημα που θεωρεί κάθε σχολή σημαντικό.

Τα ημίμετρα και οι παλιωδίες κυβέρνησης, υπουργείου και διοικήσεων έχουν επιβαρύνει σε τέτοιο βαθμό πολλούς φοιτητές, που τους έχουν εξαναγκάσει να σκέφτονται να αναστείλουν τις σπουδές τους μέχρι να κατασταλάξουν τα πράγματα. **Είναι τουλάχιστον προκλητική η στάση της ΔΑΠ**, που επικαλείται τον «φόβο και τις οικονομικές δυσκολίες των φοιτητών» για να τους φορτώσει τις ευθύνες, να δικαιολογήσει το σχέδιο της κυβέρνησης μέσα στους συλλόγους.

Προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο μόνος ρεαλιστικός και ασφαλής τρόπος να συνεχίσουμε τις σπουδές μας είναι το άνοιγμα-παρωδία των σχολών. Στην πραγματικότητα, αυτός είναι ο τρόπος που επιτάσσει η πολιτική στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων που υπηρετούν πιστά. Τα δικά τους συμφέροντα και ανάγκες αποτελούν την πυξίδα της κυβερνητικής πολιτικής, από την

αρχή κιόλας της πανδημίας. **Για αυτούς η κυβέρνηση συνεχίζει με τις μηχανές στο φουλ την ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας των ιδρυμάτων, την υλοποίηση των μέτρων που θα κάνουν ακόμα χειρότερους τους όρους και το περιεχόμενο σπουδών την νέα ακαδημαϊκή χρονιά.** Πολλαπλασιάζονται τα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών για φοιτητικό τουρισμό, προχωράει η δημιουργία εστιών μέσω ΣΔΙΤ, επιδιώκουν τη γενίκευση της τηλε-εκπαίδευσης, προσθέτουν επιπλέον προβλήματα μετά το πτυχίο με την εξίσωση των πτυχίων κολεγίων-πανεπιστημίων.

Σε αυτή την πολιτική συναινούν πλήρως όλα τα αστικά κόμματα, οι παρατάξεις τους, που τηρούν σιγή ιχθύος, δεν τολμούν να θέσουν ούτε ένα αίτημα για το άνοιγμα των πανεπιστημίων. Αυτή η συνείδηση δεν κρύβεται από την βολική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, που κατη-

γορεί την κυβέρνηση ότι δήθεν «δεν έχει σχέδιο για την πανδημία», την ώρα που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη το σχέδιο χτυπήματος των δικαιωμάτων του λαού και της νεολαίας. **Ο ΣΥΡΙΖΑ φέρει μεγάλες ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση των πανεπιστημίων, για τα προβλήματα που διογκώθηκαν σε περίοδο πανδημίας.** Ως κυβέρνηση πρωτοστάτησε στις αναδιαρθρώσεις για το πανεπιστήμιο-επιχείρηση. Ενίσχυσε την περιβόητη «αυτονομία» των ιδρυμάτων, που όπως αποκαλύπτουν οι εξελίξεις δεν χωράει τα δικαιώματα των φοιτητών, αλλά γίνεται άλλοθι των κυβερνήσεων για να μετακυλύουν τις ευθύνες στις διοικήσεις. Υπηρέτησε και υπηρετεί πιστά την πολιτική που αντιμετωπίζει ως περιττό κόστος τις ανάγκες των φοιτητών.

Η κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της! Να σταματήσει να εξαντλεί την «ευρηματικότητα» της και τα λεφτά του λαού στην ενίσχυση των επιχειρήσεων! Να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανοίξουν τα πανεπιστήμια!

Η σύγχρονη επιστημονική γνώση, η μέχρι τώρα έρευνα και εμπειρία από την πανδημία του κορονοϊού, προσφέρουν αρκετά δεδομένα ώστε να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια διασφαλίζοντας την υγεία της ακαδημαϊκής κοινότητας, του λαού. **Απαιτείται ολοκληρωμένο κρατικό σχέδιο στήριξης των ιδρυμάτων, με ευθύνη της κυβέρνησης.** Να αυξηθεί η κρατική χρηματοδότηση για την παιδεία, να δοθεί έκτακτο κονδύλι για τις άμεσες ανάγκες των ιδρυμάτων. Άμεσα να γίνουν διορισμοί για να καλυφθούν τα κενά σε καθηγητές, οι νέες ανάγκες που προκύπτουν μέσα στην πανδημία. Υπάρχει πολυάριθμο επιστημονικό δυναμικό εντός και εκτός της χώρας που μπορεί να αξιοποιηθεί για αυτό το σκοπό. Με αυτόν τον τρόπο θα είναι εφικτή η διαζώσης διδασκαλία του συνόλου των μαθημάτων, με μοίρασμα των ετών σε ολιγομελή κλιμάκια. Να αξιοποιηθεί το σύνολο των υποδομών, αιθουσών, συνεδριακών χώρων των ιδρυμάτων, των δήμων, για την εκπαιδευτική διαδικασία. Να γίνουν όλες οι απαραίτητες εργασίες συντήρησης των χώρων των πανεπιστημίων (π.χ. εξαερισμός κτιρίων).

Υπουργείο, ιδρύματα, περιφέρειες και δήμοι να οργανώσουν από κοινού σχέδιο ασφαλούς μετακίνησης των φοιτητών από και προς τα ιδρύματα, με συχνά δρομολόγια ώστε να αποφευχθεί ο συγχρωτισμός. Να αντιμετωπιστεί άμεσα το ζήτημα της φοιτητικής στέγης. Μηνιαίο επίδομα στέγασης για όλους τους φοιτητές που σπουδάζουν εκτός του τόπου μόνιμης κατοικίας. Να αξιοποιηθούν κτίρια στην ιδιοκτησία δήμων, πα-

νεπιστημίων, της εκκλησίας για τη στέγαση φοιτητών. Να ανεγερθούν νέες εστίες με αποκλειστική ευθύνη και χρηματοδότηση του κράτους. Να εξασφαλιστεί ο τακτικός και δωρεάν έλεγχος όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας για την πιθανή έκθεσή τους στον κορονοϊό. Παροχή όλων των απαραίτητων μέσων προστασίας (μάσκες, αντισηπτικά) δωρεάν με ευθύνη των ιδρυμάτων. Να γίνουν διορισμοί όλου του απαραίτητου προσωπικού καθαριότητας, συντήρησης και λειτουργίας των ιδρυμάτων. Να εξασφαλιστεί η τακτική απολύμανση των σχολών. **Αυτό είναι το μόνο ρεαλιστικό σχέδιο για να συνεχίσουμε τις σπουδές μας ουσιαστικά, ολοκληρωμένα, χωρίς επιπλέον εμπόδια, σε συνθήκες πανδημίας!**

Οι φοιτητές με τον αγώνα μας θα επιβάλουμε τους δικούς μας όρους!

Αυτή είναι η μόνη μας επιλογή για να υπερασπιστούμε τις σπουδές, το πτυχίο, την υγεία, την οικογένειά μας. **Αξιοποιώντας τη δύναμή μας, την οργάνωση, τη συλλογικότητα, τους συλλόγους μας.** Η δύναμη αυτή εκφράστηκε στο πρώτο κύμα της πανδημίας. Οι φοιτητικοί σύλλογοι που συσπειρώνονται στο Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών ήταν αυτοί που βγήκαν μπροστά, διεκδικώντας μέτρα θωράκισης του συστήματος υγείας και υπεράσπισης των δικαιωμάτων των φοιτητών. Οργανώνοντας εθελοντικές δράσεις, ημέρες αιμοδοσίας, δεκάδες παρεμβάσεις για τα ζητήματα των εστιών, της

εξεταστικής κ.ά. **Αυτή η δύναμη θα πολλαπλασιαστεί** με το συντονισμό περισσότερων συλλόγων σε κάθε πόλη και πανελλαδικά. Με τον κοινό βηματισμό με τους μαθητές που διεκδικούν αντίστοιχα όλα τα απαραίτητα μέτρα για το άνοιγμα των σχολείων. Με τη στήριξη των εργατικών σωματείων, λαϊκών φορέων, εκπαιδευτικών.

Ο αγώνας, η συλλογική διεκδίκηση, η οργανωμένη απειθαρχία στην πολιτική τους είναι ο χειρότερος εφιάλτης τους! Για αυτό ψήφισαν τον απαράδεκτο νόμο για τις διαδηλώσεις, θέλουν να φιμώσουν τους φοιτητές επιβάλλοντας ηλεκτρονικές διαδικασίες και ψηφοφορίες στους συλλόγους. Οι φοιτητές θα φροντίσουμε και αυτά τα σχέδιά τους να μείνουν στα χαρτιά!

Στην ακαδημαϊκή χρονιά που ξεκινά, τα δεδομένα είναι πρωτόγνωρα. Το σίγουρο είναι ότι **τα μέλη της ΚΝΕ θα δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό, θα πρωτοστατήσουμε στη μαχητική απάντηση των φοιτητών για τις σπουδές και τη ζωή μας.** Για να μην πιάσουν τόπο τα παραμύθια της κυβέρνησης, των υπόλοιπων κομμάτων, ότι δήθεν «ενωμένοι δίνουμε τη μάχη». Για να υπερασπιστούμε το σύνολο των δικαιωμάτων μας απέναντι στην επίθεση της αστικής τάξης που ακόμη ξεδιπλώνεται εν μέσω καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Για να αποκαλυφθεί στα μάτια περισσότερων νέων ο πιο επικίνδυνος «ιός», το σύστημά τους που συνθλίβει τις ζωές μας.

Η ΉΡΕΣ ΟΤΙ?

Την ώρα που η κυβέρνηση δεν δίνει την αναγκαία χρηματοδότηση για το άνοιγμα των πανεπιστημίων με όλα τα απαραίτητα μέτρα, χρηματοδοτεί τους ΕΛΚΕ των ιδρυμάτων μέσω ΕΣΠΑ με:

- 6.260.000 ευρώ για την «επανασχεδίαση και ανασυγκρότηση των εσωτερικών διαδικασιών διασφάλισης ποιότητας των Ιδρυμάτων», δηλαδή για τις ανάγκες αξιολόγησης της πορείας προσαρμογής των πανεπιστημίων στις απαιτήσεις του κεφαλαίου.
- 1.287.000 ευρώ για τις ανάγκες διαφήμισης των ξενόγλωσσων προγραμμάτων των ελληνικών πανεπιστημίων στο εξωτερικό, που θα προσελκύσει τον «αναγκαίο» φοιτητικό τουρισμό.

Υπάρχουν και οι ευνοημένοι...

Ενώ η πλειοψηφία των πανεπιστημίων σε παγκόσμιο επίπεδο ανακοινώνει αναστολή της διαζώσης εκπαίδευσης, πληθαίνουν οι φοιτητές που αποφασίζουν να διακόψουν προσωρινά τις σπουδές τους αποθαρρυνμένοι από την ιδέα της τηλεκπαίδευσης αλλά και για να αποφύγουν το υπέρογκο κόστος. Και βέβαια κάποιοι δεν χάνουν ευκαιρία... Σε πρόσφατο δημοσίευμα του «Bloomberg», διαβάζουμε ότι startup επιχειρήσεις επιχορηγούνται για να προσφέρουν εξ αποστάσεως πρακτική άσκηση σε φοιτητές που ανέστειλαν τις σπουδές τους. Μάλιστα αναφέρουν ότι πρόκειται για εξαιρετική συγκυρία, αφού τους προσφέρεται μια δεξαμενή με τους «καλύτερους εγκεφάλους», από τους οποίους μπορούν να επιλέξουν ποιους θα εντάξουν στο δυναμικό τους, αποκτώντας πλεονέκτημα απέναντι σε μεγαλύτερες, ανταγωνιστικές επιχειρήσεις.

Επιστήμονας «ακτινολόγος»... που δεν προτείνει ποτέ θεραπεία

Με το αυτό το κείμενο γίνεται μια προσπάθεια να μεταφερθούν σύντομα ορισμένες πλευρές από αυτά που διδάσκεται ένας φοιτητής στο Τμήμα Τουρκικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, τι στάση διδάσκεται πως πρέπει να κρατάει απέναντι στις σημερινές πολιτικές εξελίξεις στη περιοχή, όπως τα ελληνoturκικά ή ο πόλεμος στη Συρία. Στη συγκεκριμένη σχολή διδάσκονται τρία περίπου αντικείμενα: η τουρκική γλώσσα, ο πολιτισμός και η ιστορία της Τουρκίας και της Μέσης Ανατολής και η θεωρία της Γεωπολιτικής.

Εκλεπτυσμένος ανορθολογισμός και σκοταδιστικές αναλύσεις από καθέδρας

Ένας φοιτητής, ο οποίος παρακολουθεί τα μαθήματα, έρχεται αντιμέτωπος με διάφορες απόψεις και μακροπρόθεσμα επηρεάζεται βαθιά στη σκέψη του και στον τρόπο που αντιμετωπίζει τις σημερινές επικίνδυνες εξελίξεις. Σίγουρα, υπάρχει μια προσωποποιημένη ρητορεία γύρω από τον Ερντογάν και το συντηρητικό ισλαμοκεντρικό καθεστώς του, αλλά δεν διδάσκεται μόνο αυτό.

Στα μαθήματα των «Ελληνoturκικών σχέσεων», όσον αφορά τα κρίσιμα γεγονότα από τη δεκαετία του 1950 και μετά (Κυπριακό, Ίμια κ.α.) **επισκιάζεται η δράση και η ευθύνη του NATO ή πολλές φορές απουσιάζει αυτός ο παράγοντας.** Υπάρχει απλά ένα αράδιασμα γεγονότων ανα τις δεκαετίες που καταλήγει στα σημερινά προβλήματα, τα οποία αναθέτονται στα διεθνή δικαστήρια που έχουν τάχα την εξουσία να επιλύσουν τις διαφορές.

Προβάλλεται ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις διαχρονικά αγωνίζονται και πιέζουν «διπλωματικά» πάντα, ενώ στην πραγματικότητα όλες ανεξαιρέτως καλλιεργούν τον εφησυχασμό και την αίσθηση ασφάλειας υπό την επικίνδυνη «προστασία» του NATO: που συμμετέχει τόσο η Ελλάδα, όσο και η Τουρκία.

Σε άλλα μαθήματα σχετικά με τη θρησκεία του Ισλάμ μαθαίνουμε ότι οι λαοί των χωρών αυτών ποτέ δεν θα καταφέρουν να απαλλαγούν από την εκμετάλλευση που βιώνουν, γιατί πρόκειται για καθυστερημένες χώρες, οπότε μια άλλη κοινωνία είναι εκ των πραγμάτων αδύνατη, **λες και δεν είναι δεδομένες οι σημερινές καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής στις χώρες της Μέσης Ανατολής και αλλού όπου επικρατεί η Ισλαμική θρησκεία.** Ακόμη, ακούγεται ότι πολλοί πρόσφυγες είναι ακραίοι ισλαμιστές που προσπαθούν να επιβάλουν τους νόμους της Σαρίας σε περιοχές της Ελλάδας ή ότι το κράτος του Ισραήλ διαχρονικά ασκεί πόλεμο αυτοάμυνας απέναντι στους Παλαιστίνιους αθρώνοντας το οργανωμένο δολοφονικό τους σχέδιο όλα αυτά τα χρόνια. Αυτές οι αντιλήψεις είναι βαθύτατα αντιδραστικές, παρόλο που σε πρώτη φάση είναι δύσκολο για έναν φοιτητή να το καταλάβει.

Αναλύσεις που θολώνουν το τοπίο

Το βασικό επιστημονικό αντικειμενικό που διδάσκεται στη σχολή μεθοδικά, αν και αναντίστοιχα με τις σύγχρονες επεξεργασίες είναι η γεωπολιτική. Μια θεωρία που προσπαθεί να δικαιολογήσει την εξωτερική αρπακτική πολιτική των ιμπεριαλιστικών κρατών επικαλούμενη μονόπλευρα τον γεωγραφικό παράγοντα και ακόμη την ίδια την ανάπτυξη της κοινωνίας. Αν και σε ορισμένο βαθμό βοηθά στην ανάγνωση και την πρόβλεψη των εξελίξεων με βάση συγκεκριμένα μοντέλα ανακατανομής της ισχύος, εν τέλει στον φοιτητή μένει ότι η γεωπολιτική ανάλυση δεν προτείνει ποτέ μέτρα και μεθοδολογία δράσης. Ο ιδανικός γεωπολιτικός προσομοιάζεται εύστοχα με τον ραδιολόγο ακτινολόγο, ο οποίος δεν προτείνει ποτέ θεραπεία, αλλά δίνει την απτή εικόνα της πραγματικότητας.

Ισχυρίζονται ότι η γεωπολιτική θεωρία αναγιγνώσκει την αλήθεια, που είναι αντικειμενική και πέρα από ιδεολογίες και πολιτικές. Όμως η αντικειμενική αλήθεια δεν διδάσκεται ολοκληρωμένα. Έτσι ο φοιτητής αδυνατεί να βαθύνει τη σκέψη του και να διαπιστώσει ότι **η ερμηνεία της σημερινής πραγματικότητας σχετίζεται με τις τάξεις της κοινωνίας, όπως και εκφράζονται μέσα από τις ιδεολογίες και την πολιτική.** Έτσι, παραδείγματος χάρη κοινωνικά φαινόμενα όπως οι πόλεμοι, η φτώχεια, η προσφυγιά αντιμετωπίζονται ψυχρά και μεμονωμένα χωρίς να υπάρχει υπαίτιος. Δη-

μιουργείται έτσι ένα θολό τοπίο, μια βολική κατάσταση για το σύστημα, όπου ο μελλοντικός απόφοιτος επιστήμονας έχει μάθει απλά να αναλύει και να προβλέπει, χωρίς να μπορεί βρει την διέξοδο από αυτό το εκμεταλλευτικό σύστημα που αιματοκυλά τους λαούς για τα κέρδη των μονοπωλίων.

Δίνουμε τη μάχη για την αποκάλυψη της επιστημονικής αλήθειας

Σε όλα τα παραπάνω αναπτύσσεται η αντιπαράθεση μέσα από την οποία γίνεται προσπάθεια να φανερωθούν οι διαχρονικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων, οι οποίες εμπλέκουν τη χώρα στους επικίνδυνους σχεδιασμούς και καλλιεργούν διάφορα διλήμματα με άξονα τη γεωστρατηγική αναβάθμιση. Ακόμη, πολλές φορές καλούν σε μια επικίνδυνη «εθνική ομοψυχία» με πρόφαση ανταλλάγματα προς όφελος της Ελλάδας (όπως έλεγαν στο τμήμα με αφορμή τη συμφωνία των Πρεσπών πέρυσι).

Μέσα από την συγκροτημένη στάση και την κοσμοθεωρία του επιστημονικού σοσιαλισμού δίνονται απαντήσεις σε μικρά και μεγάλα ερωτήματα, αναδεικνύεται ότι **ο γνήσιος πατριωτισμός δεν αφορά τα συμφέροντα των αστικών τάξεων, παρά μόνο των λαών.** Κανένας φοιτητής να μην έχει εμπιστοσύνη στα σχέδια της κυβέρνησης. Το NATO και οι μονοπωλιακοί όμιλοι είναι εχθροί της ειρήνης και της σταθερότητας. Η διέξοδος βρίσκεται στη πάλη της εργατικής τάξης για την απεμπλοκή από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, για την κοινωνία που μπορεί να ικανοποιήσει τα όνειρα των νέων ανθρώπων.

Χρήστος Σοφιανός, φοιτητής του τμήματος Τουρκικών Σπουδών, μέλος της φοιτητικής επιτροπής του ΚΣ της ΚΝΕ

ΕΚΘΕΣΗ «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΙΣΣΑΡΙΔΗ»

Νέα βάρη στο λαό και τη νεολαία για «να την βγάλει λάδι» το κεφάλαιο

Επιτάχυνση των αντισφαλιστικών ανατροπών και παραπέρα σφοδρή επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα, μεταξύ άλλων με νέα μέτρα ενίσχυσης της «ευελιξίας», μείωση του λεγόμενου «κόστους εργασίας», διευκόλυνση των απολύσεων, πάμφθινο εργατικό δυναμικό από τη «δεξαμενή» των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων και παραπέρα χτύπημα των δικαιωμάτων των εργαζόμενων γυναικών προβλέπει μεταξύ άλλων η έκθεση της λεγόμενης «**Επιτροπής Πισσαρίδη**», που έδωσε μέσα στον Αύγουστο στη δημοσιότητα η κυβέρνηση. Η έκθεση, με βάση τη στρατηγική του κεφαλαίου στην οποία συντάσσονται όλα τα αστικά κόμματα, αποτελεί παράλληλα και τη βάση για τη διαμόρφωση του σχεδίου που θα παρουσιάσει η κυβέρνηση το φθινόπωρο στην Κομισιόν για να εκταμιευτούν πόροι από το περιβόητο «Ταμείο Ανάκαμψης».

Στην άλλη όψη του ίδιου νομίσματος, ο «οδικός χάρτης», για να φορτωθεί και η νέα καπιταλιστική κρίση στο λαό και να ανοίξουν νέα πεδία κερδοφορίας για επιχειρηματικούς ομίλους και «επενδυτές» στους τομείς που ιεραρχεί το κεφάλαιο, περιλαμβάνει συνέχιση και γενίκευση

της φοροληστείας στο λαό για τη διασφάλιση νέων φοροαπαλλαγών και προνομίων στο κεφάλαιο, «πογκρόμ» πλειστηριασμών και εκβιασμών για τη λαϊκή κατοικία, αυτοαπασχολούμενους και επαγγελματίες, αστικό κράτος ακόμα «φιλικότερο» στο κεφάλαιο και πιο εχθρικό στις εργατικές-λαϊκές ανάγκες.

Χρησιμοποιώντας ωραιοποιημένες λέξεις και εκφράσεις όπως «ευελιξία» αντί για εκ περιτροπής εργασίας, «μείωση κόστους εργασίας» αντί για μειώσεις μισθών και απολύσεις για να παραπλανήσουν τον λαό και με το υποτιθέμενο κύρος που προσδίδει άλλη μία «επιτροπή σοφών» ή η συνεχής αναφορά στον «νομπελίστα Πισσαρίδη», **η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι τα νέα αντιλαϊκά μέτρα που ετοιμάζεται να πάρει είναι κάτι το φυσιολογικό.**

Επιβεβαιώνεται ξανά έτσι πως οι εργαζόμενοι, ο λαός και η νεολαία όχι μόνο δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από τον πακτωλό δισ. που θα «τσεπώσουν» οι επιχειρηματικοί όμιλοι, αλλά αντίθετα πως θα κληθούν να τα «πληρώσουν» μέχρι το τελευταίο σεντ με νέες αναδιαρθρώσεις και σκληρά μέτρα, ένταση της εκμετάλλευσης.

«Ατομική ευθύνη» και στο ασφαλιστικό

«Ραχοκοκαλιά» του κυβερνητικού σχεδίου για να φορτωθεί η καπιταλιστική κρίση στο λαό αποτελούν και οι νέες αντεργατικές ανατροπές, με «αιχμή του δόρατος» το Ασφαλιστικό και συγκεκριμένα την παραπέρα προώθηση της ιδιωτικής ασφάλισης και του αμιγώς κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Συνεχίζεται με αυτόν τον τρόπο **η μετατροπή της Ασφάλισης σε ατομική υπόθεση**, για να μειώνονται τα «κόστη» της εργοδοσίας και το κράτος να αποσύρει την ευθύνη του από τη χρηματοδότηση του συστήματος.

Εξάλλου, η άλωση της επικουρικής ασφάλισης αποτελούσε πολύχρονο διακαή πόθο όλων των κυβερνήσεων, που με τις αλλεπάλληλες νομοθετικές τους παρεμβάσεις, βήμα το βήμα, ξήλωσαν τον όποιο κοινωνικό χαρακτήρα είχε. Τώρα ετοιμάζονται για το τελικό ρεσάλτο, με σκοπό να παραδώσουν τις εισφορές των ασφαλισμένων στον τζόγο των χρηματιστηρίων, βορά για την ενίσχυση της οικονομίας και των επενδύσεων των καπιταλιστικών ομίλων.

Προκειμένου μάλιστα να δικαιολογήσουν και να αποκρύψουν τις πραγματικές στοχεύσεις τους, δεν διστάζουν να επιστρατεύσουν απροκάλυπτα ψέματα, να κατασκευάσουν στοιχεία, να παραπλανήσουν τους εργαζόμενους και το λαό, στοχεύοντας ειδικά στους νέους, πουλώντας

τους «φύκια για μεταξωτές κορδέλες!» Την ίδια απάραδκτη συνταγή χρησιμοποιεί και το «σχέδιο Πισσαρίδη».

Στην έκθεση που δόθηκε στη δημοσιότητα, στο κομμάτι για το Ασφαλιστικό, οι συντάκτες επαναλαμβάνουν τους γνωστούς χρεοκοπημένους ισχυρισμούς για την «πίεση που ασκείται στα δημόσια οικονομικά, σε συνδυασμό με τις επιδεινούμενες δημογραφικές τάσεις...», παρουσιάζοντας ως αναπόφευκτες τις νέες αλλαγές. Αποκρύπτουν σκόπιμα ότι όσον αφορά στις επικουρικές συντάξεις, το Δημόσιο δεν δίνει ούτε ένα ευρώ! Άρα, για ποια πίεση στα δημόσια οικονομικά μιλάνε; Ο ισχυρισμός περί «υψηλού ποσοστού κρατικής επιχορήγησης» στις συντάξεις προβάλλεται μόνο και μόνο **για να ενοχοποιηθεί το δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης**, που καταρρέει από τους αλλεπάλληλους νόμους της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Επιπλέον, η κυβέρνηση της ΝΔ, αρχίζοντας από φέτος με τη μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών κατά 0,9 μονάδες σκοπεύει την επόμενη τετραετία να τις μειώσει κατά 5 ολόκληρες μονάδες, εξασφαλίζοντας για τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις ετήσιο κέρδος πάνω από 1 δισ. ευρώ!

Στην πραγματικότητα, πίσω από το σχέδιο ολοκληρωτικής ιδιωτικοποίησης των επικουρικών συντάξεων, όπως

και στην περίπτωση των ανατροπών που επιβλήθηκαν στις κύριες συντάξεις με τον νόμο Κατρούγκαλου - Βρούτση (2016, 2020), βρίσκεται ο στόχος της μείωσης στο ελάχιστο της κρατικής δαπάνης για την Κοινωνική Ασφάλιση και της μεταφοράς πόρων και τζάμπα χρήματος στις επιχειρήσεις. Αυτό που δεν αναφέρει η έκθεση είναι τι μέλλον περιμένει, εν μέσω πανδημίας μάλιστα, όλους όσους μείνουν ανασφάλιστοι μη έχοντας την δυνατότητα να αγοράσουν ιδιωτική ασφάλιση. **Η απάντηση είναι το τραγικό παράδειγμα ενός 17χρονου στις ΗΠΑ, όπου η ασφάλιση είναι αποκλειστικά ιδιωτική, όπου πέθανε μόνος και αβοήθητος από τον κορονοϊό...**

Μειώσεις μισθών, «ευελιξία» και απολύσεις το σχέδιο για τα εργασιακά

Για τα Εργασιακά η επιτροπή προτείνει μια σειρά αντεργατικά μέτρα για τον δήθεν «εξορθολογισμό» της αγοράς εργασίας, όπως: Τον «εξορθολογισμό» της χρήσης και του κόστους των υπερωριών», σημειώνοντας ότι «η ευελιξία στη χρήση υπερωριών είναι σημαντική για την οικονομική δραστηριότητα», δηλαδή οι εργαζόμενοι **θα δουλεύουν ακόμα περισσότερες ώρες, με ωράρια-λάστιχο και θα πληρώνονται λιγότερο!**

Την «προσαρμογή εργατικού δυναμικού», σημειώνο-

ντας ότι «περιορισμοί στη δυνατότητα μιας επιχείρησης να μεταβάλει τον αριθμό των απασχολουμένων αποθαρρύνουν τη δημιουργία θέσεων εργασίας», δηλαδή ανοίγει ακόμα περισσότερο τον δρόμο για απολύσεις. Ιδιαίτερα για τις γυναίκες προτείνει περαιτέρω συρρίκνωση δικαιωμάτων όπως οι άδειες μητρότητας στον δημόσιο τομέα και ζητά να διαφυλαχθούν ως «κόρη οφθαλμού» οι αντιασφαλιστικές διατάξεις που κατάρτησαν το δικαίωμα στις γυναίκες να βγαίνουν νωρίτερα στη σύνταξη.

Τα «οφέλη» της ευέλικτης εργασίας οι νέοι τα βιώνουν εδώ και χρόνια. Τα βίωσαν ακόμα περισσότερο την περίοδο της πανδημίας με ωράρια λάστιχο, οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό, τα έζησαν με την μη επαναπρόσληψή τους οι χιλιάδες εργαζόμενοι στον τουρισμό. Αυτό που αποδεικνύεται είναι ότι το «βαρέλι δεν έχει πάτο» στην ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων για να αυξάνονται ακόμα περισσότερο τα κέρδη του κεφαλαίου.

Ακόμα, η έκθεση προτείνει την κατάρτιση σε όλες τις πιθανές εκδοχές ώστε οι εργαζόμενοι να προσαρμόζονται ακόμη περισσότερο στις ανάγκες των επιχειρήσεων και το παραπέρα τσεκούρωμα των όποιων πενιχρών επιδομάτων έχουν απομείνει για τους ανέργους, «ώστε να μη λειτουργούν ως αντικίνητρο για εργασία».

Εκπαίδευση με βάση τις ανάγκες των επιχειρήσεων

Το σύνθημα για επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων και στην Εκπαίδευση δίνει η έκθεση της «Επιτροπής Πισσαριδης». Στις σελίδες της περιέχονται αντιδραστικά μέτρα, που στον έναν ή τον άλλο βαθμό έχουν νομοθετηθεί και δρομολογηθεί ήδη, τόσο από τη σημερινή όσο και την προηγούμενη κυβέρνηση, και επισημαίνεται πως «πολλά ακόμα πρέπει να γίνουν στο πεδίο των εκπαιδευτικών πολιτικών ώστε η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας να συμβάλει αποφασιστικά στη μακροχρόνια ανάπτυξη της οικονομίας και στη βελτίωση της ευημερίας του πληθυσμού».

Σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο της Εκπαίδευσης, για μια ακόμα φορά, η «ανάπτυξη» συνδέεται με την καλλιέργεια δεξιοτήτων στα μέτρα των αναγκών των επιχειρήσεων και επαναλαμβάνεται ότι η χώρα υστερεί σε αυτόν τον τομέα.

Μεταξύ των πάγιων απαιτήσεων των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην έκθεση, είναι η ενίσχυση

της ροής προς την Τεχνική-Επαγγελματική Εκπαίδευση, η οποία **θα σχεδιάζεται από τους επιχειρηματίες** (π.χ. επιλογή ειδικοτήτων, προγράμματα σπουδών) ως αποδοτικός τρόπος εξασφάλισης φτηνού εργατικού δυναμικού για τις άμεσες ανάγκες των επιχειρήσεων.

Σε ό,τι αφορά στην Ανώτατη Εκπαίδευση, η κατεύθυνση που δίνεται είναι η **ακόμα στενότερη σύνδεση με τις επιχειρήσεις** και στο πλαίσιο αυτό προτείνεται ανασχεδιασμός «με ενίσχυση κατευθύνσεων και ειδικοτήτων σε γνωστικά αντικείμενα, όπου αναμένεται σημαντική αύξηση της ζήτησης στην αγορά εργασίας τα επόμενα χρόνια και σταδιακό περιορισμό ειδικοτήτων όπου αναμένεται ή ήδη παρατηρείται υπερβάλλουσα προσφορά αποφοίτων». Επίσης, κρίνεται αναγκαία η εξωστρέφεια που μεταφράζεται σε αγοραπωλησία τίτλων των ιδρυμάτων τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο, η «στενότερη σύνδεση των Ιδρυμάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης με τον παραγωγικό τομέα της οικονομίας» και η λογοδοσία για το πόσο τα παραπάνω εφαρμόζονται.

Αντίστοιχα για την Έρευνα σημειώνεται πως «σε μεταπτυχιακό και, κυρίως, διδακτορικό και μεταδιδακτορικό επίπεδο, ο επιχειρηματικός τομέας θα μπορούσε να συνεργαστεί με τα πανεπιστήμια για τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων ερευνητικών προσπαθειών, τα αποτελέσματα των οποίων θα μπορούσαν να εκμεταλλευτούν οι χρηματοδοτούσες επιχειρήσεις με κατάλληλη προσυμφωνημένη αποζημίωση των ερευνητών και των

πανεπιστημίων». Έρευνα δηλαδή εξαρτημένη από τις επιχειρήσεις, με τα αποτελέσματά της να επιστρέφουν σε αυτές για «εκμετάλλευση», αντί για έρευνα που θα μπορούσε να καλυτερεύσει τη ζωή του λαού.

Στην έκθεση γίνονται μία σειρά διαπιστώσεις που αφορούν τη χαμηλή χρηματοδότηση της Εκπαίδευσης και τη μείωση της χρηματοδότησης των υποδομών και του εκπαιδευτικού και εργαστηριακού εξοπλισμού στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας. Ωστόσο, στο «διά ταύτα» **καμία συγκεκριμένη πρόταση δεν διατυπώνεται για αύξηση των δαπανών του κράτους** και κάλυψη των παραπάνω, που μεταφράζονται στην εικόνα των ελλείψεων που βιώνουν οι νέοι που μορφώνονται και οι οικογένειές τους.

Η αντιμετώπισή τους προτείνεται στο πλαίσιο των δημοσιονομικών περιορισμών που έχουν οδηγήσει στη σημερινή εικόνα, με την έκθεση να καλεί «στο μέτρο των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας, πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τη συντήρηση και την αναβάθμιση αυτών των υποδομών»... Καμία ρητή αναφορά δεν γίνεται στις αναγκαίες μόνιμες προσλήψεις προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών στην Εκπαίδευση. Ομως, ο λαός γνωρίζει πως λύσεις σε τέτοια κατεύθυνση δεν δίνονται μέσα από εκθέσεις και Οδηγίες, αλλά από τη συλλογική διεκδίκηση με βάση τις πραγματικές ανάγκες και με κριτήριο τις σύγχρονες δυνατότητες.

Μόνη ελπίδα για τον λαό και τη νεολαία η οργάνωση της πάλης

Σε κάθε λέξη της έκθεσης επιβεβαιώνεται ότι τα συμφέροντα του κεφαλαίου είναι παντού εχθρικά απέναντι στις εργατικές και λαϊκές ανάγκες, ότι **για να μην πληρώσει ο λαός και η νεολαία πρέπει να χάσει το κεφάλαιο**. Ελπίδα μπορεί να υπάρξει όχι στα σχέδια του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων και των κομμάτων του, των ιμπεριαλιστικών ενώσεων που προδιαγράφουν μαύρες μέρες, **αλλά στην πάλη εργαζομένων και νέων σε σύγκρουση μαζί τους, με προμετωπίδα τις δικές τους ανάγκες**.

Να καταργηθεί ο απαράδεκτος νόμος για τα οικονομικά των κομμάτων

Με αυτό το μήνυμα και με μεγάλο κύμα προσφορών στο Κόμμα από το υστέρημά τους, απαντούν χιλιάδες μέλη και φίλοι του ΚΚΕ και της ΚΝΕ στην απαράδεκτη απόφαση της κυβέρνησης να εφαρμοστεί μέσα στον Αύγουστο τον αντιδραστικό νόμο για τα οικονομικά των κομμάτων, με βάση τον οποίο επιβλήθηκε πρόστιμο στο Κόμμα.

Χαφιέδικος νόμος με την υπογραφή όλων των κυβερνήσεων

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε από τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ το 2014 και έγινε ακόμα πιο αντιδραστικός από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που υλοποίησε τις αντίστοιχες κατευθύνσεις της ΕΕ. Με βάση αυτόν το νόμο, που αντιμετωπίζει τα κόμματα σαν Ανώνυμες Επιχειρήσεις, **προβλέπεται να δηλώνονται στις αρχές προσωπικά στοιχεία των ενισχυτών τους, από το όνομα μέχρι και το ΑΦΜ ή τον αριθμό ταυτότητάς τους(!), ακόμα και για ποσά των δύο και των πέντε ευρώ**, παραβιάζοντας μέχρι και την όποια τυπική προστασία προσωπικών δεδομένων και λαϊκών ελευθεριών προβλέπει το αστικό σύνταγμα.

Ξεπερνούν μάλιστα κάθε όριο υποκρισίας, όταν κόμματα όπως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που χρωστάνε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, είναι βουτηγμένα μέχρι το λαιμό σε κάθε λογής σκάνδαλα και διαπλοκές, ισχυρίζονται ότι η εφαρμογή του νόμου βοηθάει στον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων, κουνώντας στην ουσία το δάχτυλο στο ΚΚΕ, που είναι το μόνο κόμμα που απευθύνεται μαζικά στο λαό και τη νεολαία για την οικονομική του ενίσχυση.

Το υπαρκτό πρόβλημα με τα οικονομικά των αστικών κομμάτων, το «μαύρο χρήμα» που γεμίζει τα ταμεία τους, όπως κάθε λογής ρεμούλα και διαπλοκή είναι σύμφυτο με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα που τόσο πιστά υπηρετούν. Προκαλούν όταν στοχοποιούν το Κόμμα που δεν ζητάει το ΑΦΜ και τον αριθμό ταυτότητας του φοιτητή που δίνει στο διάλειμμα 2 ευρώ στον ΚΝίτη που μοιράζονται τα ίδια έδρανα ή όταν προσποιούνται ότι στους χώρους δουλειάς, με την τρομοκρατία και την αυθαιρεσία της εργοδοσίας να σπάει κόκκαλα, είναι δυνατόν να ζητάς από τον εργαζόμενο να αυτοφακελωθεί για να ενισχύσει το Κόμμα στην είσοδο του εργοστασίου ή στο σχολασμα από τη δουλειά.

Σε ΚΚΕ και ΚΝΕ δεν πιάνουν απειλές

Το ΚΚΕ έχει δηλώσει ξεκάθαρα την εναντίωσή του σε αυτόν το νόμο, αρνείται να δώσει λίστες με τα ονοματεπώνυμα των μελών και των ενισχυτών του, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα που πρέπει να αγκαλια-

στεί από σωματεία, φορείς του κινήματος, πλατιά από το λαό για την κατάργηση του απαράδεκτου νόμου, που εντάσσεται στο συνολικότερο στόχο της αστικής τάξης για να μπει στο γύψο κάθε ριζοσπαστική σκέψη και δράση, να μη συναντηθεί με το Κόμμα και το εργατικό κίνημα.

Πάνω από όλα δεν πρόκειται να ανεχθεί την ωμή παρέμβαση που επιχειρείται με όχημα αυτόν το νόμο στον ίδιο τον χαρακτήρα του Κόμματος, στο Πρόγραμμα και το Καταστατικό του, τις αρχές λειτουργίας του, στην περιφρούρηση των μελών και των οπαδών του από το αστικό κράτος και τους μηχανισμούς του, στη δουλειά που κάνει κάθε μέλος του ΚΚΕ και της ΚΝΕ για την οικονομική ενίσχυση με τη συνδρομή, το κόκκινο μεροκάματο, το κουπόνι.

Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που μπαίνει στο στόχαστρο η οικονομική ενίσχυση του Κόμματος από το λαό. Τους χαλάει τη σούπα το γεγονός ότι το ΚΚΕ έμπαινε και θα μπαίνει μπροστά σε όλες τις συνθήκες ώστε να εκφραστεί η «οργανωμένη απειθαρχία» του λαού, να δυναμώνει το ρεύμα αμφισβήτησης της αντιλαϊκής πολιτικής, γι' αυτό έχουν μόνιμα στο σχεδιασμό τους την αναβάθμιση της επίθεσης στο Κόμμα, να βάλουν εμπόδια στη δράση του. Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Ο λαός και η νεολαία ξέρει τι είναι το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, εμπιστεύεται τους κομμουνιστές στη γειτονιά, τη σχολή και το χώρο δουλειάς, τους βλέπει να «λιώνουν τα παπούτσια τους» και να δίνουν πρώτα οι ίδιοι από το υστέρημά τους για το Κόμμα, γι' αυτό δίνουν άφοβα χρήματα που δεν τους περισσεύουν, τα στερούνται συνειδητά για να εξασφαλιζέται η οικονομική αυτοτέλεια, η πρωτοπόρα δράση του Κόμματος σε όλες τις συνθήκες.

Μεγαλώνει το «κύμα» προσφορών

Ιδιαίτερα συγκινητική είναι η συνεισφορά μελών και φίλων της ΚΝΕ, που με την οικονομική τους ενίσχυση δίνουν την καλύτερη απάντηση στην άθλια μεθόδευση:

- Μέλη και φίλοι της ΚΝΕ από όλη την Ευρώπη, μέσα σε λίγες μέρες συγκέντρωσαν το ποσό των 2.100 ευρώ μέσω των Οργανώσεων Εξωτερικού της ΚΝΕ.
- Η ΟΠ Ηπείρου - Κέρκυρας - Λευκάδας της ΚΝΕ προσφέροντας σαν πρώτη δόση το ποσό των 1.000 ευρώ, καλεί τα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ να συμβάλλουν με κάθε τρόπο στην αποφασιστική καταδίκη του νόμου.
- Η Οργάνωση Περιοχής Θεσσαλίας της ΚΝΕ συγκέντρωσε και προσφέρει στο Κόμμα το ποσό των 784 ευρώ
- Το ΣΠ Ανατολικής Στερεάς - Εύβοιας προσφέρει 350 ευρώ.
- Τα μέλη του ΤΣ ΑΣΟΕΕ της ΠΟ Σπουδάζουσας Αθήνας έδωσαν έκτακτη εισφορά 300 ευρώ στο Κόμμα.
- Οι ΤΟ Εμπορίου Υψηρσιών του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, έδωσαν τις πρώτες μέρες 1400 ευρώ σαν πρώτη απάντηση στον απαράδεκτο νόμο.

Κάτι τρέχει (πάλι)...

στα ανατολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Ψηλά» στη διεθνή ειδησεογραφία βρίσκεται η Λευκορωσία τον τελευταίο μήνα, καθώς στη χώρα εξελίσσεται μια ακόμα επέμβαση του θανατηφόρου τρίπτυχου ΕΕ-ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, σαν αποτέλεσμα του σφοδρού ανταγωνισμού αυτών των δυνάμεων με τη Ρωσία, τόσο για τον πλούτο της περιοχής, όσο και για γεωπολιτικά στηρίγματα στην Ανατολική Ευρώπη και στην ευρύτερη περιοχή της Ευρασίας.

Θρυαλλίδα των εξελίξεων ήταν το αποτέλεσμα των προεδρικών

εκλογών της 9^{ης} Αυγούστου που ανέδειξε νικητή, τον επί 26 χρόνια πρόεδρο Αλεξάντερ Λουκασένκο. Η αντιπολίτευση με κεντρικό φορέα το κόμμα της Σβετλάνα Τιχανόφσκαγια, υποστηριζόμενη από τη Δύση, αμφισβητεί έμπρακτα το αποτέλεσμα πρωτοστατώντας σε διαδηλώσεις με αίτημα την απομάκρυνση του Λουκασένκο από την διακυβέρνηση με σύνθημα «Ελευθερία στη Λευκορωσία»! Ποια ελευθερία, όμως, επαγγέλλεται η αντιπολίτευση και η ΕΕ στο λευκορωσικό λαό;!

Από τη δίνη της αντεπανάστασης...

Η Λευκορωσία το 1922 έγινε μια από τις 15 Σοβιετικές Σοσιαλιστικές Δημοκρατίες που συναποτελούσαν την ΕΣΣΔ. Την περίοδο του 1989-1991 τράβηξε το δρόμο των υπόλοιπων ΣΣΔ με την παλινόρθωση του καπιταλισμού και το σάρωμα πολλών κατακτήσεων του λαού της την περίοδο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Ο Αλεξάντερ Λουκασένκο εκλέχθηκε στον προεδρικό θώκο το 1994 στηρίζοντας την ισχυρή παρέμβαση του κράτους στην καπιταλιστική οικονομία, ενώ στοιχείο της πολιτικής του ήταν η καπηλεία του σοβιετικού παρελθόντος για να κερδίσει δημοφιλία.

Από την αντεπανάσταση και μετά οι κοινωνικές ανισότητες σταθερά διευρύνονται, οι ιδιωτικοποιήσεις προχωρούν, χιλιάδες ξενιτεύονται σε γειτονικές χώρες προς αναζήτηση εργασίας, ενώ η εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών, όπως η Υγεία και η Παιδεία βαθαίνει σταθερά.

...στην πινέζα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η πολιτική διεθνών συμμαχιών της αστικής τάξης της Λευκορωσίας. Η εικόνα της πιστής συμμάχου της Ρωσίας δεν είναι ακριβής. Πράγματι τους δύο λαούς συνδέει μακρά ιστορική και

πολιτιστική παράδοση, αλλά και βαθιά οικονομική αλληλεξάρτηση, αφού η μεν Λευκορωσία εξαρτάται ενεργειακά από τη Ρωσία, αλλά και αυτή χρειάζεται τους μεγάλους αγωγούς που κληροδότησε στη Λευκορωσία η σοσιαλιστική οικοδόμηση, για να τροφοδοτεί μεγάλο μέρος της ΕΕ με υδρογονάνθρακες. Η Ρωσία αποτελεί επίσης τη βασική χώρα εισαγωγής λευκορωσικών προϊόντων. Ωστόσο, πολλές φορές ο Λουκασένκο έχει «αδειάσει» τις ρωσικές επιλογές. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι δεν στήριξε την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία, ούτε τη στρατιωτική παρουσία της τελευταίας στη Συρία.

Επιπλέον η Κίνα είναι ένας ισχυρός παράγοντας που βλέπει την περιοχή, σαν τον τελευταίο σταθμό του κινέζικου σχεδίου για το «Δρόμο του Μεταξιού» πριν αυτός περάσει στην ΕΕ.

ΕΕ και ΗΠΑ αξιοποιούν τις εντάσεις Λευκορωσίας-Ρωσίας, για να χτίσουν τη σχέση τους με την πρώτη και να σφίξουν την πολεμική τανάλια στη δεύτερη. Έτσι από το 2016 η ΕΕ αναγνωρίζοντας τη «συμβολή» της Λευκορωσίας στις διαπραγματεύσεις για κατάπαυση του πυρός στην Ουκρανία, χαλάρωσε ορισμένες από τις κυρώσεις που της είχε επιβάλει «για καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων», αν και με τις τελευταίες εξελίξεις ορισμένες κυρώσεις επανήλθαν. Παράλληλα συγκρότησε και μηχανισμό επιτήρησης της ανάπτυξης

των σχέσεων μεταξύ της ιμπεριαλιστικής Ένωσης και της Λευκορωσίας.

Για τον ρόλο των ΗΠΑ αρκεί να πούμε ότι τον περασμένο Φλεβάρη τη Λευκορωσία επισκέφτηκε ο Αμερικανός ΥΠΕΞ, Μ. Πομπέο, δηλώνοντας πως οι ΗΠΑ μπορούν να εξασφαλίσουν το 100% των ενεργειακών αναγκών της χώρας σε υδρογονάνθρακες. Η στάση του Λουκασένκο μάλλον ήταν ενθαρρυντική, αφού την επομένη των φετινών εκλογών έφτανε το δεύτερο αμερικανικό φορτίο προς τη χώρα 77 χιλιάδων τόνων πετρελαίου!

Κάπως έτσι η πλούσια σε φυσικό και ορυκτό πλούτο χώρα της ανατολικής Ευρώπης βρίσκεται στην πινέζα των σφοδρών ανταγωνισμών ισχυρών ιμπεριαλιστικών κέντρων -ΕΕ-ΗΠΑ, Ρωσίας, Κίνας- με την αστική της τάξη να παζαρεύει για τα κέρδη της και το λαό να σφηνώνεται και να κινδυνεύει στις μυλόπετρες των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων και ανταγωνισμών.

Το προφίλ της αντιπολίτευσης

Το ζεύγος των μεγαλοεπιχειρηματιών Τιχανόφσκι φαίνεται να παίζει ξεχωριστό ρόλο στο αστικό πολιτικό σύστημα της Λευκορωσίας και ως αντίπαλοι του Λουκασένκο. Ο Σεργκέι Τιχανόφσκι μάλιστα αποκλείστηκε από τις εκλογές ενώ βρίσκεται υπό κράτηση από τις αρχές της χώρας.

Βήμα κλιμάκωσης στη δράση της αντιπολίτευσης, μετά το πρώτο κύμα διαδηλώσεων, ήταν η συγκρότηση ενός **Συντονιστικού Συμβουλίου**, αποτελούμενο από «διανοούμενους, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες και εργάτες», όπως δήλωσαν σε συνέντευξη τύπου που παραχώρησαν εκπρόσωποι του. Στόχος του είναι να ενοποιήσει τις προσπάθειες που γίνονται αυτή τη στιγμή στη Λευκορωσία προς όφελος των ευρωατλαντικών σχεδιασμών που απεργάζονται μια «ειρηνική, δημοκρατική επανάσταση», όπως χαρακτηριστικά είπε η Τιχανόφσκαγια από το «φιλόξενο» βήμα της έκτακτης συνεδρίασης της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, για να συμπληρώσει με νόημα ότι «δεν είναι μια γεωπολιτική επανάσταση»...

Σε τέτοιες κατ' όνομα επαναστάσεις πρωτοστατούν διάφοροι ακτιβιστές ύποπτων ΜΚΟ που πάντα γίνονται χρήσιμα εργαλεία για «ανατροπή σκηνοκού» σε διάφορες χώρες κατ' εντολή του πανταχού παρόντος ευρωατλαντισμού.

Λευκορώσοι ναζιστές με την ερυθρόλευκη σημαία που εμφανίζεται στις διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης. Η συγκεκριμένη σημαία χρησιμοποιήθηκε από την αντιδραστική Εθνική Δημοκρατία Λευκορωσίας, από τους συνεργάτες των ναζί κατά την κατοχή της χώρας και κατά τα πρώτα χρόνια του αστικού κράτους που προέκυψε από την αντεπανάσταση 1989-1991

Η Viasna (Ανοιξη) είναι μια από τις πιο καλά οργανωμένες ΜΚΟ στη Λευκορωσία και συμμετέχει ενεργά στην αντικυβερνητική εκστρατεία. Αναζητώντας τις διεθνείς διασυνδέσεις της Viasna² βρήκαμε στην ιστοσελίδα της, πολλές παρόμοιες οργανώσεις που δραστηριοποιούνται κυρίως και όχι τυχαία στην Ανατολική Ευρώπη. Ανάμεσα τους το **Institute for Democracy in Eastern Europe** που φιλοξενεί στην ιστοσελίδα του ένα συνοπτικό, αλλά περιεκτικό άρθρο με τον εύγλωττο τίτλο «How to Help Belarusian Democrats», στο οποίο μεταξύ άλλων κάνει αυστηρές συστάσεις στις κυβερνήσεις του «δουτικού κόσμου» για να «...δηλώσουν τόσο τη μη αναγνώριση των δόλιων εκλογών του καθεστώτος (...) Οι ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο και οι χώρες της ΕΕ πρέπει να ανακοινώσουν ότι θα επιβληθούν σημαντικές κυρώσεις εάν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα του λαού (...) για μια μετάβαση εξουσίας που οδηγεί σε ελεύθερες εκλογές. Πρέπει να εκδοθούν σαφείς προειδοποιήσεις για συγκεκριμένες και σοβαρές συνέπειες στη ρωσική κυβέρνηση να μην παρέμβει για να διατηρήσει τον Λουκασένκο στην εξουσία (...)»

Στο ίδιο μήκος κύματος ο πρόεδρος της σεσημασμένης για την εμπλοκή της σε τέτοιες υποθέσεις, **National Endowment for Democracy** (NED), Carl Gershman, μίλησε για ένα έθνος που «ξαναγεννιέται».³

Υπάρχει μεγάλη πείρα

Πλέον υπάρχει μεγάλη πείρα από αυτού του είδους τις «πολύχρωμες επαναστάσεις». Δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί παρομοιάζουν την κατάσταση με την αντίστοιχη της Ουκρανίας το 2013, όταν στην πλατεία Μαϊντάν γραφόταν μια ακόμα μαύρη σελίδα στην ιστορία της ΕΕ και των συμμάχων της. Τότε που ακτιβιστές, ΜΚΟ, παράγοντες της αντιπολίτευσης αξιοποιώντας τα ΜΚΔ, καλούσαν το λαό να διαδηλώσει για την πρόσδεση της χώρας του στην ΕΕ. Τότε που αξιοποιήθηκαν ευρέως ναζιστικές εγκληματικές συμμορίες ακόμα και σε κυβερνητικές θέσεις σε έναν εμφύλιο, που ο ίδιος ο ευρωπαϊσμός υποδαύλιζε.

Λίγο πιο πίσω, το 2011, η Αραβική Άνοιξη φούντωνε ρίχνοντας σε ένα χειμώνα διάρκειας του λαούς της Βόρειας Αφρικής και της Συρίας. ΗΠΑ-NATO-ΕΕ επιχείρησαν βίαιη αλλαγή του status quo αυτής της κρίσιμης περιοχής **για τον έλεγχο των αγορών, των πρώτων υλών και των δικτύων μεταφοράς εμπορευμάτων και ενέργειας**. Γι' αυτό εκπαίδευσαν και αξιοποίησαν κάθε λογής αντιδραστικές, σκοταδιστικές, εγκληματικές δυνάμεις, όπως οι

Ουκρανοί φασίστες καίνε κόκκινες σημαίες. Καθημερινή τους συνήθεια στα αιματηρά γεγονότα της Ουκρανίας το 2014 που κάποιοι τα ονόμασαν «επανάσταση»

τζιχαντιστές και οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι.

Τα αιματηρά γεγονότα στις γωνιές αυτές του κόσμου δεν σχετίζονταν με την ανάγκη των λαών αυτών να έχουν περισσότερα δικαιώματα, **αλλά με την επέμβαση της ΕΕ και των ΗΠΑ στο πλαίσιο ενός σφοδρού ανταγωνισμού με τη Ρωσία και την Κίνα.**

Ποιος μπορεί π.χ. να αμφισβητήσει μετά από 9 χρόνια αιματοχυσίας τα πραγματικά αίτια του πολέμου στη Συρία, καθώς οι αμερικανικοί κολοσσοί πατάνε πόδι στα συριακά πετρέλαια;⁴

Έχουν εκτεθεί ανεπανόρθωτα οι κάθε λογής τυχοδιώκτες ομορτιστές, διάφοροι τύποι που αναλύουν την κατάσταση από τις καταλήψεις τους (ή μήπως όχι...), αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ πριν γίνει κυβέρνηση που χαιρέτησαν σαν επαναστάσεις τα γεγονότα αυτά, ενώ κάποιοι αδιόρθωτοι ακόμα και σήμερα βιάστηκαν πάλι να μιλήσουν για επανάσταση.

Τα στοιχεία που έχουν έρθει στο φως και θα καταγράψει ο ιστορικός του μέλλοντος αποδεικνύουν ότι ο ευρωπαϊσμός παράγοντας έχει αναβαθμίσει τον τρόπο επέμβασης και διαμόρφωσης ευνοϊκών συσχετισμών υπέρ του «δια αντιπροσώπων», όπου το απαιτούν τα επιχειρηματικά συμφέροντα που εξυπηρετεί.

Αυτή την πραγματικότητα των σκληρών ανταγωνισμών εις βάρος των λαών κάνουν πως δεν βλέπουν όσοι καταλήγουν να αναζητούν στον έναν ή τον άλλον ιμπεριαλιστή, στο ένα ή στο άλλο τμήμα της αστικής τάξης το ρόλο του σωτήρα, ενώ επιτίθενται στο ΚΚΕ που δεν στηρίζει τις «σύγχρονες εξεγέρσεις». Οι θέσεις τους είναι επιζήμιες, γιατί δεν διαμορφώνονται με κριτήριο να είναι ο λαός πρωταγωνιστής των εξελίξεων και να ορίζει το μέλλον του.

Οι «ανθρωπιστικές» επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών οδήγησαν στην καταστροφή. Φωτογραφία από βομβαρδισμένο τοπίο στη Συρία

Χρήσιμα συμπεράσματα

- «...να αναγνωρίσει (σ.σ. ο Λουκασένκο) την πραγματικότητα των δρόμων αλλά και των λαϊκών συνειδητών», Χάικο Μάας-ΥΠΕΞ Γερμανίας. Σε παρόμοιο κλίμα είναι όλες οι δηλώσεις Ευρωπαίων αξιωματούχων. Αν ήταν έτσι θα έπρεπε και ο Μακρόν πέρσι να αναγνωρίσει την «πραγματικότητα των δρόμων», όταν εκατοντάδες χιλιάδες απεργοί πάλευαν ενάντια στο ασφαλιστικό σχέδιο της κυβέρνησης του. Σε τελική ανάλυση η δήλωση του Μάας είναι εξοργιστικά υποκριτική, αφού η ΕΕ της αντικομμουνιστικής υστερίας, των αντικομμουνιστικών διώξεων, της αθώωσης των ναζί και της σύνθλιψης των εργατικών-λαϊκών δικαιωμάτων δεν μπορεί και δεν θέλει να υπερασπιστεί τα δικαιώματα του λευκορωσικού λαού.

- «ο λαός της Λευκορωσίας έχει δικαίωμα στις ελευθερίες που διεκδικεί», δήλωσε ο Μάικ Πομπέο και εξέφρασε «τη στήριξη των ΗΠΑ στους διαδηλωτές». Την ώρα που γράφονται τούτες οι γραμμές στις ΗΠΑ ανεξέλεγκτες συμμορίες ακροδεξιών συνδράμουν την αστυνομία στο έργο κατάπνιξης αντιρατσιστικών διαδηλώσεων σκοτώνοντας δύο ανθρώπους.

Οι λαοί όλου του κόσμου μπορούν να δουν πια καθαρά ότι ΕΕ-ΗΠΑ-NATO δεν αποτελούν εγγυητές και προστάτες των λαϊκών ελευθεριών και δικαιωμάτων. Όπου ενεπλάκησαν είτε με άμεση στρατιωτική επέμβαση, είτε μέσω των δυνάμεων που άνδρωσαν για τους σκοπούς τους, οι λαοί βυθίστηκαν στο χάος με ευθύνη των δυνάμεων που τους οδήγησαν εκεί.

Η ΚΝΕ καλεί τη νεολαία της χώρας μας να δείξει διεθνιστική αλληλεγγύη στους εργαζόμενους και τη νεολαία της Λευκορωσίας που σε τίποτα δεν θα ωφεληθούν από την τυχόν πρόσδεση τους στο ευρωπαϊκό μπλοκ, ούτε φυσικά αν συμμορφωθούν με το υπάρχον αστικό καθεστώς.

Τα μέλη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ δεν θα σταματήσουμε να αναδεικνύουμε ένα κρίσιμο ζήτημα: Οι εξελίξεις στη Λευκορωσία όπως και σε κάθε άλλη χώρα είναι υπόθεση της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων σε αυτή τη χώρα και συνεπώς καταδικάζουμε κάθε ιμπεριαλιστική επέμβαση, όποια μορφή και αν παίρνει. Μοναδική εναλλακτική για τους λαούς είναι να ξεμπερδέψουν με όλους τους επίδοξους εκφραστές της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

1. Για περισσότερες πληροφορίες δες το άρθρο του Ελισαίου Βαγενά, μέλους της ΚΕ του ΚΚΕ στο Ριζοσπάστη 22-23 Αυγούστου, σελ. 29-30

2. <http://spring96.org/en>

3. Για τη ΝΕΔ δες: Ριζοσπάστης, 28-29 Δεκέμβρη 2019

4. Ριζοσπάστης, 7/8/2020

«Μια ζωή που ποτέ δεν θα 'θελα να αλλάξω...»

Γ. Φαρσακίδης

Πρόσφατα έφυγε από την ζωή ο αφοσιωμένος στην υπόθεση του σοσιαλισμού, κομμουνιστής καλλιτέχνης, εικαστικός και λογοτέχνης, Γιώργης Φαρσακίδης. Δίνοντας το «παρών» πάντα στην πρώτη γραμμή της μάχης για την απελευθέρωση απ'

τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, πότε με το κοπίδι και το πενάκι, αποτελεί για την νέα γενιά παράδειγμα ακλόνητης θέλησης, αντοχής και πίστης στα ιδανικά του σοσιαλισμού-κομμουνισμού.

«Τη γνώμη σου έπραξες, στους ανθρώπους χαρίστηκες πέρα από το μέτρο...»

Ο Γ. Φαρσακίδης γεννήθηκε στην Οδησό το 1926 και εγκαταστάθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1933 με την οικογένειά του. Στην διάρκεια της κατοχής, μαθητής γυμνασίου ακόμα, ως αυτοδίδακτος, σχεδίασε τις πρώτες του γελοιογραφίες, τις οποίες έβγαζε μάλιστα σε προκηρύξεις και μ' αυτές σατίριζε τους κατακτητές και την πολεμική επικαιρότητα.

Το 1943 εντάχθηκε στην ΕΠΟΝίτικη Διμοιρία του Τάγματος του Χορτιάτη και έγινε μέλος του ΚΚΕ. Το '44 εντάχθηκε στον ΕΛΑΣ Χαλκιδικής. Εκεί πολέμησε εναντίον των γερμανικών και βουλγαρικών δυνάμεων κατοχής και των δοσίλογων συνεργατών τους. Όποτε έβρισκε χρόνο, κρατούσε ημερολόγιο των συμβάντων και σκίτσασε στιγμιότυπα από τη ζωή στο αντάρτικο. Σε μία απ' τις μάχες κατά γερμανικού στρατοπέδου, έξω από το χωριό Κρήνη της Χαλκιδικής, τραυματίστηκε σοβαρά από γερμανικό οπλοπολυβόλο, με αποτέλεσμα τα δυο του χέρια να μείνουν παραμορφωμένα. **Κι όμως δεν το έβαλε κάτω... Με αυτά τα δυο τσακισμένα χέρια για όπλο άφησε πίσω αμέτρητες**

εικαστικές δημιουργίες μαρτυρίες αγώνων και θυσιών.

Ο Γ. Φαρσακίδης πέρασε αλύγιστος, μέσα από φωτιά και σίδερο, 16,5 χρόνια δεσμώτης, όλα τα μαρτύρια στα οποία τον υπέβαλε το αστικό κράτος.

Κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου μετείχε στην οργάνωση της μαχητικής τριάδας της «Στενής Αυτοάμυνας», συμμετέχοντας σε ένοπλες ενέργειες κατά των αστικών δυνάμεων καταστολής. Το '47 συνελήφθη και βασανίστηκε επί βδομάδες στην Ειδική Ασφάλεια Θεσσαλονίκης και το '48 εκποτίστηκε στον Αϊ Στράτη.

Το '49 μεταφέρθηκε στην Μακρόνησο, όπου οδηγήθηκε στο Α' ΕΤΟ-ΕΣΑΪ (Α' Ειδικό Τάγμα Οπλιτών-Ειδική Σχολή Αναμορφώσεως Ιδιωτών) και στο στρατόπεδο «αμετανόητων», το «Σύρμα». Εκεί, αψηφώντας την τρομοκρατία και τα βασανιστήρια, συνέχιζε να σχεδιάζει έργα μαρτυρίες της κόλασης της Μακρονήσου, αλλά και αποδείξεις της ακλόνητης αντοχής, της συντροφικότητας, της αγάπης για την ζωή και της πίστης στα ιδανικά των κομμουνιστών. Τα περισσότερα από αυτά τα σκίτσα, όσα κατάφερε να διασώσει, τα μετέφερε σε χαρακτικά, τα οποία ολοκλήρωσε αργότερα.

Το '50 μεταφέρθηκε στον Αϊ Στράτη και το '51 πέρασε από Στρατοδικείο. Λόγω κατάργησης του Γ' Ψηφίσματος (το οποίο προέβλεπε ποινή θανάτου για τους κομμουνιστές), η υπόθεση του παραπέμφθηκε σε ορκωτό δικαστήριο, όπου αθωώθηκε. Επέστρεψε στον Αϊ Στράτη, όπου παρέμεινε έως και το 1961.

Πρωτοστάτησε στην συλλογική μόρφωση και δημιουργία και συνέβαλε ώστε τα στρατόπεδα να γνωρίσουν μία πρωτόγνωρη πολιτιστική ζωντανία.

Ειδικά στον Αϊ Στράτη, έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο ώστε αυτός και οι συγκαταόμενοι του να μετατρέψουν τον τόπο εξορίας σε πραγματικό και ζωντανό «σχολείο»... Οργάνωναν μαθήματα κάθε είδους, ακόμα και καλλιτεχνικά, ενώ ανέβαζαν και θεατρικές παραστάσεις. Εκεί μιλήθηκε στην χαρακτηριστική και την σκηνογραφία από τον χαρακτή Χ. Δαγκλή και στο σχέδιο και την ακουαρέλα από τον Γ. Ρίτσο. Με αυτοσχέδιο πιεστήριο φιλοτεχνούσε ευχετήριες κάρτες με κρυφούς συμβολισμούς για να περνούν τη λογοκρισία, ενώ κάποιες άλλες με αγωνιστικό περιεχόμενο στέλνονταν κρυφά έξω, σαν μήνυμα ότι οι κρατούμενοι διατηρούσαν άπαρτο το αγωνιστικό τους χαρακμα... Το θέατρο του Αϊ Στράτη ανέβασε πάνω από 45 έργα, τα σκηνικά των οποίων φιλοτεχνούσε ο Γ. Φαρσακίδης μαζί και με άλλους συντρόφους του.

«Πλήθος στο στρατόπεδο του Αϊ Στράτη οι επιστήμονες, οι διανοούμενοι, οι καλλιτέχνες. Ο «πνευματικός ανθός της ελληνικής κοινωνίας»! Μαζί και αγωνιστές παλιοί, με πείρα πολύτιμη, θα βοηθήσουν εμάς τους νεότερους να «...ανεβούμε λίγο ψηλότερα». Μέσα από την κάθε ρωγμή στα σχέδια του πολιτικού μας αντιπάλου, στεριώναμε μέρα τη μέρα τις καινούργιες μας κατακτήσεις. Τίποτα από το πλούσιο πολιτιστικό έργο που δημιουργήθηκε στον Αϊ Στράτη δε μας δόθηκε χάρισμα. Η κάθε παράσταση του θεάτρου, η κάθε ψυχαγωγική μας εκδήλωση, η κάθε ευχετήρια κάρτα που στέλναμε μοιάζει με έπαθλο νίκης ύστερα από αγώνα σκληρό», είχε δηλώσει ο Γ. Φαρσακίδης για την πολιτιστική δουλειά στον Αϊ Στράτη.

Τα χρόνια της απελευθέρωσής του, από το 1961 ως το 1967, ζούσε μεταξύ Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Το '64 κυκλοφόρησε το λεύκωμα «Μακρόνησος», το πρώτο έντυπο με εικαστικές μαρτυρίες και κείμενα που κατόνομαζαν επώνυμα τους βασανιστές και τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν. Ακολούθησε η κατάσχεση του λευκώματος και η σύλληψή του.

Χαρακτικό στη Μακρόνησο εμπνευσμένο από στίχους του Μενέλαου Λουντέμη: «Είμαι καλά. Κι ας μην έχω χέρι να το γράψω. Γι' αυτό το σκάβω. Το σμιλεύω επιτύμβιο πάνω σ' αυτόν τον ανεμόδαρτο γρεμνό...»

Το μακελειό στην χαράδρα από σχέδιο του 1949

Καφέμπρικα σε αντίσκηνο του Αϊ - Στράτη, ακουαρέλα και σινική, 1959

Το '67 με το πραξικόπημα της χούντας, τα αρματαγωγά ξαναγέμισαν αγωνιστές για να τους εξορίσουν στη Γυάρο και αργότερα στο Λακκί και στο Παρθένι της Λέρου. Ανάμεσά τους και ο Φαρσακίδης. Εκεί ανέπτυξε την τέχνη της πυρογραφίας, την οποία δίδαξε σε πολλούς συγκρατούμενούς του. Το στρατόπεδο του Λακκίου γνώρισε έναν εντυπωσιακό μορφωτικό και πολιτιστικό οργανισμό. Συγκροτήθηκαν Ομάδες Μελέτης και οργανώθηκαν μαθήματα Δημοτικού, Γυμνασίου και Ξένων Γλωσσών, καθώς και τμήματα Ιστορίας της Τέχνης, Φιλοσοφίας και Πολιτικής Οικονομίας. Δημιουργήθηκε ακόμα χορωδία με αυτοσχέδια όργανα και θεατρική ομάδα, πολλά από τα σκηνικά της οποίας επιμελήθηκε ο Φαρσακίδης. Εκεί δημιούργησε πλήθος έργων-ακουαρέλες και πυρογραφίες- που δείχνουν την καθημερινότητα και τη συντροφική ζωή των εξορίστων, καθώς και μια σειρά από μεταξοτυπίες με θέμα τις ομορφιές της ζωής.

Το '71, ύστερα από 16,5 συνολικά χρόνια κράτησης στις

φυλακές και της εξορίας, απολύθηκε και επέστρεψε στην Αθήνα, για να λάβει ενεργό μέρος στον αντιδικτατορικό αγώνα. Λειτουργήσε ως σύνδεσμος ανάμεσα στην παράνομη οργάνωση του ΚΚΕ της Αθήνας με τη Θεσσαλονίκη. Φιλοτέχνησε το λεύκωμα «Εδώ Πολυτεχνείο», με πλήθος αφίσες, αμέσως μετά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου.

Τα μεταπολιτευτικά χρόνια παρήγαγε ένα πλούσιο εικαστικό και λογοτεχνικό έργο, συμμετείχε σε εκθέσεις και κυκλοφορούσε τη δουλειά του σε λευκώματα που επιμελούνταν ο ίδιος, από τον εκδοτικό του οίκο, «Σκυτάλη». Μέχρι το τέλος, ήταν μέλος της ΚΟΒ Εικαστικών της ΤΟ Καλλιτεχνών της ΚΟ Αττικής του ΚΚΕ.

«Με τον αγώνα και την τέχνη του άνοιξε ένα παράθυρο για να ατενίζουμε το μέλλον...»

«Είχα στρατεύσει τις όποιες εικαστικές μου επιδόσεις στον χώρο του ιδεολογικού μου πιστεύω», είχε πει ο Γ. Φαρσακίδης. Έχει αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα του αποτελώντας κομμάτι της ηρωικής ιστορίας του ΚΚΕ. Ως αληθινός επαναστάτης προσπάθησε με τα σχέδια και τα χρώματα να αποδώσει όσα πίστευε. Η τέχνη του ήταν βόλι που σημάδευε το σύστημα και την αδικία. Όπως έλεγε κι ο ίδιος «η τέχνη που της είναι αδιάφορος ο ανθρώπινος πόνος, που πολεμά τις χαρές της ζωής, είναι τέχνη σύμφωνη με τις επιταγές των προνομιούχων».

Το εικαστικό του έργο είναι εμπνευσμένο από την Αντίσταση, τους λαϊκούς αγώνες, την ταξική πάλη, τη ζωή των φυλακισμένων αλλά κι από την καθημερινότητα των απλών ανθρώπων. Χαρακτηρίζεται από αμεσότητα, ευαισθησία και βαθιά ματιά. Περιλαμβάνει μια σειρά τεχνοτροπίες όπως μεταξοτυπίες, ακρυλικά, ξυλογραφίες, πυρογραφίες, ακουαρέλες, αφίσες, κάρτες κ.ά.

Το έργο του γνώρισε μεγάλη αποδοχή και απασχόλησε τους ειδικούς, με αποτέλεσμα να έχουν πραγματοποιηθεί πολλές δημόσιες παρουσιάσεις, εκθέσεις και εργασίες. Για την αγωνιστική και καλλιτεχνική του προσφορά τιμήθηκε με το ανώτατο Χρυσό Μετάλλιο της Σοβιετικής Επιτροπής Ειρήνης, καλεσμένος από την εφημερίδα «Πράβντα», στο γιορτασμό των 30 χρόνων της αντιφασιστικής νίκης, το 1975.

Υπήρξε δημιουργικός, σεμνός, πρωτοπόρος, ευρημα-

Με τον Ιταλό Ρόντζο, στο νοσοκομείο του ΕΛΑΣ στη Βίλα «Αλλατίνη». Ο Ρόντζο πολεμώντας στον ΕΛΑΣ είχε μεταφέρει από καιγόμενο αχυρώνα 2 τραυματίες αντάρτες. Στην προσπάθεια να μεταφέρει τον 3°, τραυματίστηκε με διαμπερές στην κοιλιά, χροπαλέψε αλλά τα κατάφερε και επέζησε. Μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας αρνήθηκε να παραδοθεί στους Αγγλους και ακολούθησε τα τμήματα του ΕΛΑΣ.

τικός, πολύπλευρος καλλιτέχνης, όπως επίσης και πολυγραφότατος. Εξέδωσε πάνω από τριάντα βιβλία, με εικαστικές δημιουργίες ή πεζογραφήματα. Κάποια περιλαμβάνουν προσωπικά βιώματα, ενώ άλλα αφορούν ιστορικά και φιλοσοφικά θέματα. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε τα εξής: «Η πρώτη πατρίδα», «Ποτέ τους δεν έγιναν είκοσι...», «Σαν βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη», «Σε άνιση μάχη», «Ο Φιλόσοφος», «Ιαματικά ψεύδη και βέβηλες προσεγγίσεις», «Ενδεκα μέρες και τρεις χρονιές του εμφυλίου», «Της πρώιμης νιότης», και άλλα. Ακόμη κυκλοφορούν λευκώματα με έργα του: «Μακρόνησος», «Τόποι εξορίας», «Του έρωτα και της μοναξιάς», «Επαγγέλματα του δρόμου», «Για το παιδί, για τη ζωή, για την Ειρήνη», «Εδώ Πολυτεχνείο». «Δέκα χαρακτηριστικά» κ.ά. Έγραψε παράλληλα σε εφημερίδες και περιοδικά. Το 1984, μάλιστα, το βιβλίο του «Η Πρώτη Πατρίδα» πήρε το πρώτο βραβείο της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών.

Από το καλλιτεχνικό του έργο αντλούμε σημαντικές πληροφορίες για τη ζωή στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα βασανιστήρια, τις διώξεις και τις θηριωδίες που διαπράχθηκαν ενάντια στους κομμουνιστές. Κυρίως όμως αντλούμε θάρρος κι ελπίδα για τους μελλοντικούς αγώνες. **Γιατί η τέχνη του Φαρσακίδη στους τόπους της κόλασης-όπου πέρασε τον ανθό της νιότης του-ήταν η καθημερινή συνειδητή αναμέτρηση του κομμουνιστή με τα όριά του και τις αντοχές του, όλα όσα επιχειρούσε να λυγίσει η βαρβαρότητα του αστικού κράτους.**

Η ανυποχώρητη στάση ζωής του συνοψίζεται και στους στίχους που διάλεξε ο ίδιος να συνοδεύσουν μια ξυλογραφία του: «Με τον νοτιά, με τον βοριά, λαλάτε τη την λευτεριά. Για να γιομίσει τον αγέρα. Πριν έβγει ο ήλιος, να μαστε έτοιμοι την νέα να ιδούμε μέρα».

Για τον Γολγοθά», ξυλογραφία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

Μια πρώτη γνωριμία με την επαναστατική θεωρία!

Η νέα έκδοση της Ιδεολογικής Επιτροπής του ΚΣ της ΚΝΕ με τίτλο «Μια πρώτη γνωριμία με την επαναστατική θεωρία» θα κυκλοφορήσει τις επόμενες μέρες από τη «Σύγχρονη Εποχή».

Αφορμή για την έκδοση αποτέλεσε η επέτειος των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγαλύτερου επαναστάτη του 20^{ου} αιώνα, του Β. Ι. Λένιν. Στις σελίδες της έκδοσης που απευθύνεται σε όλα τα μέλη αλλά και τους φίλους της ΚΝΕ μπορούμε να διαβάσουμε αποσπάσματα από τα σημαντικότερα έργα του Λένιν, να έρθουμε σε μια πρώτη επαφή με την επαναστατική θεωρία αλλά και να πάρουμε ερεθίσματα για βαθύτερη μελέτη προκειμένου να γίνουμε πιο ικανοί στον καθημερινό επαναστατικό αγώνα που διεξάγουμε.

Στον πρόλογο της έκδοσης η ΙΕ αναφέρει:

«Ο κόσμος που ζούμε μοιάζει, εκ πρώτης όψεως, παράδοξος... Από τη μία βλέπουμε την ανάπτυξη της τεχνολογίας, της επιστήμης, της ικανότητας του ανθρώπου να μετασχηματίζει το φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον. Από την άλλη, βλέπουμε τα πιο σύγχρονα επιτεύγματα να είναι στην πλειοψηφία τους μακριά μας.

Μεγαλώσαμε, σπουδάσαμε ή μπήκαμε στο «στίβο» της εργασίας σε συνθήκες καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Όλα αυτά τα χρόνια εμείς και οι οικογένειές μας ακούγαμε από τις κυβερνήσεις «λόγια παρηγόριας και κατανόησης», υποσχέσεις ότι, αν κάνουμε λίγη ακόμα υπομονή και θυσίες, θα έρθει η ανάπτυξη και θα ζήσουμε καλύτερα. Η ανάπτυξή τους ήρθε, τα εμπόδια όμως στη δική μας ζωή ποτέ δεν έφυγαν. Ζήσαμε σκληρές εικόνες... ασθενείς να πεθαίνουν αβοήθητοι στο σπίτι τους επειδή δεν είχαν τη δυνατότητα πρόσβασης στις δομές υγείας, τα ποσοστά ανεργίας στους νέους και συνολικά φτάνουν αριθμούς - ρεκόρ και άλλα πολλά...

Και τώρα ακούμε πάλι κυβερνήσεις, κόμματα, την ΕΕ και άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς να κάνουν προβλέψεις για τη διάρκεια και το βάθος της νέας κρίσης. Ψηφίζουν νέες «συνταγές» και μέτρα με μόνιμο θύμα εμάς, υποθητεύουν το μέλλον μας για ακόμα μία φορά. (...)

Εμείς οι νέοι κομμουνιστές και οι νέες κομμουνίστριες ξέρουμε ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι μονόδρομος. Αυτός ο κόσμος μπορεί και πρέπει να αλλάξει! Αυτό το γερασμένο σύστημα θα ανατραπεί από την πάλη των εργαζόμενων και του λαού, θα αντι-

κατασταθεί από μία νέα κοινωνία, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, το σοσιαλισμό - κομμουνισμό! Σε αυτόν τον αγώνα, για την ανατροπή και την κοινωνική απελευθέρωση, οι κομμουνιστές βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, οργανώνοντας την απερίθρητη της εργατικής τάξης, όλων όσων πλήττονται σήμερα.

Αυτός ο αγώνας έχει απαιτήσεις στις οποίες μπορούμε να αντεπεξέλθουμε, παίρνοντας έμπνευση, εφόδια και δύναμη από τις μεγαλύτερες στιγμές του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος. Το μεγαλύτερο όπλο μας είναι η γνώση των νόμων για την εξέλιξη των κοινωνιών, της νομοτέλειας της επανάστασης και της ταξικής πάλης. Η παρούσα έκδοση γράφτηκε με αφορμή τη συμπλήρωση 150 χρόνων από τη γέννηση του Λένιν, που μαζί με τους Μαρξ και Ένγκελς θεμελίωσαν την επαναστατική θεωρία. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Λένιν ήταν επικεφαλής στη μάχη των μπολσεβίκων για την ιστορική «έφοδο στον ουρανό», τη Μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση και σοσιαλιστική οικοδόμηση.

Φιλοδοξούμε η έκδοση αυτή, στην οποία παρουσιάζουμε και παραθέτουμε αποσπάσματα από έργα του, να αποτελέσει μια πρώτη γνωριμία με το έργο του Λένιν, να δώσει το ερέθισμα ώστε περισσότεροι νέοι και νέες να το μελετήσουν σοβαρά. Εξάλλου αφορά κάθε νέο και νέα που δε συμβιβάζεται με τη σημερινή κατάσταση, που ψάχνει απαντήσεις στα ερωτήματα και τις ανησυχίες του, πολλά από τα οποία έχουμε ήδη συζητήσει μέσα από προηγούμενες εκδόσεις της ΚΝΕ, όπως τη σειρά «Αλήθειες και Ψέματα για το Σοσιαλισμό» και την «Αντεπίθεση, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, το Σοσιαλισμό».

Φιλοδοξούμε να δώσουμε και σε σένα ένα πρώτο ερέθισμα για να μπορέσεις να απαντήσεις στα πολλά ερωτήματα που γεννιούνται μέσα από την καθημερινή πάλη: Πώς βγάζουν οι καπιταλιστές τα κέρδη τους; Ποια εί-

ναι η πηγή της εκμετάλλευσης στη σημερινή κοινωνία; Ποιος είναι ο χαρακτήρας και ο ρόλος του κράτους; Μπορεί αυτός ο κόσμος να αλλάξει και πώς; Είναι απαραίτητη η επανάσταση; Στην κοινωνία του σοσιαλισμού-κομμουνισμού πώς θα οργανώνεται η παραγωγή για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών; Πώς θα γίνεται η συμμετοχή στη λήψη και στην εφαρμογή των αποφάσεων; Ποιος είναι ο χαρακτήρας της εργατικής εξουσίας, της «δικτατορίας του προλεταριάτου»; Ποια είναι τα καθήκοντα των κομμουνιστών στην παρέμβασή τους στο μαζικό κίνημα;

Σε αυτά και πολλά ακόμα ερωτήματα μπορούμε να βρούμε απαντήσεις στο έργο του Λένιν. **150 χρόνια μετά τη γέννησή του, το έργο του παραμένει αναπνικατάστατο όπλο, παραμένει επίκαιρο «σα να γράφτηκε χτες» γιατί είναι επίκαιρη και αναγκαία, σήμερα όσο ποτέ πριν, η επαναστατική αλλαγή του κόσμου!**

Πολεμώντας τη φωτιά με χαρτί!

Άλλο ένα καλοκαίρι πέρασε, άλλη μια χρονιά βρεθήκαμε «στο ίδιο έργο θεατές». Χιλιάδες στρέμματα δάσους έγιναν και φέτος στάχτη (περίπου 20.000 μόνο στην Ανατολική Μάνη πριν λίγες μέρες), ενώ η κυβέρνηση **δεν κατάφερε να προστατεύσει από τις πυρκαγιές ούτε τον αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών.** «Κάναμε ό,τι μπορούσαμε», «η φωτιά είχε τις μικρότερες δυνατές συνέπειες», «λίγο καμένο θα βλέπει ο επισκέπτης, δεν έγινε κάτι τρομερό» ήταν κάποιες από τις... εμπνευσμένες κυβερνητικές απαντήσεις.

Φυσικά δεν είναι η πρώτη φορά που μια κυβέρνηση προσπαθεί τον 21^ο αιώνα να πείσει ότι αυτά τα πράγματα είναι λίγο-πολύ... «θέλημα Θεού» και δεν υπάρχουν και πολλά που μπορούμε να κάνουμε εμείς οι «κοινοί θνητοί» για να τα αντιμετωπίσουμε. Ο συγκεκριμένος «Θεός» άλλοτε παίρνει τη μορφή του «στρατηγού ανέμου», άλλοτε της «ασύμμετρης απειλής» και άλλοτε της κλιματικής αλλαγής. Όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

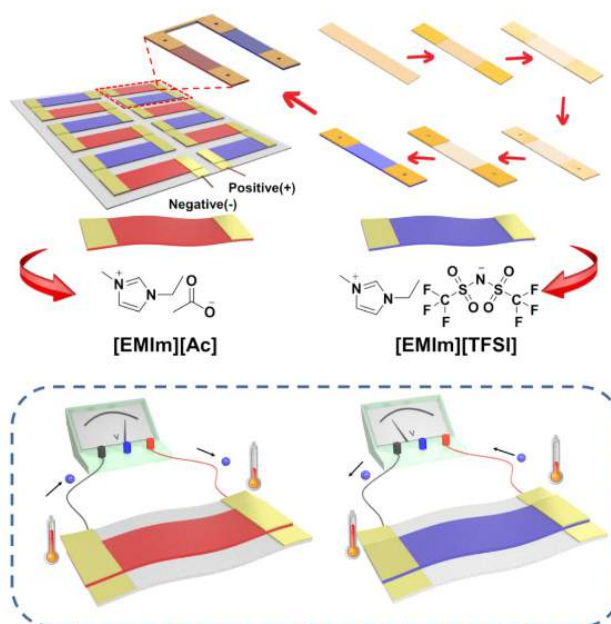
Πώς ανιχνεύεται μια πυρκαγιά;

Πρόσφατα δημοσιεύθηκε στο αμερικανικό επιστημονικό περιοδικό ACS Applied Materials & Interfaces η εργασία μιας ομάδας επιστημόνων του **Τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Renmin του Πεκίνου**, που δημιούργησε ένα νέο σύστημα έγκαιρης ανίχνευσης και ειδοποίησης σε περίπτωση πυρκαγιάς. Σήμερα, η ανίχνευση πυρκαγιών βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στον εντοπισμό τους από φυσικά πρόσωπα (κατοίκους, περαστικούς ή περιπόλους) που βρίσκονται κοντά στο σημείο, από διερχόμενα αεροπλάνα και δορυφόρους. Το πρόβλημα είναι ότι η πυρκαγιές ξεκινούν από το έδαφος και μέχρι να φτάσουν στο σημείο να γίνουν παρατηρήσιμες από μακριά ή από τον ουρανό, μπορεί να έχει ήδη χαθεί πολύτιμος χρόνος. Άλλα συστήματα μέτρησης θερμοκρασίας, υγρασίας και ανίχνευσης καπνού που έχουν προταθεί παρουσιάζουν δυσεπίλυτα προβλήματα ενεργειακής τροφοδοσίας, για παράδειγμα απαιτούν συχνή αλλαγή μπαταριών, κάτι που είναι δύσκολο να γίνει σε μια μεγάλη δασική έκταση.

Η χημεία και η φυσική στην υπηρεσία της δασοπυρόσβεσης

Η ομάδα των Κινέζων επιστημόνων επιχείρησε να λύσει το συγκεκριμένο πρόβλημα χρησιμοποιώντας **θερμοηλεκτρικά υλικά¹**. Το σύστημα θα τοποθετείται κοντά στη βάση των κορμών των δέντρων και θα στέλνει με ασύρματο τρόπο σήμα σε έναν κοντινό δέκτη αν υπάρξει μια απότομη αύξηση της θερμοκρασίας που θα υποδηλώνει το ξέσπασμα πυρκαγιάς. Η ίδια η θερμότητα της πυρκαγιάς είναι, δηλαδή, και η πηγή ενέργειας για τον ανιχνευτή.

Το κλειδί στο εγχείρημα ήταν η **χρήση δύο διαφορετικών λιωμένων αλάτων² (ιονικά ρευστά)** τα οποία τοποθετήθηκαν σε επαφή με δύο ηλεκτρόδια από χρυσό. Επιλέχθηκαν άλατα που παρουσιάζουν αντίθετη συμπεριφορά όσον αφορά την απορρόφηση και απελευθέρωση ηλεκτρονίων, όταν βρίσκονται σε επαφή με το χρυσό. Το αποτέλεσμα είναι, όταν υπάρχει άνοδος της θερμοκρασίας, το ένα υλικό να δημιουργεί θετικό και το άλλο αρνητικό δυναμικό (V). Το άθροισμα αυτών των δυναμικών αποτελεί την τάση (ΔV) που θα μας δώσει το επιθυμητό ηλεκτρικό σήμα.

Αναπαράσταση της διάταξης που κατασκεύασαν οι επιστήμονες πάνω σε χαρτί A4. Με κόκκινο και μπλε χρώμα απεικονίζονται τα δύο διαφορετικά άλατα που τοποθετήθηκαν σε επαφή με χρυσά ηλεκτρόδια. Το ένα άλας έδωσε θετική και το άλλο αρνητική τάση όταν αυξήθηκε η θερμοκρασία.

Οι επιστήμονες τοποθέτησαν πολλές σειρές τέτοιων «θερμοηλεκτρικών μονάδων» σε απλά χαρτιά A4 και έτσι κατάφεραν να αυξήσουν το αποτέλεσμα. Τα χαρτιά διπλώθηκαν ώστε να δημιουργήσουν ένα «τσιπάκι» που μπορεί να τοποθετηθεί στο επιθυμητό σημείο. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιώντας 10 «θερμοηλεκτρικές μονάδες» παρατηρήθηκε ηλεκτρική τάση 823,3 mV για μια αύξηση θερμοκρασίας της τάξης των 35°C, αποτέλεσμα που θεωρήθηκε πολύ ικανοποιητικό.

Πρωτόγνωρες δυνατότητες

Ανεξάρτητα από το αν η συγκεκριμένη τεχνολογία θα αποδειχθεί τελικά εφαρμόσιμη, το σίγουρο είναι ότι **η σύγχρονη επιστήμη και τεχνολογία προσφέρει πρωτόγνωρες δυνατότητες για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των πυρκαγιών.** Από συστήματα ειδοποίησης μέχρι μοντέλα πρόβλεψης της εξέλιξης και της πορείας της πυρκαγιάς, εξελιγμένα μέσα πυρόσβεσης κλπ. Το πρόβλημα είναι ότι όλα αυτά και πολλά άλλα που πρέπει να γίνουν (πχ πρόσληψη επαρκούς προσωπικού στην Πυροσβεστική, έργα όπως η διάνοιξη δασικών δασικών δρόμων και η δημιουργία αντιπυρικών ζωνών κλπ), **στον καπιταλισμό αντιμετωπίζονται σαν υπέρογκο κόστος, το οποίο μάλιστα δεν αποφέρει κανένα κέρδος για τους επιχειρηματικούς ομίλους.** Σε αντίθεση, ίσως, με την επιχειρηματική αξιοποίηση μιας καμένης έκτασης...

1. Θερμοηλεκτρικά λέγονται τα υλικά που έχουν την ιδιότητα να μετατρέπουν τη θερμότητα σε ηλεκτρική ενέργεια και το αντίστροφο.

2. Άλατα είναι χημικές ενώσεις που αποτελούνται από ένα ανιόν (χημικό άτομο ή ρίζα που έχει κερδίσει ένα ή περισσότερα ηλεκτρόνια) και ένα κατιόν (χημικό άτομο ή ρίζα που έχει χάσει ένα ή περισσότερα ηλεκτρόνια).

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

1 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ
ή ΑΝΑΝΕΩΣΕ
ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

25€
ετησίως

20€
ετησίως

ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΜΕΧΡΙ
25 ΕΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΟΥΣ